TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1972 ஏப்ரல் 3

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

பயிரிடும் விவசாயிகள் நிலவுடைமையாளர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பாக்கிகள்

*** 5 குறுகிய கால வினா—திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா:** மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நடப்புப் பசலிக்கு நில உடைமையாளர்களுக்குத் தரவேண்டிய குத்தகையை பாக்கியின்றித் தந்திருப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் 1380-வது பசலி முடிய செலுத்த வேண்டிய பழைய குத்தகை நிலுவை அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படுவதற்கான சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சட்டமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டபின், பழைய பாக்கிக்கென இடப்பட்ட வழக்குகளைத் துரிதப்படுத்தி தீர்ப்பு வாங்கவும், பழைய பாக்கிகளை வசூலிப்பதற்கென ஏராளமான வழக்குகளை இடவும் நில உடைமையாளர்கள் முனைந்திருப்பதால், பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் இடர்பாடுகளை நீக்குவதற்கு அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் 28—3—1972-ல் முகவுரைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள், குத்தகைத் தொகை நிலுவைகள் (இடர்தணிப்பு) சட்டமுன்வடிவில் (தமிழ் நாடு சட்டம் 6/1972), மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ள

இடர்ப்பாடுகளைக் களைய விதித்துறைகள் அடங்கியுள்ளன. உத்தேசச் சட்டத்தின் 7-வது பகுதியில் பின்வருமாறு கண்டுள்ளது :—

குத்தகைத் தொகை நிலுவைகளைச் செலுத்தாத காரணத்தால் பயிரிடும் குத்தகைதாரர் ஒருவர், 1—3—1972 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகும், இச்சட்டம் வெளியாகும் தேதிக்கு முன்னரும் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிக்கு, வரையறுத்த படிவத்திலும், காலத்திற்குள்ளும் விண்ணப்பித்துக் கொள்வதன்மேல், அவர் அவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்ட தேதியன்று செயலிலிருந்த அதே நிபந்தனைகளின்கீழ் மீண்டும் அந்த நிலத்தின் உடைமை உரிமையைப் பெறத் தகுதியுள்ளவராவார்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு, அவற்றைத் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் நிலவுடைமையாளர்களுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா சட்டமாவதற்குள் இடையில் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் தாமதமாகும்போது தீர்ப்பு வழங்கக்கூடிய நிலையில் துரிதப்படுத்துகிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது தடையோ அல்லது ஏதாவது வழிமுறைகளோ செய்ய முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஒப்புதல் ஆகி, மீண்டும் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதியிலிருந்து சட்டம் பலனுள்ளது என்று நான் சொல்லவில்லை. 1—3—1972-லேயே சட்டம் அமுலுக்கு வருகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். மாமன்றம் சட்டமுன்வடிவை இன்று எடுத்துக்கொண்டு விவாதித்து நிறைவேற்ற இருக்கிறது. நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து ஆங்காங்கு நீதிபதிகள் அதற்கேற்றவாறு நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நடப்பு பசலிக்கு அவர்கள் பணம் கட்டியிருந்தால், அதைப் பழைய பாக்கிக்கு வரவு வைத்து, 'பாக்கி இருக்கிறது' என்ற முறையில் பல நிலச்

1972 ஏப்ரல் 3]

சுவாந்தார்கள் செய்வதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது அம்மாதிரி யாகச் செய்யக்கூடியவரைத் தடுப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 1971 ஜூலை 1 அன்றி லிருந்து பசலி ஆரம்பமாகிறது. அந்தத் தேதியிலிருந்து பணம் கொடுத்திருந்தால், பழைய பாக்கிக்கு என்று குறித்து வைக்கப் பட்டிருந்தாலும் 1—7—1971 தேதிக்கும் பிறகு கொடுத்து இருந்தாலும் நிச்சயமாக இந்தப் பசலிக்கு வந்ததாகவே கணக் கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அப்படிப் பழைய பாக்கிகளெல்லாம் ரத்து செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை கைப்பற்று

*** 6 குறுகிய கால வினு—திரு. நா. வீராசாமி**: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1972 மார்ச் மாதத்தில் சட்ட விரோதமாக இரண்டு ரயில் வாகன்களில் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட சர்க்கரை, மாநில அரசு அதிகாரிகளால் கைப்பற்றப்பட்டதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :

(அ) ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட 520 சர்க்கரை மூட்டைகளில் 321 மூட்டை கள் போலீசாரால் கைப்பற்றப்பட்டன.

(இ) வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஒரு புறத்தில் திருட்டுப் போகிறது. சர்க்கரையின் விலையை நிர்ணயிக்கிறபோது வெளி மார்க்கெட் விலை ரூ. 3.20 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைத் தவிர்த்து நியாயமான விலையில் சர்க்கரை கிடைக்க அரசு என்ன செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது ?

[1972 ஏப்ரல் 3

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பல முறை நான் சர்க்கரையைப்பற்றி இம் மாமன்றத்தில் விவரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்போதும் தெரிவிக்கிறேன். ஆங்காங்கு குடும்பக் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குடும்பக் கார்டைப் பயன்படுத்தி, எந்தெந்தக் குடும்பக் கார்டு எந்த எந்தக் கடையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் கடைக்குச் சென்றால் சர்க்கரை தாராளமாகக் கிடைக்கும். இன்னொன்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே ஸிவில் ஸப்ளைஸ் பற்றிய நிதிக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதம் இங்கே நடந்தபோது நான் முடிவுரையில் ஒன்றைத் தெரிவித்தேன். அதாவது, ரூ. 500க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு ஆறு கிலோ சர்க்கரை கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தேன். அதை எப்படி அறிவித்தீர்கள் என்று கேட்டு, அப்படி அறிவித்ததைப்பற்றிக் கூட மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எங்களுக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறது.

இருந்தாலும் இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள், கூட்டுறவுத் துறையின் ஒத்துழைப்பை வைத்து தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இரண்டு ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ வீதம் சர்க்கரை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் சர்க்கரை முழுதும் மக்களுக்குப் பயன்படுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வியாபாரத் துறைக்கு இந்தச் சர்க்கரை கொடுப்பதில்லை. கொடுக்கக் கூடாது என்று முடிவெடுத்திருப்பதால் பொது மக்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. ஆங்காங்கு ஏதேனும் சிறு தவறுகள் ஏற்பட்டாலும்கூட, நான் உறுப்பினர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன், ' அதுபற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு உடனடியாகக் கொண்டுவாருங்கள் ' என்பதுதான். இப்பொழுதே எட்டாயிரம் டன் சர்க்கரை அரசாங்கத்தின் கையிருப்பில் இருக்கிறது. வெளி மாவட்டங்களிலும் சென்னை நகரிலும் இதைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தும், விநியோகிக்கின்ற இடங்களில் ஏதேனும் இடர்பாடு இருக்கிறதா என்று நான் மீண்டும் ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறேன். இடர்பாடு இருந்தால் களைந்து, கிலோ இரண்டு ரூபாய் வீதம் சர்க்கரை கிடைக்க எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று உறுதி அளிக்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : விநியோகத்தில்தான் சிக்கல் இருக்கிறது. விடியற்காலை ஆறு மணிக்குச் சென்றவர்களுக்குத் தான் அந்த ஆறு கிலோ சர்க்கரை கிடைத்தது. விநியோகத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்தால் கஷ்டம் இருக்காது. அதற்கு ஏதாவது அரசு வழி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், ஏறக்குறைய 400 கடைகளுக்குமேல் போட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் சர்க்கரையை நாம் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகத்தான் மக்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வாங்கவேண்டும். ஏதாவது கடைகளில் வழங்குவதில் கோளாறு இருந்தால், அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாகக் கடைக்காரர்மீது நடவடிக்கை எடுத்து உரிமத்தை ரத்து செய்து வேறு யாருக்காவது கொடுத்து நல்ல முறையில் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பறிமுதல் செய்யப்பட்ட இந்த 321 மூட்டை சர்க்கரையையும் அரசு எடுத்து மக்களுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதா ? அல்லது 321 மூட்டை சர்க்கரையையும் ஸ்டாக்கிலே வைத்துக்கொண்டு விநியோகம் நடைபெறாமல் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வழக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது. நீதி மன்றத்தில் வழக்கு முடிந்தபிறகுதான் சர்க்கரையை எடுத்து விநியோகிக்க முடியும். அரசாங்கத்தின் சார்பாக மனுப் போடச் சொல்லியிருக்கிறேன். சர்க்கரை கெட்டு விடாமல் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்யவும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மொத்தம் 520 மூட்டைகள் என்றும் அவற்றில் 321 மூட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டன என்றும் அமைச்சரவர்கள் கூறியுள்ளார். பாக்கி 200 மூட்டைகள் என்ன ஆயின என்று சொல்ல முடியுமா ?

சர்க்கரையின் இண்டர்நாஷனல் மார்க்கெட் ப்ரைஸ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நமது ஊரில் அது மிகவும் கூடுதலாக இருப்பதால், அதைக் குறைப்பதற்கு வேறு நடவடிக்கை ஏதாவது மேற்கொள்ளப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவிலிருந்து இந்த மாநிலத்துக்கு கள்ளத்தனமாகக் கடத்தப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவைச் சொன்னேன்; கைப்பற்றப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவைச் சொன்னேன். இப்படியெல்லாம் சில வியாபாரிகள் எடுத்துக்கொண்டுபோய் விற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் புலன் விசாரணை செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தேன். சர்க்கரை விலையைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள் கிலோ இரண்டு ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இப்போதே ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் டன் சர்க்கரை விநியோகிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆங்காங்கு இருக்கும் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற காரியத்தில் ஈடுபட்டால் நிச்சயமாக சர்க்கரையின் விலையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். கூட்டுறவுத்துறையின் மூலமாகத்தான் பெரும்பாலும் சர்க்கரை விநியோகிக்கப்படவேண்டும் என்பது திட்டம். ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் தனியார்க் கடைக்காரர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. தனியார்க் கடைக்காரர்களும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் சில இடங்களில் தவறு செய்கின்றன என்று புகார் வந்திருக்கிறது. அவைகளின்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். சர்க்கரையின் விலையை நிர்ணயம் செய்து வரையறுப்பது மத்திய அரசே தவிர மாநில அரசு அல்ல.

திரு. நா. வீராசாமி: இந்தக் கடத்தல் வேலையில் ஈடுபட்டவர்கள் ஏற்கெனவே ஆட்சியில் உள்ளவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு பல ஆண்டுகளாக இப்படிப்பட்ட பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பது உண்மையா? அப்படி என்றால், இந்தக் கள்ளக்கடத்தலோடு வேறு என்ன என்ன கள்ளக் கடத்தலில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கண்டறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: முற்பகுதியைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. பிற்பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் வேறொரு கூட்டத்தார்மீது வழக்கு இருந்து நீதி மன்றத்தின்முன் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். இவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு உண்டா என்பது தெரியாது.

1972 எப்ரல் 3]

திரு. ஏ. எம். இராஜா: வெளிமார்க்கெட்டில் சர்க்கரை விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைக்கிற முகத்தான் அரசு வழங்கியிருக்கிற கார்டுகளுக்கு இப்போது கொடுக்கிற அளவை இரட்டிப்பாக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒரு கார்டுக்கு ஒரு கிலோ சர்க்கரைதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. நீங்கள் ஏன் அதிகம் கொடுக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் நம்மைக் கேட்கிறார்கள். கிராமத்தில் உள்ள சர்க்கரை உபயோகப்படுத்துகிற மக்களுக்கும் சர்க்கரை முறையாகக் கிடைக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படியாகத் தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது சென்டரில் லெவி சர்க்கரை தேங்கிக் கிடக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் சர்க்கரை அதிக விலை விற்கிறது. ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கின்ற Levy sugar percentage-ஐ அதிகப்படுத்தும்படி அரசு, மத்திய அரசு Dog in the manger policy-யை adopt செய்யாமலிருக்க எடுத்துக்கூறுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாட்டில் இருந்து ஒதுக்கப்படுகிற முழு அளவு லெவி சர்க்கரையையாவது தமிழகத்திற்கே ஒதுக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அவர்கள் நம்முடைய மாநில சர்க்கரையைக் கூட வெளிமாநிலங்களுக்கு அனுப்பிவைக்க உத்தரவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனினும் இதுசம்பந்தமாக மீண்டும் கடிதம் எழுதுவதாக இருக்கிறோம்.

திரு. த. சோனையா: கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிடி போன்ற நகரங்களில் அரசும் அதிகாரிகளும் முறையாகச் சர்க்கரை விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கரும்பை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் வாழ்கிற கிராமங்களில் அவர்களுக்கே சர்க்கரை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கும் சர்க்கரை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

[1972 ஏப்ரல் 3

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நாம் முன்பே சொன்னேன். கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கும் சர்க்கரை கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டை முறையாகச் செய்யும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயாவது குறைபாடு இருந்தால் அதை உறுப்பினர்களும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரலாம்.

திரு. ப. முத்துசாமி: ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலமாக சில மாவட்டங்களில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்யப்பட்டதுபோல இனியும் விநியோகம் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஊராட்சி மன்றங்கள் சர்க்கரையை எடுத்து விநியோகம் செய்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. முன்பு செய்ததற்கான கணக்குகளே செட்டில் ஆகாமல் இருக்கின்றன. இப்போது கூட்டுறவுத் துறையில் செய்து வருகிறோம். எந்த கிராமத்திலேயாவது கூட்டுறவுத்துறை அமைப்பு சரியாக இல்லாமல் இருந்தால் ஊராட்சித் தலைவரே சொந்தமுறையில் பொறுப்பேற்று முறையாகச் செய்வதாக இருந்தால் அவர் மூலமும் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யலாம் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிர்கள்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: கார்டுகளுக்கு சர்க்கரை விநியோகம் செய்கிற கடைக்காரர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு அரசாங்கத்தைப்பற்றி மக்களிடம் குறை கூறிவருவதை இந்த அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இந்த அரசு அறியாது. அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பேசுகின்றவைகளைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வில்லை. ஆனால் நாம் விதித்துள்ள முறைப்படி சர்க்கரை விநியோகம் செய்யாத கடைக்காரர்களைப்பற்றி யார் சொன்னாலும் உடனே கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தயார்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு அதிக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அதிக சர்க்கரை, குறைவான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு குறைந்த அளவு சர்க்கரை என்று விநியோகம் செய்கிறார்களே; அது இன்றி குடும்பத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களின் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்ய முன்வருவார்களா?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எந்த முறையில் எந்த எந்த இடங்களில் எப்படி விநியோகம் செய்யலாம் என்று நிர்ணயித்துக்கொள்கிற உரிமையையே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் அவர்களை அணுகலாம். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தாலும் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இன்னும் உறுப்பினர்கள் அந்த அந்தக் கிராமத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிற சர்க்கரையின் அளவுப்பட்டியலைப்பெற்று, அந்த அளவு சர்க்கரை முறையாக விநியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்பதையும் கவனித்து வரலாம். சர்க்கரையை விநியோகிக்கிறவர்களும் அச்சத்தோடு நடந்துகொள்வார்கள்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி: இப்போது வட்டத்திற்கு ஒரு நிலவள வங்கியாக இருந்தது. யூனியனுக்கு ஒரு நிலவள வங்கியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. நிலவள வங்கிகள் விவசாய மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் நிலவள வங்கிகள் மூலமாக சர்க்கரை விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நிலவள வங்கிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு கிராமமும் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கரை விநியோகம் செய்வதற்கு கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். குறை காணப்பட்டால் பிறகு யோசிக்கலாம்.

நொய்யலாற்றின் குறுக்கே அணைகள்.

* 7.குறுகிய கால வினு—திரு. வா. அப்துல் ஜப்பார்

திரு. எஸ். நல்லசாமி :

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :

மாண்பு**மிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட** வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

[1972 ஏப்ரல் 3

(அ) நொய்யலாற்றில் இரு அணைகள் கட்ட திருச்சி தலைமை பொறியாளர் செயற்குறிப்பு ஏதும் தயாரித்துள்ளாரா ?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்த அரசு எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: (அ) & (இ) இத் திட்டம் திருச்சி மேற்பார்வைப் பொறியாளரின் ஆய்வில் உள்ளது. ஆய்வு வேலை முடிந்து பரிசீலனை செய்தபின் ஒப்புதல் அளிப்பது பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி: நொய்யலாற்று அணைகள் திட்டத்திற்கு எற்கனவே திட்டங்கள் போடப்பட்டு மத்திய சர்க்காரின் கன்கரன்சுக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள் அவற்றைப் பற்றி தொகுதி மக்கள் அடிக்கடி கேட்பதனால் அவை என்ன ஆயிற்று என்று அறியவிரும்புகிறேன். அவற்றுக்கு உயிர் இருக்கிறதா? அவை செத்துவிட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: நொய்யலாறு காவேரி நதியின் ஒரு முக்கிய உபநதி. அதில் உங்காம்பாளையத்தின் அருகே நொய்யலாற்றின் குறுக்கே ஒரு நீர்த்தேக்கம் அமைப்பதற்காக முதலில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம் ஆதாயம் இல்லாதது ஒன்று—இரண்டு மைசூர் அரசுடன் காவேரி நதி தண்ணீர்பற்றி தகராறு இருப்பதனால் கைவிடப்பட்டது. அதன்பிறகு வேலாயுதம்பாளையம் கிராமத்தின் அருகில் நொய்யலாற்றின் அருகே ஒரு அணைகட்டி, உங்காம்பாளையம் கிராமத்தின் அருகே வளயாபாளையம் கிராமத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் அமைப்பதற்கான பரிசீலனை நடைபெறுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நொய்யலாற்றுத் திட்டங்கள் பற்றி பத்தாண்டுக்காலமாக பேசப்பட்டு வருகிறது. கரூரில் கூட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். சென்ற மாதம் 28 ஆம் தேதி உண்ணாவிரதம் கூட நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதில் கழிவுநீர் விடப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறதே. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவதாகச் சொன்ன திட்டத்தையாவது எடுத்து நிறைவேற்ற பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இப்போது இருக்கிற காவேரியாற்றுச் சிக்கல் காரணமாக மற்ற எல்லா விவரங்களையும் சொல்ல இயலவில்லை. இது முறையாகக் கவனிக்கப்பட்டு, தலைமைப் பொறியாளரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Drainage and Water Supply Schemes.

* 838 *Q.*—THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: } Will the
THIRU K. N. KUMARASWAMY:

Hon. the Chief Minister be pleased to state the total loans made available to the Government through Life Insurance Corporation for the purpose of Drainage and Water Supply Schemes in Tamil Nadu?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குடிநீர் வழங்கு—கழிவு நீர் அகற்றுத் திட்டங்களுக்காக இம்மாநிலத்திலுள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு, ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் 1969-70-ம் ஆண்டிற்காக ரூபாய் 192.33 லட்சமும், 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்காக ரூபாய் 270.78 லட்சமும் கடனுதவி வழங்கியுள்ளது. தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும் குடிநீர் வழங்கு கழிவுநீர் அகற்றுத் திட்டங்களுக்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் ரூபாய் 361.37 லட்சம் கடன் ஒப்பளிக்க ஒப்புக்கொண்டுள்ளதாக ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் தெரிவித்துள்ளது. இதில், இதுவரை ரூபாய் 2 கோடி 14 லட்சத்து 2 ஆயிரத்துக்கான காசோலையை இக்கழகம் வழங்கியுள்ளது. மேலும், வீராணம் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 5 கோடி கடன் வழங்கியுள்ளது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டம் குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடம் கடன் கோரப்பட்டதா ? அப்படிக் கோரப்பட்டதற்குக் கடன் கிடைத்ததா ? கடன் கிடைக்காமலிருந்தால் அதற்கு மாற்று வழி ஏதாவது இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அந்தத்திட்டம் செயல்படத் தொடங்குவதற்கு முன் அதுபோன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடக் கூடும்.

திரு. கே. என் குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, குடிநீர்த் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவருவதாக அரசாங்கத்தால் போன ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டு, பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெற்று வருவதாகவும், அதற்காக உலக வங்கியிடமிருந்து பணம் கடனைப் பெறுவதற்காக குடிநீர் வாரியம் முயன்று வருவதாகவும் குடிநீர் வாரியத் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதுசம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் செய்து முடிக்கப்பட்டனவா ? அதற்கான வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றனவா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக கோவைப் பகுதியிலே குடிநீர் வழங்குவதற்காக அரசு பல முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறது. சிறுவாணித் திட்டத்தில் ஏற்கெனவே பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவடைவதற்குள் இடையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் காரணமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அதுபற்றி வெகு விரைவிலே கேரள மாநில அமைச்சரோடு நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திருக்கிறார்கள். சிறுவாணித் திட்டத்தைப்பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவடைந்ததும் தொடர்பான அந்தப் பணிகள் விரைவாக மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நாகர்கோயில் நகரத்திலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் மிகுதியாக இருக்கிறது. ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடம் 1 கோடி ரூபாய் கடனைக் கோரியிருந்தார்கள். அதுசம்பந்தமாக முடிவெடுக்கப் பட்டதா ? துரிதமாக அந்தக் கடனைப் பெற்றுத் தண்ணீர் விநியோகம் செய்யும் வேலைகள் செய்ய நடவடிக்கை மேற் கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோயில் சம்பந்தமான விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரமாக பதில் சொல்லப்படும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, 1969-லிருந்து 1972 வரை 13 கோடி ரூபாயை நாம் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து வாங்கியிருக்கிறோம். இதற்கு எவ்வளவு வட்டியை நாம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்? எத்தனை ஆண்டுத் தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டும் ?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, வட்டி 7 சதவீதம். கடன் 20 ஆண்டிலிருந்து 22 ஆண்டுத் தவணை களில் திருப்பித் தரப்படுகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே. குடிநீர் வாரியத் திற்காக ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து கடன் வாங்கும் போது, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக நகரசபை களுக்கும் டவுன்ஷிப்புகளுக்கும் வரி போடுகிறோம். குடிநீர் சம்பந்தமான வேலைகள் முடிவுற்ற பின்னர்தான் நகரசபைகளும், டவுன்ஷிப்புகளும் அதிகமான வரியை விதிக்க வேண்டும். அதுதானே நியாயம். ஆனால் தண்ணீர் வழங்குவது சம்பந்தமான வேலைகள் முடிவுறாமல் இருக்கும்போதே இப்பொழுது அதிகமான வரியை உயர்த்தி வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நியாய அநியாயங்களைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கின்றபடி அதிகமான வரியை வசூலிக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்து, அரசு அதுகுறித்து தக்க முடிவு எடுக்கும்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, குடிநீர்ப் பிரச்சினை யைப்பற்றிப் பேசுகையில், கோயம்புத்தூருக்கு, மதுரைக்கு, கன்னியாகுமரிக்கு என்று ஒவ்வொரு ஊராகப் பேசுவதைவிட, தமிழகம் முழுவதற்கும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் போட்டு, 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் அளிப்பது என்ற கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல இந்தத் திட்டத்திற்கும் இந்த ஆண்டு என்று ஒரு காலவரையறையை அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, காலவரையறை வைத்து தமிழகம் முழுவதற்கும் குடிநீர் வழங்கச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆர்வம் அரசுக்கு இருக்கிறது. மின்சாரம் வழங்குவதற்கு ஒரு கால்வரையறை குறிப்பிட்டுள்ள தைப்போல இந்தத் திட்டத்திற்குக் குறிப்பிடுவதற்கும் இன்னும் கொஞ்ச காலம் தேவை.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? நிதிவசதி அதிகமாக இல்லாத பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி, குடிநீர்த் திட்டத்தை அரசு செய்து தருமா?

(விடை இல்லை.)

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து கடன் பெறுவதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிச் செய்யாமல், பொதுமக்களிடமிருந்தே கடன் எழுப்பி இந்த நல்ல காரியத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டால் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, வருவதை விட்டுவிட்டு வம்புக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. (சிரிப்பு).

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, குடிநீர் சப்ளை செய்வது சம்பந்தமாக, சில பஞ்சாயத்துக்களில் இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜ் என்கிற அளவில் அதிகப்படியான தொகையைக் கட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. சில பஞ்சாயத்துக்களால் அந்தத் தொகையைக் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜையும் இந்தத் திட்டத்துடன் சேர்த்து, அதையும் கடனாக சேர்த்துக்கொண்டு, குடிதண்ணீர் சப்ளையை பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செய்து தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த யோசனை பரிசீலிக்கப்படலாம் என்றாலும், இப்போதுள்ள நிதிநிலையில் அதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலிப்பதற்கில்லை.

குடிநீர்த் திட்டங்கள்.

* 839 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், வந்தவாசி பேரூராட்சியில் குடிநீர், வீட்டுக்குழாய் இணைப்புக்கு அளவு மானி (மீட்டர்) வைக்க வேண்டுமென்று பொது சுகாதாரத் துறை சூப்பரின்டென்டிங் என்ஜினீயர் வற்புறுத்தியுள்ளாரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) வந்தவாசியில் வசிக்கும் மக்கள் ஏழைகளாகவும், பாய்முடைபவர்களாகவும் இருப்பதால் குடிநீர்த்திட்டத்தின் கீழ் வீட்டிணைப்புகளுக்கு அளவுமானி வேண்டாமென்றும், குழாய் ஒன்றுக்கு மாத சராசரிக் கட்டணமாக ரூ. 7 வசூலிக்க அனுமதிக்கும்படியும், வந்தவாசி பேரூராட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்னை பொதுப் சுகாதாரத்துறை மேற்பார்வை பொறியாளர் அவர்களை கடிதமூலம் கேட்டிருந்தார்கள்.

இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்து மேற்பார்வைப் பொறியாளர் குடிநீர்த்திட்டம் வெற்றி பெற, வீட்டிணைப்புகள் அதிகம் கொடுத்துப் பேரூராட்சியின் வருமானத்தைப் பெருக்க வீட்டிணைப்புகளுக்கு அளவுமானி (மீட்டர்) அமைத்தல் அவசியமென்று வற்புறுத்தியுள்ளார்.

பேரூராட்சித் தலைவர் அவர்களின் வேண்டுகோளையும் மேற்பார்வைப் பொறியாளர் அவர்களின் பதிலையும் ஆராய்ந்து வந்தவாசி குடிநீர்த்திட்டத்தின்கீழ் வீட்டிணைப்புகளுக்கு அளவு மானி அமைத்தல் பற்றி பேரூராட்சியை வற்புறுத்த வேண்டாமென்றும், குழாய் ஒன்றுக்கு மாத சராசரி கட்டணமாக ரூ. 7 வசூலிக்க பேரூராட்சியை அனுமதிக்கலாமென்றும் தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களால் மேற்பார்வைப் பொறியாளர் அவர்களுக்கு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, தண்ணீர் அளவு மானிக்கட்டணமாக ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியும் ஒவ்வொருவிதமாக கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். திருப்பூரில் 7½ ரூபாயும், சிதம்பரத்தில் 1¼ ரூபாயும் வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் மாற்றி நமது மாநிலத்திற்குள்ளே இருக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் ஒரேமாதிரியான கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆங்காங்கு இருக்கின்ற நகரசபைகளின் நிலை, பொருளாதார நிலைக்கேற்ப வசூலிக்கப்படுகிறது. வந்தவாசி பேரூராட்சியில் ஏழை எளிய மக்கள், பாய்முடைபவர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தண்ணீர் அளவுமானிகூட இல்லாமல் சராசரியாக மாதம் ஒன்றுக்கு 7 ரூபாய் கட்டணமாக வசூலித்தால் போதும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, மீட்டர் பொருத்தினால்தான் குடிநீர்க்கான கட்டணத்தைச் சரியாக வசூலிக்க முடியும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கணக்கில் வராமல் மூன்று, நான்கு குழாய்கள் என்று இருக்கின்றன. அவர்கள் ஒரு குழாயை மட்டும் கணக்கில் காட்டி பணம் செலுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, புதிதாக ஏற்றுக்கொள்கிற எந்த இடமாக இருந்தாலும், சிறுசிறு குழாய் அமைத்தாலும் மீட்டர் பொருத்தும்படி வற்புறுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது யோசிக்கப்படலாம். வற்புறுத்துவது, வலியுறுத்துவது என்பது பின்னர் யோசிக்கப்படும்.

*840 வினா—திரு. மே. சி. தூயமணி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியைச் சார்ந்த சிறுமுகை குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சிறுமுகை குடிநீர்த் திட்டத்திற்கான உத்தேச மதிப்பீடுகளுக்கு அரசு தனது 12—4—1971-ஆம் தேதிய 1175-ஆம் எண் ஆணையில் 27 லட்சம் ரூபாய்க்கு நிர்வாக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு, வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியைச் சேர்ந்த சிறுமுகை குடிநீர்த்திட்டம் ஆமை வேகத்தில் நடந்து வருகிறது. அது முயல் வேகத்தில் நடைபெற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முயல் தூங்கிவிடாமல் இருந்தால் நல்லது (சிரிப்பு).

Water for Alangulam Cement Factory

*841 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether this Government have any proposal to utilise the Ayyanar Koil River Water (situated 8 miles west of Rajapalayam in Tirunelveli District) for Alangulam Cement Factory; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) ஐயனார் கோவில் ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கும் திட்டத்திற்கான செயற்குறிப்பு எதுவுமில்லை. வைப்பாறு நதியிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து ஆலங்குளம் சிமிட்டி ஆலைக்குப் பயன்படுத்த திட்டம் ஒன்று ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Income for Tamil Nadu Public Sevice Commission

*842 Q.—Thiru N. DENNIS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the details of the total amount of income of the Tamil Nadu Public Service Commission, for the year 1971; and

(b) the details thereof (1) Gazetted and (2) Non Gazetted?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :

(அ) ரூ. 7,83,244-64 காசுகள் :

(இ) (1) அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்கள் மூலம்—ரூ. 17,151-65 காசுகள்.

(2) அரசிதழ் பதிவு பெருதவர்கள் மூலம்—ரூ. 766.092.99 காசுகள்.

திரு. என். டென்னிஸ் : அங்கஹீனமானவர்களுக்கு அப்ளிகேஷன் பீஸ் எக்ஸெமப்ட் செய்யப்படுகிறதா? அப்படி இல்லையெனில் அது எக்ஸெம்ப்ட் செய்யப்படுமா ? 5-30

[1972 ஏப்ரல் 3

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போதிருக்கிற சலுகைகள் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்குந்தான் இருக்கிறது. அங்கஹீனர்கள் பற்றி விவரம் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் வெகு முக்கியமான ஒரு பணியை ஆற்றக்கூடிய ஒரு கமிஷனாக இருப்பதன் காரணமாக மத்தியில் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆண்டுதோறும் ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கிற மாதிரி இங்கும் இவர்கள் அப்படி ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? அப்படியானால் சபையில் விவாதிப்பதற்குக்கூட ஒரு வாய்ப்பிருக்கும். எனவே அம்மாதிரி ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது மத்தியில் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்த பிறகு முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அட்மினிஸ்ட்ரேட்டீவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனில் இந்தப் பணியாளர் தேர்வாணைக் கழகத்தில் நான் அபிஷியல்சை நியமனம் செய்யலாம் என்று ஒரு பரிந்துரை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நான்-அபிஷியல்ஸ் யாரையாவது இந்தத் தேர்வுக் கழகத்தில் நியமனம் செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கனவே இருந்த முறைதான் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. புதிதாக உத்தேசம் எதுவும் இப்போது இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு ஏழு லட்சம் ரூபாய் அப்ளிகேஷன் மூலம் வருகிற வருமானமா அல்லது வேறு ஏதாவது வருமானத்திற்கு வழி இருக்கிறதா? அங்கஹீனர்கள்பற்றி இப்போது விவரம் இல்லை என்று சொன்னாலும் இனிமேலாவது அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அங்கஹீனர்கள்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை அரசு ஆலோசிக்கும்.

1972 ஏப்ரல் 3]

ஆனால் இந்த ஏழு லட்சம் ரூபாய் என்பது தேர்விற்கான அட்மிஷன் பீஸ் என்ற முறையில் வந்ததுதான். ஆனால் தேர்விற்காகும் செலவு 11 லட்சத்திற்கு மேலாகிறது.

திருப்பூரிலுள்ள காங்கயம் கால்நடை வளர்ச்சி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம்.

*843 வினா—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) திருப்பூர் காங்கயம் கால்நடை அபிவிருத்திக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் 1963, 1966 ஆண்டுகளில் முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வாங்கியுள்ள கடன், உதவித் தொகை எவ்வளவு ?

(இ) மேற்படித் தொகையை என்ன என்ன காரணங்களுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) 1963-ஆம் ஆண்டு கால்நடை முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் திருப்பூரிலுள்ள காங்கயம் கால்நடை வளர்ச்சி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்திற்கு கடன், உதவித் தொகை ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. 1966-ம் ஆண்டு இச்சங்கத்திற்கு ரூ. 1,90,000 கடனாகவும், ரூபாய் 30,000 உதவித் தொகையாகவும் கால்நடை முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) தீவனத் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைக்கான நிலம், இயந்திரங்கள், லாரி வாங்குவதற்கும், தொழிற்சாலை, அலுவலகம், கிடங்கு ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கும் மேற்படித் தொகை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும் மேற்படி சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தொகையின் ஒரு பகுதியைக்கொண்டு சுழல் நிதி ஒன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தயார் நிலையிலுள்ள கலவைத் தீவனத் தயாரிப்புக்கான தானிய வகையராக்கள் வாங்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

இது முறைப்படி தருகிற பதில். இதோடு சேர்த்து, இங்கு கால்நடை முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்று வினா கேட்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் 1963-ம் ஆண்டில் 'இல்லை' என்ற பதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் 1963-ம் ஆண்டில் ஒரு கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சு. துரைசாமி: அப்படி வாங்கிய கடனை முறையாக செலவழித்திருக்கிறார்களா? அல்லது வாங்கிய கடன் முறைப்படியாகச் செலவழிக்கப்படாமல் பாங்கில் இருந்ததா? அந்தச் சங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அந்த விவரம் இல்லை. அவர்கள் செலவழிக்காத விவரமும் இல்லை, கடன் தொகையைத் திருப்பிக் கட்டிய விவரமும் இல்லை. உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவற்றின் விவரங்கள் இருக்கின்றன. இதில் முறைகேடு உள்ளதா என்பது இங்கு தரப்பட்டுள்ள விவரங்களிலிருந்து தெரியவில்லை.

திரு. கோவை செழியன்: காங்கேயம் பொலிக் காளைகளை முன்பு அரசாங்கமே வாங்கி விவசாயிகளுக்கு இனமாகத் தந்து இரண்டு ஆண்டுகள் அவை பொலிக் காளை வேலையைச் செய்தால் அவர்களுக்கே சொந்தமாகக் கொடுத்து விடுவது என்றிருந்தது. அந்த முறை மறுபடியும் பின்பற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இந்தக் கேள்வி 1963, 1966 ஆண்டுகளில் முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் திருப்பூர் காங்கயம் கால்நடை அபிவிருத்திக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்திற்குக் கொடுத்த கடன், உதவி இவைபற்றியது. பொலிக் காளைகள் பற்றிய பொதுவான கேள்வி தனியாகக் கேட்கப்படவேண்டும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: இந்தக் கால்நடை வளர்ச்சிக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய 1966-ல் இரண்டு லட்சத்திற்கு அதிகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1963-ல் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் பணம் கடன் கொடுத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வளவு பணம் இந்தக் கால்நடை வளர்ச்சிக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்திற்குக் கொடுத்தும் எவ்வளவு கால்நடைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன, எவ்வளவு

1972 ஏப்ரல் 3]

கால்நடைகளை விற்றது என்ற கணக்குகளை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : 1962-ம் ஆண்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டு 1963-ல் தரப்பட்ட கடன் தொகை ஏறத்தாழ ரூ. 59,700 ஆகும். அது உதவித் தொகையும், கடன் தொகையும். அந்தக் காலத்து ஆட்சி நம்மிடம் இல்லை என்பது உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். 1966-ம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையும் 1967-க்கு பின்னால் தரப்பட்டதல்ல. ஆனால் அப்படித் தரப்பட்ட கடன் தொகைகள் அந்தச் சங்கத்தினால் என்னென்ன காரியங்களுக்காகத் தரப்பட்டனவோ பெரும்பாலும் அதற்காகத் தான் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு, தீவன கலவைப் பிரிவு அமைக்க ஏற்பட்ட தொடக்கச் செலவு பற்றிய விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது குறை இருந்தால் அதைக் குறிப்பாக என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களேயானால் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. சு. துரைசாமி : அரசாங்கத்திலிருந்து இவ்வளவு பெரிய தொகை கொடுத்தும்கூட நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு டன் தீவனம்கூட அங்கு தயாரிப்பது கிடையாது. அங்கு தீவனம் கூடத் தயாரிக்கப்படாமல், அதுகூட இல்லாமல், லாரி எல்லாம் வாங்கி அரசாங்கப் பணத்தைச் செலவழித்து வருகிறார்கள். அதையெல்லாம் பரிசீலித்து உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த இந்தக் கருத்து ஆராயப்படும்.

மருத்துவ மனைகள்

*844 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா** : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

தஞ்சை மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவ மனையில் வெளியுறை நோயாளிகள் பிரிவு துவக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்படிப்பட்ட மாவட்ட மெடிக்கல் காலேஜ் ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லாம் ஓ.பி. ஆரம்பிக்கப் படுவதில் என்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன ? ஏன் மீண்டும் புனராலோசனை செய்து அப்படி ஆரம்பிக்க வழிவகை செய்ய இயலாதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தஞ்சையில் இருக்கிற மருத்துவ கல்லூரியைச் சேர்ந்த மருத்துவமனை என்பது தஞ்சை நகரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. தஞ்சை நகரத்திற்குள் ராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனை என்ற ஒரு பெரிய மருத்துவமனை இருக்கிறது. வெளிநோயாளிகள் அனைவரும் ராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனையில் கவனிக்கப்படு கிறார்கள். அங்கு சில குறிப்பிடப்பட்ட துறைகளில் இன்னின்ன வகையான நோய்களுடையவர்கள், சிறப்பாக ரெஃபர்ட் அவுட் பேஷியன்ட்ஸ் என்ற முறையில் அனுப்பப்படுகிறவர்கள் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் கவனிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுவான வெளி நோயாளிகளுக்கு நகரிலுள்ள ராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனையே பணியாற்றி வருகிறது.

* 845. வினு—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை எழும்பூர் மகப்பேறு மருத்துவமனையை விரிவு படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர், புதிய கட்டிடத்திற்கான தேவையை விரிவாக விளக்கியும், தற்போதைய தேவைகளுக்கேற்பத் திருத்திய மதிப்பீட்டுடன் கூடிய வரைவு படத்துடன் அரசின் பரிசிலனைக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir is there a proposal to start another Women and Children's Hospital in North Madras to relieve the congestion at Egmore?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இந்தக் கேள்வி மகப்பேறு மருத்துவமனைபற்றியது. மகப்பேறு மருத்துவமனை இப்போதே வடசென்னையில் ஸ்டான்லி மருத்துவமனையோடு இணைக்கப்பட்ட ஒரு மருத்துவமனையாக இயங்கி வருகிறது.

திரு வை. பாலசுந்தரம்: சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் ஏராளமான மகப்பேறு மருத்துவமனைகளை நடத்தி வருகிறது. நிதிப் பற்றுக்குறை காரணமாக சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் சங்கடப்படுவதை மீட்டுத் தருவதற்கு சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் நடத்துகிற மகப்பேறு மருத்துவ மனைகளை அரசே ஏற்று நடத்துமா? அப்படி நடத்தவில்லை என்றால் மானியமாவது வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு நிதிப் பற்றுக்குறை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இங்கேயும் அதே கதைதான்.

* 846 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state:

(a) whether the proposals to provide about 40 beds in the Maternity Ward in the Government Hospital in Hosur Town has been finalised; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) அத்தகைய திட்டமொன்றும் அரசிடமில்லை.

* 847. வினு—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரம் தொகுதியில் மருத்துவ வசதி பற்றுக்குறைவினைப் போக்கிடப் புதிய மருத்துவமனைகளைத் துவக்கிட அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

[1972 ஏப்ரல் 3

Mobile Hospital for Hosur Taluk

* 848 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :

(a) whether there is a proposal before the Government to sanction at least one mobile hospital for Hosur Taluk in Dharmapuri District; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) அவ் வட்டத்தில் அரசின் நடமாடும் மருத்துவமனை ஒன்று ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள மருத்துவ மாதுகள்

* 849 வினா—திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தாய்-சேய் நல விடுதிகளில் பணியாற்றும் மருத்துவ மாதுகளையும், ஆயாக்களையும் மருத்துவத் துறையின் நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டுவர செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம்.

திரு. கா. காளிமுத்து : அப்படியானால் அது எப்போது செயல்படுத்தப்படும் ? ஏதாவது காலவரையறை நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது அந்தத் துறையைச் சார்ந்த இலாகாச் செயலாளரிடத்தில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இன்னொரு இலாகாவின் மேற்பார்வையும் இருக்கும் காரணத்தால் அவர்களுடைய ஒப்புதலும் பெற்றுத்தான் முடிவு எடுக்கப்படும்.

Handloom weavers in Paramakudi

* 850 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

1972 ஏப்ரல் 3]

(a) whether it is a fact that Handloom Weavers in Paramakudi, Ramanathapuram district propose to go on hunger strike;

(b) whether the Master Weavers have honoured the settlement; and

(c) if not, the steps taken by the Government to meet the demands of weavers?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) தொழிலாளர் நல அதிகாரி இருதரப்பினருடனும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வந்துள்ளார். மேலும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தக் கருதியிருந்தார். 28-2-1972-ம் நாளன்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட பேச்சு வார்த்தைகளுக்குத் தறி உடைமை யார்கள் வரவில்லை. யூனியன் பிரதிநிதிகள் மட்டும் வந்திருந்தனர். கைத்தறி உடைமையார்கள் சங்கம் கலைக்கப்பட்டுவிட்டதாக அறியப்படுகின்றது. முன்னர் ஏற்றுக்கொண்டபடி ஊதியம் கொடுக்காத தறி உடைமையாளர்களை முதலில் அணுகுவதாகவும் தேவையானால் தொழிலாளர் நல அதிகாரியைப் பின்னர் அணுகுவதாகவும் சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமை இப்போது சீராக உள்ளது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : இப்படி மாஸ்டர் வீவர்கள் எல்லாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உரிய ஊதியத்தைக் கொடுக்காத பிரச்சினை நாடெங்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கும் திட்டம் அமல்படுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அரசு அதுபற்றித் தீவிரமாகப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பரிசீலனை செய்தால் போதாது. எந்தக் காலவரையறைக்குள் இப்படிப்பட்ட திட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பரிசீலனை செய்த பிறகு அதன் விளைவாக அந்தக் காலவரையறைபற்றித் தெரிவிக்கப்படும்.

[1972 எப்ரல் 3

திரு. கே. என். குமாரசாமி : கைத்தறி உடைமையாளர் சங்கம் கலைக்கப்பட்ட காரணத்தால் தனித் தனியாகத் கைத்தறியில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கலைத்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்களிடத்தில் தனித் தனியாகப் பேசி முடிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தப் பிரகாரம் அவர்களுக்கான கோரிக்கையைக் கொடுக்க அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதைப்பற்றி அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினையில் பரமக்குடி, மதுரை போன்ற இடங்களில் ஆண்டு தோறும் அரசு தலையிட்டு ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்த ஒப்பந்தம் தாசில்தார் முன்னிலையிலோ ஆர்.டி.ஓ. முன்னிலையிலோ நடைபெறுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கான ஒப்பந்தம் ஏற்படும் நேரத்தில் அதை 12 (3) சட்டத்தின்படி என்ஃபோர்ஸ் பண்ண முடியும் என்ற நிலை இருக்கும்போது இங்கு அம்மாதிரி நிலை இல்லை என்று ஏற்படுகின்றது. மாஸ்டர் வீவர்கள் பல முறையில் ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார்கள். அம்மாதிரி இவர்கள் ஒப்பந்தத்தை மீறாமல் இருக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாஸ்டர் வீவர்களை அணுகி அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்படுகின்றனர். அதற்குள்ளாக தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் நாங்களே அணுகி முடிவுகாண்கிறோம். முடிவு காண வில்லை என்றால் உங்களை அணுகுகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

பீடி, சுருட்டு தொழில்கள் சட்டம்.

* 851 வினா—**திரு. என். மருதாசலம் :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர் சட்டம் தமிழ்நாட்டில் அமுலாவதை உயர்நீதி மன்றத்தின் மூலம் பீடி முதலாளிகள் 'ஸ்டே' உத்தரவுகள் பெற்று நான்கு ஆண்டுகளாகியும், அச்சட்டத்தை அமலாக்க நீதிமன்ற விசாரணையைத் துரிதப் படுத்த அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா ?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : நீதிமன்றத்தில் உள்ள வழக்குகளை விரைவில் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ள நீதிமன்றத்தை வழிவகை காணுமாறு அரசு வழக்குரைஞர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்வதற்காக வரைவு மனு ஒன்றைத் தயாரித்து அனுப்பி வைக்குமாறும் அவர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

திரு. என். மருதாசலம் : பீடித் தொழிலாளர் சட்டம் மத்திய சர்க்காரால் நிறைவேற்றப்பட்டு மாகாண சர்க்காரால் அமல் நடத்தப்பட வேண்டியது. இப்போது பீடி முதலாளிகள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அரசியல் சட்டத்தில் 25-வது ஷரத்தைத் திருத்திய பிறகு அந்த 'ஸ்டே'யை ரத்து செய்து உடனடியாகப் பீடித் தொழிலாளர் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இந்த வழக்கு ஏறத்தாழ நான்கு ஆண்டுக் காலமாகக் காலதாமதமாவதால் உடனடியாக இதை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு அரசு வழக்குரைஞர் மூலம் நீதிமன்றத்திற்குத் தெரிவிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. விரைவில் அதுபற்றித் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அண்டை மாநிலங்களிலும் பீடி சுருட்டுத் தொழிலாளர் சட்டம் வந்தால்தான் இதை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த முடியும். இப்போது பீடித் தொழில் அதிபர்கள் தங்களுடைய தொழிலை ஆந்திராவுக்கோ, கேரளாவுக்கோ எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய அரசு மத்திய சர்க்கார் ஒத்தாசையோடோ அல்லது அண்டை மாநிலங்களில் ஒத்தாசை பெற்றோ இந்தச் சட்டத்தை அங்கும் கொண்டுவர நடவடிக்கை மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அண்மையில் சென்னைக்கு வந்திருந்த மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கடில்கரிடத்தில் இதைப்பற்றித் தெரிவித்தோம். அவர்கள், விரைவில் நான்கு மாநிலங்களில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் மாநாட்டைக் கூட்டலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[1972 ஏப்ரல் 3

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் பாதுகாப்புக்கான சட்டம் மத்திய அரசுச் சட்டம். அந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லி கோர்ட்டுகளிலே வாதாடுகிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது குறிப்பிட்ட காலத்திலாவது அது முடிய வேண்டுமென்ற அளவுக்கு நமது ஹைகோர்ட்டுக்கு எந்த முறையில் சொல்ல முடியுமோ அந்த முறையில் அரசு சொல்ல முன்வருமா? ராஜமன்னார் குழு சிபாரிசில்கூட இம்மாதிரி ஹைகோர்ட், சுப்ரீம்கோர்ட்டில் இதெல்லாம் ஒரு கால அளவுக்குள் முடிய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: பீடித் தொழிலாளர் சட்டத்தையும், அதன்கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளையும் கூடிய விரைவில் இம்மாநிலத்தில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற வகையில் அரசு வழக்குரைஞர் நீதிமன்றத்தில் வழிவகை காணுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். இந்த ரிட் மனுக்கள் கோடை விடுமுறைக்குப் பின் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அரசு வழக்குரைஞர் தெரிவித்துள்ளார்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : இந்தச் சட்டம் அமலாக்கப்படாமலிருக்க முதலாளிகள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? இதை அமலாக்காத பகுதிகளில் வேலை நிறுத்தங்கள், உண்ணாவிரதம், தொழிற் தகராறுகள் கிளப்பப்பட்டு வருகின்றன. பீடித் தொழிலாளர் சட்டம் இருந்தும்கூட பரிதாபகரமான முறையில் பீடித் தொழிலாளர் நிலை இருப்பதால் அரசு கடுமையான நடவடிக்கையை எடுப்பதன்மூலம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவு மாநில அரசு எந்த அளவுக்குத் தலையிட முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் தலையிட முடியும். நீதிமன்றத்தை வலியுறுத்தப் போதிய அதிகாரம் இல்லை என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். இந்த அரசுக்குள்ள அக்கறையின் காரணமாக விரைவில் விசாரணைக்கு எடுக்க முறைப்படி வழிவகை காணப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

அரிசன விடுதி மாணவர்களுக்குச் சத்துணவு.

* 852 வின—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரிசன நல விடுதியில் உள்ள மாணவர்களுக்கு ஊட்டச்சத்து அளிக்கும்பொருட்டு முட்டை, பால் வழங்கப்படுகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு மாணவருக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு மாணவருக்கு ரூ. 5 வீதம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : பெரும்பான்மையான மாணவர் விடுதிகளுக்குத் தேவையான முட்டைகள் ஒரு சில சமயங்களில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, பால், முட்டைக்குப் பதிலாக அது கிடைக்கவில்லை என்றால், ஆட்டு இறைச்சி கொடுக்க அரசாங்கம் தகுந்த ஆலோசனை வழங்குமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : முட்டை கொடுக்க வேண்டும் அல்லது பால் கொடுக்க வேண்டும். முட்டையும், பாலும் கொடுக்கக்கூடிய இடத்தில் மூன்று தினங்கள் முட்டையும், இரண்டு தினங்கள் பாலும் என்று மாற்றி வெள்ளி, சனி, நீங்கலாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஊட்டச் சத்துப் பொருளுக்குப் பதிலாக மாமிசம், இறைச்சி கொடுப்பது என்றால் அதை ஒழுங்காக விடுதியைக் கண்காணிப்பவர்கள் செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தால் முட்டையும், பாலும் கணக்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை : அரிசன மாணவர்களுக்கு மாத்திரம் ஊட்டச் சத்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் எத்தனை ஏழை மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியம், அரசு, இன்னும் கேர், யூனிசெப் போன்ற ஸ்தாபனங்கள்

எல்லாம் சேர்ந்து ஜாதி மத வித்தியாசம் இன்றி எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் ஊட்டச் சத்துக் கொடுக்க அரசு திட்டத்தை வகுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இது நலத்துறை இலாகா சம்பந்தப்பட்டது அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரிசன ஹாஸ்டலில் வேலை செய்யக் கூடிய சமையல்காரர்களுக்கு ரொம்பக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் ருசியாகச் சமையல் செய்யக்கூடிய சமையல்காரர்கள் இருப்பதில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி நல்ல ருசியாகச் சமைக்கக்கூடிய சமையல்காரர்களைப் போட முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அப்படி ஒன்றும் கிடையாது. பின்தங்கிய மாணவர்கள் விடுதியிலிருக்கக்கூடிய சமையல்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதே சம்பளவிகிதம் அரிசன மாணவர் விடுதிகளில் பணியாற்றும் சமையற்காரர் களுக்கும் தற்போது கொடுக்கப்படுகிறது. இடையில் பின்தங்கிய மாணவர் விடுதி சமையற்காரர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுத்தார்கள். அரிசன மாணவர் விடுதிகளில் உள்ள சமையற் காரர்களும் அதே சம்பள விகிதம் வேண்டுமென்று கேட்டு இப் போது அதே அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுதான் காரணமேதவிர ருசியாக சமைக்கிறார்களா இல்லையா என்ற பிரச்சினை இல்லை. மாணவர்கள் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தால் ருசியாக இருப்பதைக்கூட ருசியாக இல்லை என்று கூறுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி சத்துணவைப்பற்றி யது, நீங்கள் சமையற்காரருக்குப் போய்விட்டீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, அரிசனங்களுக்கு இந்த சத்துணவு வழங்கப்படுவதில் சனிக்கிழமை முட்டை வழங்கு வதில்லை என்று சொன்னார்கள். சனிக்கிழமை விரதநாள் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு வழங்கவில்லையா அல்லது வேறு ஏதாவது காரணமா ?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்ற 5 ரூபாயில் வாரத்திற்கு 5 நாட்கள்தான் கொடுக்க முடியும். அதிகமாகப் பணமிருந்தால் இன்னும் 7 நாட்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கலாம். பணம் குறைவாக இருப்பதால் ஏதாவது இரண்டு நாட்கள் விடப்படவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, மாணவர்களின் விருப்பம் அது வெள்ளி, சனி என்று இருக்கட்டும் எனக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில் வழங்காமல் மற்ற நாட்களிலே வழங்கப்படுகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்படி சத்துணவு கொடுக்கப்பட்டும்கூட இந்தப் பின்தங்கியவர்கள் வசிக்கும் மாணவர் விடுதிகளிலும், அரிசனங்கள் வசிக்கும் மாணவர்கள் விடுதிகளிலும் இருப்பவர்களுக்குச் சோகை நோய் வந்திருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதன்காரணமாகப் பல மாணவர்கள் வருந்துகிறார்கள், அப்படிப்பட்ட சோகைநோய் எத்தனைபேருக்கு இருக்கிறது என்ற கணக்கையெடுத்து அதை நீக்குவதற்கு இன்னும் அதிகச் சத்துள்ள உணவு வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இரண்டு சமுதாய மாணவர்களுக்கும்தான் இந்த 5 ரூபாய் உயர்த்திச் சத்துணவு போடும் திட்டம் இருக்கிறது. மாணவர்களுக்குச் சத்துக் குறைவாக இருப்பதால் வளர்ச்சியில்லாமல் பல நோய்கள் வருகிறது என்பதை அறிந்துதான் இந்த சத்துணவு போட வேண்டுமென்று, மிகவும் சத்து அடங்கியுள்ள முட்டையும் பாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்துக் கொடுக்கிறோம். அந்தக் குறைபாடுகள் இல்லாமல் இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட சத்துணவு பெற்ற பிறகு மாணவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை அவ்வப்பொழுது பரிசிலனைசெய்து அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Supply of milk powder in slum areas

*853 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(*a*) whether milk powder and milk prepared therefrom are being distributed in slum areas in Madras City by any Private Agencies; and

(*b*) if so, the details thereof?

[1972 ஏப்ரல் 3

மாண்புமிகு டாக்டர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) பால் மாவு, அறநிறுவனங்கள் மூலமாக, இனம், சாதி, சமய வேறுபாடின்றி ஏழையருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதற்காக டென்மார்க், அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளால் நன்கொடைப் பொருள்களாக வழங்கப்படுகிறது. இத்தகைய பதினேரு அறநிறுவனங்கள், சென்னை மாநகர் குடிசை வாழ் பகுதிகளில் பால் வழங்குகின்றன. இதுகுறித்து மாநில அரசுக்கு நேரடிப் பொறுப்பு எதுவுமில்லை. ஆயினும், பால்மாவு தவருகப் பயன்படுத்தப்படாமலிருப்பதைத் தவிர்க்க நன்கொடைச் சரக்கு எப்போது வருகிறது, எப்படிப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது என்பது குறித்து நிறுவனங்கள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். இது சரிவரப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவது குறித்து சான்றிதழ் ஒன்றை மாநில உணவுப் பொருள் வழங்கு அதிகாரிகள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்கப்படுவது உணவுப் பொருள் வழங்குதுறை ஆணையாளரால் கண்காணிக்கப்படுகிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, லிஸ்ட் தயார் செய்து அதன் அடிப்படையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்மூலம் அல்லது பொதுநல நிறுவனங்களின்மூலம் இவைகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இதற்கெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தேவையில்லை. நல்ல வாலண்டரி இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ், தனியாகத் தொண்டு செய்யும் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் இவைகளையெல்லாம் முறையாகச் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்கள் சென்னையில் 11 நிறுவனங்கள் இப்படிப்பட்ட பாலைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

சிறுமலைக் காடுகளிலுள்ள நிலங்கள்

*854 வினா—திரு. க. நாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு—வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சிறுமலைக்காடுகளில் சர்வே செய்யப்பட்ட ரெவின்யூ நிலங்களை எற்கனவே நிறைய நிலம் உள்ளவர்களும் பெரிய

1972 ஏப்ரல் 3]

பணக்காரர்களும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் 70-80 ஏக்கர் நிலங்களை 3 (d) பட்டா போட்டு அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) இவர்களிடமிருந்து அந்தப் பட்டாக்களை நீக்கிவிட்டு ஏழைகளுக்கு அந்த நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கச் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) எஸ்டேட்டில் உள்ள ஒரு நிலத்தில் உரிமையாளராக உள்ள ஒருவர் ரயத்துவாரிப் பட்டா பெறுவதற்கு வெளிப்படையாக உரிமையுடையவர் என்று அரசு கருதினால், நிலவரி ஏற்பாட்டு அதிகாரிகளின் முடிவு தெரிகிற வரையில் எந்த நிலத்தின் உடைமையிலிருந்தும் அவரை அரசு அகற்றக் கூடாது என்று தமிழ் நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் 3 (d) பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனை விதிக்கிறது. 3 (d) பிரிவில் குறிப்பாக அரசின் காட்டுப் பகுதியில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருப்பவருக்குப் பட்டா ஏதும் வழங்க வகை செய்யவில்லை; இப்பிரிவின்கீழ் எவருக்கும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை.

(இ) மேலே (அ) பகுதியில் தெரிவித்துள்ள நிலையையொட்டி, வழங்கப்பட்டுள்ள பட்டாக்களை ரத்து செய்வதற்கோ நிலங்களைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்வதற்கோ இடமில்லை.

திரு. க. நாகராஜன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாகவே மலைப்பகுதிகளில் பட்டா வழங்கும்பொழுது பட்டாப் பெறுபவர்கள் ஏற்கனவே நிலம் வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு வழங்கக் கூடாது என்றும், புதிதாக பட்டா வழங்கும் திட்டத்தில் 5 ஏக்கருக்கு மேல் வழங்கக்கூடாது என்றும் அரசு சட்டம் இயற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மலைப் பகுதியிலே பட்டா வழங்குவது என்பது ஏற்கனவே அவர்களுக்கு உள்ள உரிமையை அடிப்படையாக வைத்து வழங்குவது. ஆனால் மலைப்பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது நாம் விலக்குக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். பட்டாக் கொடுப்பது

என்பது வேறு, உச்சவரம்பிற்குக் கொண்டுவந்து நிலத்தை எடுப்பது வேறு. மலைப்பகுதியில் இருப்பவைகளைக் கொடுப்பதற்கு தர்க்கா சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பிளாண்டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு வைக்கும்பொழுது இங்கே சாதாரண பிளாண்டேஷனுக்கு இருப்பதுபோலில்லாமல், ஒரு வயபிள் யூனிட்டாக, எஃபிசியன்டாக நடத்துவதற்கு என்னென்ன தேவை என்று பார்த்து வைப்பார்களா? அல்லது வெறும் எண்ணை வைத்து இருப்பதைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்வகையில் அன்வயபிள் யூனிட்டாகச் செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் கூறியதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதற்காக வருந்துகிறேன். நான் பிளாண்டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதாகச் சொல்லவில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, சிறுமலைப் பகுதிகளில் விவசாயிகள் பல வருஷங்களாக அங்கே போய் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுப்பது பற்றி அதிகாரிகள் போய்ப் பார்த்து, சர்வே செய்யப்பட்டு, ரெவின்யூ போர்டுக்குப் போய் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டும் இன்னும் பட்டாச் செய்து கொடுக்க முடியாமல் பல வருஷங்களாக இருக்கிறதே அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மொத்தம் இந்தச் சுருளிமலை கிராமத்தில் இருக்கும் ஏக்கர் 29,577. இதிலே 7,138 ஏக்கர் பட்டாக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. மீதம் ஆக்கிரமிப்பில் உள்ளதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கிறது. அவர்களுக்கு உரிமை வழங்குவதுபற்றி அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இன்றைக்கு இம்மாதிரி மலைமேல் இருக்கும் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு ரத்துச் செய்வதாக இன்றைக்கு நாம் சட்டம் இயற்ற இருக்கிறோமே, அப்படியானால்

1972 ஏப்ரல் 3]

இம்மாதிரி சிறுமலை போன்ற பல மலைகளில், ஹில் ஏரியாக்களில் இன்றைக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அவை எப்பொழுது ரத்து செய்யப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இதைப்பற்றி இரண்டு அவைகளையும் கொண்ட குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. விரைவிலே சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்று வதாக இருக்கிறோம்.

திரு. இ. ராமசாமி: தலைவரவர்களே, மலைப்பகுதிகளில் இருக்கும் இடங்களில் அடுத்த நாட்டுக்காரர்கள் ஆயிரக்கணக் கான ஏக்கர்களை 99 ஆண்டுகளுக்கு லீசுக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த லீஸ் முடிந்ததும் அத்தகைய இடங்களை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுமா அல்லது அந்த லீசைப் புதுப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அந்தக் குத்தகை ஒப்பந்தக் காலம் முடிவடையும்பொழுது யோசிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அப்பொழுது அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, இந்த பிளாண் டேஷனிலே 25 ஏக்கர் ஒரு வயபிள் யூனிட்டாக இருக்கும் என்று தோட்டங்களை வைத்திருப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே அந்த பிளாண்டேஷனிலே 25 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, தற்போதைக்கு பிளாண்டேஷனிலே நாம் உச்சவரம்பிற்கு அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கும் விதிவிலக்கை ரத்துச் செய்வதாக இல்லை. ஆனால் அரசு பரிசீலித்து உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஃபாரஸ்ட் லேண்டிலே எந்த அளவிற்குப் பட்டாக் கொடுப்பதாகக் கொள்கை இருக்கிறது. இப்பொழுது 3 ஏக்கர் நஞ்சை, 1½ ஏக்கர் புஞ்சை என்பதுபோல் இல்லாமல் அதிகப்படுத்திக் கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, எல்லா இடத்திலும் ஒரேமாதிரியான நீதிதான் வழங்கப்படும்.

[1972 ஏப்ரல் 3

கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள தரிசு நிலங்கள்

* 855 வினா—திரு. ந. நாச்சியப்பன்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென்னார்க்காடு மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில், பல ஆண்டுகளாக ஏல தரிசாக உள்ள நிலங்களை உடனடியாகத் தரிசாக மாற்றி அனுபோகதாரர்களுக்கு அடைமானம் செய்துவைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

திரு. ந. நாச்சியப்பன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, 12 ஆண்டுகளாகத் தீர்வை செலுத்தி, சலான் கட்டி 1958-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரையிலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு நிலம் அடைமானம் செய்யவில்லை. பல தடவைகள் அந்த விவசாயிகள் கோட்டாட்சித் தலைவரிடத்திலே சென்றும் கட்டுக்கோப்புகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகளைப் போக்க ஒரு தீர்வை செலுத்தியவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் அடைமானம் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் 1,767 ஏக்கர் 46 செண்ட் நிலம் ஏலத்தரிசாக இருக்கிறது. 87 ஏக்கர் 39 செண்ட் சம்பந்தப்பட்ட வாரிசுதாரர்களுக்கு அடைமானம் செய்யப்பட்டது. மீதம் நிலத்தை ஏலம் விட்டு காயம் செய்திருக்கிறார்கள். அல்லது வேறு யாராவது ஆக்கிரமிப்புச் செய்து அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் 12 ஆண்டுகள் தீர்வைகட்டி வைத்திருந்தால் அவைகளைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறேன்.

அசோக் நகரிலிருந்து இணைப்புச்சாலை.

* 856. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1972 ஏப்ரல் 3]

சென்னை அசோக் நகருக்கும், பூவிருந்தவல்லிச் சாலைக்கும் இடையே இணைப்புச் சாலை அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

சுகநதியின் குறுக்கே சிறு அணை.

*** 857 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பொதுப்** பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வட ஆர்க்காட்டில் உள்ள வந்தவாசி நகருக்கு அருகில் ஓடும் சுகநதியின் குறுக்கே ஒரு சிறு அணைகட்டும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உல்லாசப் பயணிகள் தங்குமிடங்கள்.

* 858 வினா—திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

குமரி மாவட்டத்தில், " உலக்கை அருவி " " திற்பரப்பு அருவி " " முத்துக்குழி வயல் " போன்ற வனப் பிரதேசங்களையும், கன்னியாகுமரி நகர் போன்ற இடங்களையும் உல்லாசப் பிரயாணிகள் தங்குமிடமாக்குவதற்கு அரசிடம் ஏதேனும் செயற்குறிப்புள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கன்னியாகுமரி நகர் ஏற்கனவே உல்லாசப் பயணிகள் தங்குமிடமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள " உலக்கை அருவி " " திற்பரப்பு அருவி " " முத்துக்குழி வயல் " போன்ற வனப் பிரதேசங்களை உல்லாசப் பயணிகள் தங்குமிடமாவதற்குரிய செயற் குறிப்பு எதுவும் தற்போது அரசிடம் இல்லை.

Retired Government Servants in Forshore Estatr.

* 859. *Q.*—THIRU R. R. MUNUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Backward Clases be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received representation from the retired Government Servants occupying quarters at the Foreshore Estate, Santhome, Madras City seeking alternative quarters about July-August, 1971; and

(*b*) the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (ஆ) ஆம்.

(இ) விண்ணப்பதாரர்கள் குடிசைவாசிகளுக்கு மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்வதற்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த குடியிருப்புகளைக் கேட்டதனல் அவர்கள் விண்ணப்பம் மறுக்கப்பட்டது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவரவர்களே, விண்ணப்பதாரர்கள் குடிசைவாசிகளுக்கு மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்வதற்காகக் கட்டப் பட்டிருந்த குடியிருப்புகளைக் கேட்டதனல் அவர்கள் விண்ணப்பம் மறுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு மாற்று வீடு தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அவர்கள் குடிசை மாற்று வாரியம் கட்டிய வீடுகளைக் கேட்டார்கள். ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் 3 மாதம் வரையில் குடியிருக்கலாம் என்ற முறையில் அந்த நிபந்தனையின் பேரில் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கலாமே தவிர, அவர்களுக்கு மாற்று வீடு வேண்டுமானல் அவர்கள் வேறு விதமான முறையில் தவணைமுறையில் வீடுகள் வாங்கிக் கொள்ளலாம்; வேறு வழியில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகளின் பிள்ளைகளோ. பெண்களோ இருந்தால் அவர் களுக்கு மாற்றித் தருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா? அவர்களை வெளியேற்ருமல்.

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அரசாங்க அதிகாரிகளின் பிள்ளைகள் அரசாங்க பணியில் இல்லாதவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு மாற்று வீடு தர ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள காட்டு நிலங்கள்.

* 860. வின—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி வட்டத்தில் உள்ள காரை, செஞ்சி, பாடிபள்ளம், சென்ருலூர், எதப்பட்டு ஆகிய கிராமங்களின் அருகில் உள்ள தரைக்காடுகளை விவசாயம் செய்வதற்கென அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. இராமன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவரவர்களே, செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள காரை, செஞ்சி, பாடிபள்ளம், சென்ருலூர், எதப்பட்டு, வயலூர் ஆகிய கிராமங்களின் அருகில் ஆயிரக்கணக்கான தரைக் காடுகள் இருக்கின்றன. மரம் செடி இல்லாமல் காடுகள் பாழாகி இருக்கிறது. அந்தத் தரைக்காடுகளை அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து அளித்தால் ஏழை விவசாயிகள் அதை உழுது பயன்படுத்த முடியும்; ஆகவே, அதைச் செய்ய அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மேலும் காட்டு நிலங்கள் கொடுப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

மரம் வளர்ப்பு விழா.

* 861. வின—திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினக் களுக்கு விடையளிப்பாரா—

[1972 ஏப்ரல் 3

(அ) மாவட்டந்தோறும் வன மகோத்சவம், வன விலங்குகள் பாதுகாப்பு வாரம் ஆகியவைகள் கொண்டாடப்படுகின்றனவா ?

(இ) இவ் விழாக்களுக்கு அரசு மானியம் ஏதாவது கொடுக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) மரம் வளர்ப்பு விழாவை ஒட்டிய செலவுகளுக்காகத் தமிழக அரசு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும், ரூபாய் 500 வழங்கிறது. இத் தொகையை மாவட்ட ஆட்சியாளர், தமது மாவட்டத்திற்குட்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்.

1971-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் வாரத்தில் நடந்த வன விலங்கு வார விழாவை ஒட்டிய செலவுகளுக்காக, ரூபாய் 6,500க்கு தமிழக அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, வன விலங்கு வாரங்கள் கொண்டாடுகிற நேரத்தில் வன விலங்குகளைத் திருட்டுத் தனமாக வேட்டையாடும் அபாயம். விஷயம் வைத்துக் கொல்லு கிறார்கள். குறிப்பாக முதுமலைப் பகுதியில் புலிகளை இந்த விஷம் வைத்துக் கொல்லுவதால் அதன் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது ? முதுமலைக்காட்டில் உள்ள புலிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறதா ?

* மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே. அனுமதி இல்லாது வன விலங்குகளை வேட்டையாடினால், இப்போதே சட்டத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. வன விலங்குகள் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை சர்வே செய்ய புதிய குழு ஒன்று அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்னாலே வன மகோத்சவம் என்று சொல்லி மரங்கள் நடப்பட்டதே, அவற்றில் எத்தனை மரங்கள் பிழைத்து இருக்கின்றன, குறிப்பாக மாதவரம் பால் பண்ணையில் வன மகோத்சவம் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு மரங்கள் வைக்கப்பட்டன என்ற கணக்கு இருக்கிறது. சென்னை மாவட்டத்தில் 6,000 கன்றுகள் வைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, 10-15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இந்த மரம் வளர்ப்புத் திட்டம், மரம் நடும் திட்டம் என்று முன்னால் இருந்தவர்கள் செய்தார்களே, அவர்கள் நட்ட மரங்களில் எத்தனைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றினார்கள், எத்தனை மரங்கள் பிழைத்தன என்ற கணக்கு இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே அது பற்றிய கணக்கு இல்லை. அகில இந்திய அளவில், தேசீயப் பணியாக ஏற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், ஆண்டுக்கொரு முறை இந்த மரம் நடுவிழா கொண்டாடப்படுகிறது.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, முன்பு மரம் நடுவிழா என்று சொன்னார்கள். இது மரம் நடுவிழாவா, செடி நடுவிழாவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மரம் நடுவிழா என்பது பெயரே தவிர, கன்றுகள், செடிகள் தான் நடுகிறோம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ரூபாய் 500 தான் அரசாங்கம் அந்த விழாக் கொண்டாடுவதற்காக வழங்குகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிட்டத்தட்ட 40-50 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ரூபாய் 10 தான் வரும். ரூபாய் 10 வைத்துக் கொண்டு இந்த விழா நடத்துவது என்பது முடியாது. அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்து, அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க உத்தேசமில்லை. அங்கே விரும்புகிறவர்கள், பொது பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ஆகியவர்கள் வீடுகளில் வைத்து வளர்க்க வேண்டுமென்ற தாக்கீது ஒன்றை அரசு அனுப்பியுள்ளது.

பெரியபாளையம் பவானி அம்மன் கோயில் வருவாய்

* 862. வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை பளிப்பாரா—

பொன்னலூர்ப்பேட்டை பெரியபாளையம் பவானி அம்மன் கோயில் வருவாயைக் கொண்டு ஓர் அனாதைச் சிறுவர் இல்லம் துவங்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஆம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஆம் என்று சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆலயத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆண்டவனின் குழந்தைகளாக இருக்கும் அனாதைகளுக்கு விடுதி துவக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த விடுதியை இந்த ஆண்டே, தொடங்கப் போகிற கல்வி ஆண்டிலேயே, இந்த ஜூன் திங்களிலேயே துவக்கி அதை அமைச்சர் அவர்கள் கையாலேயே திறந்து வைக்க முன் வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அனாதை இல்லம் துவக்கலாமா என்று அறங்காவலர்களைக் கேட்டோம். அறங் காவலர்கள் ஒப்புதல் தந்து இருக்கிறார்கள். விரைவில் அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, அந்த பவானி அம்மன் கோவிலுக்கு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே. 1968-ம் ஆண்டில் ரூ. 67, 865-ம், 1969-ல் ரூ. 88,230-ம், 1970-ல் 81,566-ம் வருமானமாக வந்திருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know from the Hon. Minister whether any representation has been made by Thiru Raghava Reddi, ex-M.L.A., regarding the administration of this temple and the action taken thereon?

1972 எப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போடவும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இப்படிப் பட்ட கோவில்களுக்கு வருகிற வருமானத்தை யெல்லாம் அந்தக் கோவிலின் முன்னேற்றத்திற்குச் செலவழிக்காமல், சில சமயங்களில் வேறு பல கோவில்களுக்கு அந்தப் பணத்தை டைவர்ட் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தந்தக் கோவில்களுக்கு வருகிற வருமானத்தை அந்தந்த கோவில்களுக்கே செலவழிக்க அரசு உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, உபரி நிதியைத்தான் வேறு கோவில்களுக்கு நாம் கொடுக்கிறோம்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பெரிய பாளையம் ஆலயம் அரசாங்கத்தின் அறங்காவல் துறையின் கீழ் இருக்கிறதா ? அல்லது தனிப்பட்டவர்களின் ஆளுகையில் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அந்த ஆலயம் அறங்காவல் துறையின் ஆளுகையின்கீழ் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் தான் அந்த ஆலயத்திற்கு அறங் காவலர்களை நியமிக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய இந்தக் கோவிலைப் பற்றி பல குறைபாடுகள் எல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே. இப்போது இருக்கக்கூடிய அறங்காவலர்களை மாற்றி அமைக்கும் ஆலோசனை அரசுக்கு உண்டா.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்தைப் பற்றிய குறைபாடுகள் ஏதும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படி ஏதாவது வந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அறங்காவலர்கள் மாற்றுவது என்பது, அவர்களுடைய காலவரையரை முடிவடைந்த பிறகு யோசிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்]

(2) அமைச்சர் அறிக்கை

முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் பத்திரிகைக்கு அளித்த செய்தி குறித்து முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது 82-வது விதியின் கீழ் இப் பேரவைக்கு ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I have written a letter to the Hon. Chief Minister with a copy to you, Sir. There are three or four issues which are now being commented in the Press. One is concerned with Hon. Chief Minister and other Ministers also. When the Hon. Chief Minister makes his statement under Rule 82, if he could touch upon those points also, it will be better.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 30-3-1972-ஆம் நாள் சட்டப் பேரவையில் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் பேசும்போது திருவண்ணாமலை நகரத்தில் 1965-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அமளியில் தி.மு. கழகத்தினர் நாற்பத்தி எட்டுப் பேரும், காங்கிரஸ் கட்சியினர் இருபது பேரும் கைது செய்யப்பட்டு வழக்குப் போடப்பட்டதென்றும். அன்றைய முதலமைச்சர் பக்தவச்சலம் அவர்களின் உத்திரவுப்படி காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது மட்டும் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டு, கழகத்தினர்கள் வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டேன்.

அத்துடன் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த போதே அவரது குடும்பத்தில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டக் கொள்கைக்கு மாறாக அந்தச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

commencement of the Act 6-4-1972 முதல் Notified date 2-10-1962 வரையில் 137 (நூற்றி முப்பத்து ஏழு) ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா நிலங்களை திரு. பக்தவத்சலத்தின் மகள் திருமதி சரோஜினியின் கணவர் திரு. வரதப்பன், நாற்பத்து ஏழு பேர்களிடம் விற்றுவிட்டார் என்றும், திருமதி சரோஜினியின் பெயரில் நிலமிருந்தால் அது கணவன் கணக்கில் சேர்ந்து உச்ச வரம்புச் சட்டப்படி உபரி நிலமாகி விடக்கூடும், அந்த நிலங்கள் 27 ஏக்கராக்கள் 8-12-1959-லும், 4-4-1960-லும் விற்கப்பட்டுவிட்டன என்றும் கூறினேன். நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையை வகுத்த அமைச்சர் குடும்பத்திலேயே அந்தக் கொள்கைக்கு எதிராக நடைபெற்ற காரியத்தை நான் குறிப்பிட்டதற்குப் பதிலாக திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆத்திரத்துடன் பத்திரிகைகளில் அறிக்கைவிட்டிருக்கிறார்.

அதுபற்றி விபரம் தர விரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள், கழகத்துக்காரர்கள் இருதரப்பினர் மீதும் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியினர் மீது போடப் பட்ட வழக்கைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. அண்ணாமலைப்பிள்ளை, திரு. ஆறுமுகம் எம்.எல்.ஏ., இருவரும் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் மனுக் கொடுத்தார்கள். அந்த மனுவின் அடிப்படையில் காங்கிரஸ் கட்சியினர் மீது போடப்பட்ட வழக்கை மட்டும் முதல்வர் பக்தவத்சலம் உத்திரவின் பேரில் திரும்பப் பெற்றுள்ளார்கள். கழகத்தினர் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். தலைமைச் செயலகத் திலிருந்து வடஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கீழ்கண்ட உத்திரவு சென்றது.

Copy of the D.O. No. 813/65-1, dated 18th February 1965, Public (General-A) Department from Thiru C. Ramachandran, I.A.S., Under Secretary to Government, Madras-9, addressed to the Collector of North Arcot, Vellore-5.

Subject.—Law and Order—North Arcot District—Thiruvannamalai Anti-Hindi Agitation—Violation of orders under Section 144 Cr.P.C.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

I enclose herewith a copy of the representation, dated 16th February 1965 addressed to the Chief Minister by Sri D. Annamalai Pillai, President, District Congress Committee and Sri A. Arumugam, M.L.A., Tirunvannamalai. In the circumstances stated therein, the Chief Minister desires that they need not be proceeded against. Please acknowledge the receipt of this D.O. and intimate the result of the action taken.

Yours sincerely,
(Signed) C. Ramachandran.

இதன்படிதான் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அடுத்ததாக, அரசின் உச்சவரம்புச் சட்டக் கொள்கைக்கு எதிராக திரு. பக்தவத்சலம் குடும்பத்திலேயே நடைபெற்ற காரியத்தைச் சொன்னதற்கு அவர் என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு எனக்கிருந்த நிலங்களை உச்ச வரம்பை ஏமாற்றுவதற்காக விற்று விட்டதாகக் கூறியிருக்கிருர். என்மீது மாசு கற்பிக்கும் வண்ணம் அவர் குற்றஞ்சாட்டிவிட்டு அதனை விசாரித்துச் சொல்வதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிருர். பதிலுக்குப் பதில் குற்றம் சாட்டிவிட்டதாக திரு. பக்தவத்சலம் மகிழ்ச்சி அடையலாம். ஆனல் பொறுப்பு மிக்க ஒருவர் தவருன தகவலை நாட்டு மக்களிடம் தந்துவிட்டது முறையல்ல. எனக்குள்ள நிலம் எவ்வளவு என்ற விபரங்களை 1967-ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள சொத்து விபரங்களில் காட்டியுள்ளேன். என் குடும்பத்திற்கு எந்தக் காலத்திலும் உச்சவரம்புக்கு மேல் நிலம் இருந்ததும் இல்லை. உச்ச வரம்பு என்ற சோஷலிசக் கொள்கைக்கு மாருக அவைகளை விற்க வேண்டிய அவசியமும் எனக்கு இல்லை. அப்படி விற்கவும் இல்லை. திரு பக்தவத்சலத்தின் கூற்று உண்மைக்கு மாருனது, வேண்டுமென்றே புனைந்துரைக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கும் இருக்கும் நிலங்கள் 8-4-1953-ஆம் நாள் வாங்கப்பட்டது. நஞ்சை சுமார் 14¾ சாதாரண ஏக்கர் புஞ்சை சுமார் 3¾ சாதாரண ஏக்கர். இந்த நிலங்கள் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்கில் சுமார் 13 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்தான் வரும் என்பதையும் அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அதோடு லாரி சம்பந்தமாகவும் கள்ளநோட்டு சம்பந்தமாகவும் உணவு அமைச்சர் அவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தி பல பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக அந்தப் பத்திரிகைகள் மீதும், அந்த விபரங்களை அளித்தவர்கள் மீதும் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களைப்பற்றிச் சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு இந்தச் சபையில் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்து இருக்கிறார்கள்.

(3) அறிவிப்புகள்.

(அ) உறுப்பினர்கள் இடங்களில் இல்லாமையால் கவன ஈர்ப்பு அறிவிப்புகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாதது குறித்து

MR. SPEAKER: Now the hon. Member Thiru A. C. Narasimhan will call the attention of the Hon. Minister for Industries.

The hon. Member is not here. So the call attention notice is deemed to have been withdrawn.

Similarly the hon. Member Thiru B. Venkataswamy who has given a call-attention notice to invite the attention of the Hon. Minister for Electricity, is not in his seat. So his call-attention notice also is deemed to have been withdrawn.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்டிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப் படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றும் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு மோட்டார் வாகனங்கள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பேரவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வாகனங்கள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார் கள்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வாகனங்கள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வாகனங்கள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு மோட்டார் வாகனங்கள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஈ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தமிழ்நாடு, 1972ம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை இப் பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்பட்டுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(5) அறிக்கை அளித்தல்.

கால்நடை வளர்ப்புத்துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Sir, I have pleasure to present **the last report of the Committee on Estimates on Animal Husbandry Department. I express my sincere thanks to the hon. Members and the House for preparation of the Report.**

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

(2) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 9/72.)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

இச்சட்ட முன்வடிவை முன்னுரைக்கையில், நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசிலிருந்து பேரளவு வீதமாகிய இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசாக உயர்த்த இச் சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) கீழ் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குரிய முக்கிய வருவாய்களில் ஒன்றாகும். நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் தற்போது விதிக்கப்படும் பேரளவு செஸ் மேல்வரி ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசாகும். 1—3—1972-ல் முதலமைச்சர் அளித்த வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதிகளிலுள்ள சிறு கிராமங்களுக்கும் சிற்றூர்களுக்கும் முக்கியமாகக் குடி-நீர் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும், இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவதற்கும் இயலும் வகையில், நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் தற்போது விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி பேரளவு வீதமாகிய ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசாக உயர்த்தப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

* 28—3—1972 -ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்]

எனவே, நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியை அதன் பேரளவு விதமாகிய ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசாக உயர்த்தும் வகையில் தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 116-வது பிரிவைத் திருத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் தேவைகளை உரியவாறு பரிசிலித்த பின்னர், தற்போது விதிக்கப்படும் மேல்வரி விதத்தை உயர்த்த ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களே தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இச் சட்ட முன்வடிவு, மேற்கண்ட முடிவுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க விழைகிறது. இத் தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU N. K. PALANISAMI : **Sir. I move—**

'That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1972 (L.A Bill No. 9 of 1972) be circulated to elicit public opinion.'

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே செஸ் சர்சார்ஜ் 1½ ரூபாய் விதம் போடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 1½ ரூபாய் கட்டணம் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் போடப்படவில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். சமீபத்தில் இதைப் பரிசிலனை நடத்திய எலிமெண்டரி எடியூக்கேஷன் நிதிக் குழுவினர் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இந்த 1½ ரூபாய் போடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உடனடியாக நிர்ப்பந்தித்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே 1½ ரூபாயிலிருந்து 2½ ரூபாயாக அதிகரிக்கும் போதும் வசூல் செய்வதில் இம்மாதிரியான நிர்ப்பந்தம் இருக்கத்தான் செய்யும். அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் கட்டாயம் இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசு வசூலிப்பார்கள்.

ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போட்டிருக்கும் வீட்டு வரி அதிகமாக இருக்கின்றது. மேற் கொண்டும் இம் மாதிரியான அதிக வரி போடுவதன் மூலமாகப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அதுமட்டுமல்ல, முன்னாலே இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பிரிக்கக்கூடிய நேரத்தில் ஏ, பி, சி, டி. என்று நான்கு பிரிவுகளாக 'அட் ஹாக்' முறையில் பிரித்தார்கள். அந்த நான்கு பிரிவுகளையும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் எந்த எந்த அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது என்ற அடிப்படையில் பிரிக்கவில்லை. இப்படிப் பிரித்ததன் காரணமாகப் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வருமானமே கிடையாது. அதனால் சர்க்காருடைய மாச்சிங் கிராண்டும் அந்த யூனியன்களுக்குக் கிடைக்க வழியில்லை. முன்னால் 50 ரூபாய் வருவதாக இருந்தால் சர்க்கார் 20 ரூபாய் மாச்சிங் கிரான்ட் கொடுத்தார்கள். அப்போது அனிமல் ஹஸ்பன்டரிக்குப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. சோஷியல் எடியூகேஷனுக்குக் குறைவாகப் பணம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, இந்த செஸ் சர்சார்ஜ் 2 டன், சர்க்கார் மாச்சிங் கிராண்ட் வைத்து அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செலவை ஈடுகட்டி வந்தனர். ஆனால் ஏ. பி. சி. என்று பிரித்த பின்னால் வருமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் சர்க்கார் உதவித் தொகை அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசாங்க உதவித் தொகையும் இல்லாமல் போகிறது. இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமை இருந்து வருகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பிரித்து அமைத்தபோது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு தரம், இந்தமாதிரியான ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்க, வருமான அடிப்படையில் யூனியன்கள் அமைந்திருக்கின்றனவா என்று பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் 15 வருஷங்களுக்கு மேலாகியும் அரசினால் புனர் அமைப்புச் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு சீரான உதவி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக உடனடியாக 18 சதவிகிதம் ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் அது 40 சதவிதமாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் இப்போது ஆசிரியர்களின் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மேலும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 10 பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நியமித்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 250-லிருந்து ரூ. 450 வரை இருக்கிறது. இதையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

1972 ஏப்ரல் 3]

கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சர்சார்ஜ் போட்டு எந்த எந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேலைகளைச் செய்து வந்ததோ அவைகளுக்குச் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படவே, படிப்படியாக இன்று அதை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு, மார்சிங் கிராண்ட் போட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரணத்திற்காக இந்த 1½ ரூபாய் கட்டணத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எந்தவித வளமும் இல்லாமல் போகும். ஆகவே, கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக ரூபாய்க்கு மூன்று அணுவாக அவர்களே வசூலித்து, ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கொடுக்கலாம். இல்லையென்றால், கிணற்றை ஆழம் பார்ப்பதற்காக, அடுத்த வீட்டுக் குழந்தையைக் கிணற்றில் போட்டு ஆழம் பார்ப்பது மாதிரியான இந்த முறை இருக்கும்.

இப்போதே மக்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் இருப்பதால், இப்போது இருக்கின்ற 1½ ரூபாய் அளவை மேலும் உயர்த்துவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இதிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று 116-வது செக்ஷன்படி லோக்கல் சர்சார்ஜ் 1½ ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டு வந்ததை இப்போது 2½ ரூபாயாக உயர்த்துவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சிற்றூர்களில் இணைப்பு ரோடுகள் போடுவதற்கும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 116-வது செக்ஷன்படி வசூல் செய்யப்படுகின்ற பணம் 139-வது செக்ஷன்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ஜெனரல் பண்டில் சேர்க்கப்படுகிறது. ஜெனரல் பண்டுக்குப் போகும் போது வேறு பல பணிகளுக்கும் இந்தப் பணம் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

முதலில் கல்விக்காகச் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே சிற்றூர்களின் இணைப்புச் சாலைகளுக்கும் குடிநீர் வசதிக்கும் ஆக வசூல் செய்கின்ற பணத்தை ஒரு தனி 'ஹெட் ஆஃப் அக்கவுன்ட்ஸ்'சிலே வைப்பதற்கு 'இயர்மார்க்' செய்ய வேண்டு

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாக அதைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டால், குறிப்பிட்டப் பணிகளுக்கு அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படும். அப்படி இல்லையானால் செக்ஷன் 119 இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வரிக்கு என்று இருக்கிறது. இந்தப் பணிகளைப் பொறுத்த வரையில் அந்த செக்ஷனை பயன்படுத்திச் செய்யலாம். அந்த 119-வது செக்ஷன்படி பஞ்சாயத்தில் 'பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ்' போட வழி இருக்கிறது. அதிலே பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பும் வரி போட 119-வது செக்ஷனில் ஒரு அமென்ட்மென்ட் செய்யலாம். செக்ஷன் 139 படி வசூலிக்கின்ற பணம் உடனடியாக ஜெனரல் பண்டுக்குப் போகிறது. எனவே, அதை நிறுத்திவிட்டு, தனி ஹெட் ஆஃப் அக்கவுண்ட் வைத்துக் கொண்டு அதன்மூலம் அபிவிருத்திகள் செய்வதுதான் நலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு பல அபிவிருத்திகளைச் செய்வதற்கு நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக 150 காசு அதிகமாக வரி விதிப்பதற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வரி என்று சொல்லும்போது, மாநில அரசு விதித்தாலும் மத்திய அரசு விதித்தாலும் அது சாதாரண கிராம மக்கள் தலையில்தான் போய் விழுகிறது. அதனால் சாதாரண மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அரசாங்கத்தின்மீது ஒரு துவேஷ மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். அதைத்தான் நாம் இன்றைய தினம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இதற்கு முன்னாலே பல முறைகளிலும் வரி விதித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மேலும், மேலும் வரி வசூலிப்பது அவசியம்தானா என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதைக் கைவிடுவதுதான் சரியானது என்பது எங்கள் கருத்து.

இதற்கு முன்னால் வரி விதித்து, எந்த வேலை செய்ய வேண்டுமானாலும் அதற்கு ஒரு பங்குத் தொகை வேண்டுமென்று மக்களிடம் நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்யப்படுகிறது. இல்லையானால் பங்குத் தொகைக்காக வேலை செய்வதற்கு ஒப்பந்தக்காரர்களிடம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ஒரு தொகையைப் பிடித்துக் கொண்டு, சரிக்கட்டக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த 150 காசு அதிக வரி விதிப்பு நியாயமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொது நிதி நிறைய இருந்தால், இம்மாதிரியான இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவதற்கும், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தால் உதவியாக இருக்கும். அந்த நிதி போதவில்லை என்றால், அரசாங்கம் அதற்கு உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும் அதுதான் சிறப்பான முறையாக இருக்கும். அதைவிட்டு விட்டு இந்தமாதிரியான கூடுதல் வரி விதிப்பதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு அதிகாரம் அளிப்பதன் மூலம். அவர் அந்த அதிகாரத்தை வேறு பல காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்தக்கூடும். அதனால் மக்களுக்குப் பெருங்கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு இந்த அதிகாரம் அளிக்கவேண்டுமா என்பதை நன்றாக யோசனை செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த சட்ட மசோதாவின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு இணங்க இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இணைப்பு சாலைகளை அதிகப்படுத்துவதற்கும். கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்குவதற்குமான நோக்கத்துடன் இந்த வரி உயர்வு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதன் நடைமுறையில் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வரி உயர்வு இல்லாமலேயே குடிநீர் வசதிக்கும், இணைப்புச் சாலைகள் வசதி செய்திருந்தால் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். இன்று பல வரிகள் மூலம் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் இந்த வரி உயர்வும் சேர்ந்தால் அவர்களுக்குப் பெரும் சுமையாக இருக்கும். விவசாயிகள் தான் இதன் மூலம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1972 ஏப்ரல் 3

அடுத்தாற்போல், இன்று லோக்கல் செஸ் சர்சார்ஜ் உச்சவரம்பு ரூ. 1½யாக இருக்கிறது. அந்த வரியான 1½ ரூபாய் விதிக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் இன்று அதிகமாக இல்லை. 50 பைசா, ஒரு ரூபாய் என்ற விகிதத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த ஒன்றரை ரூபாய் அளவுகூட விதிக்காத நிலையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இவ்விதம் 1½ ரூபாய்க்குமேல் உயர்வு செய்ய முடியாத பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இணைப்பு சாலை அமைக்க, குடிநீர் வசதி அமைக்கப் போதுமான நிதி இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதிக வரி உயர்வு ஏற்படுத்தி பஞ்சாயத்து ரோடுகள் இணைப்பு, குடிநீர் வசதி கொடுக்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் வரி உயர்வு செய்ய இயலாத பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலைமை கருதி—பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அதற்கு முன வராத காரணத்தால்—இந்த வரி உயர்வு ஏற்படுத்தாத பஞ்சாயத்து யூனியனில் இணைப்பு சாலைகள், குடிநீர் வசதி முதலானவைகள் அபிவிருத்தி செய்ய இதற்கான வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும்.

அடுத்து பார்த்தால், வரி உயர்வு பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆதலால் இந்தப் பிரச்சினையில் மாநிலம் பூராவும் ஒரே விதமான யூனிபார்மிட்டியைக் கண்டுகொள்ள முடியாது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அதிக வரி உயர்வின் மூலம் இணைப்பு ரோடுகள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கான வழி வகைகள், சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அடைவதற்கான வழி வகைகள், சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இந்த வரி உயர்வின் மூலம் அரசு மானியம் கிடைக்கக் கூடும் நிலைமை இழந்துவிடுகிறது. ஆதலால் இப்பிரச்சினையில் சில இடங்களில் பிற்பட்ட நிலையில் செயல்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. இப்போதிருக்கும் ஒன்றரை ரூபாய் அளவிற்குக் கூட பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இல்லை. முதல் ஸ்டேஜாக ரூ. 1½ உச்சவரம்பு கூட ஏற்படுத்த முடியாத நிலை இருக்கும்போது அதற்கடுத்த ஸ்டேஜ் ரூ. 1½-க்கும் அதிகமாக ரூ. 2½ ஸ்டேஜ் ஏற்படுத்துவது பொருந்தாத - காரியமாகும். ரூ. 1½ உச்சவரம்பு கூட சில

[திரு. என். டென்னிஸ்]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மக்கள் தாங்காத—பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்காத நிலைமை இருக்கிறது. அவ்வாறிருக்கும் போது 2½ ரூபாயாக்குவது என்பது நடைமுறையில் செயல்படும் காரியமாக இருக்காது. ஆகையினால் வரி உயர்வு ஏற்படுத்தும் நோக்கம் ஈடேறாமல் போய்விடும். இதன் மூலம்தான் குடிநீர் வசதி, இணைப்பு ரோடுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்த நோக்கம் இடேறாமல் போய்விடும். இன்று பார்க்கும்போது மாநிலத்தில் 10 சதமானம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரூ. 1½ உச்சவரம்பு அளவுக்கு வரி விதித்ததாகக் கண்டுகொள்ள முடியாது. ஆகவே 50 சதவிதம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களாவது 1½ ரூபாய் உச்சவரம்புக்கான வரியை விதித்த பிறகு அடுத்த ஸ்டேஜுக்கு போவது நல்லது. ஆதலால் இவ்விதமான பல சிக்கல்களைக் கணக்கில்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்து லோகல் செஸ் அதிகப்படுத்துவதற்கான மசோதாவின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போதுள்ள 1½ ரூபாயை, இரண்டரை ரூபாய் என்று ஆக்குவது ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை இந்த மசோதாவின் மூலம் வந்து விடும். பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஏற்கனவே 50 பைசா விலிருந்து ஒரு ரூபாய், ஒரு ரூபாயிலிருந்து ஒன்றரை ரூபாய் என்று அதிகப்படுத்தும்போது பலமான எதிர்ப்புகள் அந்த பிர தேசத்தில் வந்திருக்கின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதை 'யுனனிமஸ்' ஆக எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இந்த லோகல் செஸ்ஸை 1½ ரூபாயாக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை டி.டி.சி.யில் கொண்டுவரும்போது பல்வேறு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், அது மிகவும் கடினமானது; எல்லாம் 'யுனனிமசாக' கொண்டு வருவது முடியாத காரியம், சில பகுதிகளில், வாய்ப்பும் வசதிகளும் உள்ள பகுதிகளில் வேண்டு மானால், இந்த 1½ ரூபாய் போடலாம். வறட்சியான, மிகப் பின் தங்கிய பகுதியில் ரூ. 1½ போடுவதே விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்ற பிரச்னை எழுப்பப்பட்டது.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1972 எப்ரல் 3

ஆனல், இன்றைக்கு மீண்டும் ஒரு ரூபாய் அதிகம் போட்டு 2½ ரூபாய் லோகல் செஸ் என்று அதிகப்படுத்துவது மிகப் பின் தங்கிய வறட்சி பகுதி விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும். ஏற்கனவே வீட்டு வரியானது, டெவலப்மென்ட்டுக்காக மினிமம் ஒரு ரூபாயி லிருந்து 5 ரூபாய் வரை மதிப்பீடு போட்டுவிட்டு வரி வசூலிக்கப் பட்டது. 'மாக்சிமம்' 5 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு மைனர் பஞ்சாயத்துக்கு, நகர பஞ்சாயத்துக்கு என்ன வரி உண்டோ அந்த அளவிற்குப் போடப்பட்டு வருகிறது. அதிலும் விவசாயிகளை ஆயிரம் தொல்லைகளுக்கு உட்படுத்தி வீட்டு வரி போட வேண்டிய பிரச்னை—இப்படி வீட்டு வரி வசூலிக்கும் அளவிற்கு இருக்கிறது. அதுவே மிகவும் கஷ்டம் என்று சொல்கிறபோது, அவர்களின் குடியிருப்பு பகுதிகளுக்கு எஸ்டிமேட் கணக்குப் போட்டால், அவர்களின் மாட்டுச் சாலைகள், குடியிருப்பு சாலைகள், இதைக் கணக்குப் போட்டு மதிப்பீடு போட்டால் கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு குறைந்தது 60 ரூபாய் வரை குடியிருக்கும் சாலை களுக்கு வரி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது.

லோகல் செஸ் மசோதாவின் படி 2½ ரூபாய் என்று ஆக்குவது அவர்களுடைய சுமையை அதிகமாக்கும் என்பது எல்லோருக்கும் சொல்லாமலே விளங்கும். அப்படிப்பட்ட கஷ்டத்தை அவர்கள் பேரில் திணிப்பதை விட அரசாங்கமே பொது ஃபண்டிலிருந்து இம்மாதிரி பின் தங்கிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிதி ஒதுக்கி ரோடு வசதிகள் பராமரிக்க, குடிநீர் வசதி போன்ற பிரச்னைகளுக்கு அந்தப் பணத்திலிருந்து அரசாங்கம் கொடுக்கு மானல், இந்தப் பிரச்னைக்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும். அப்போது தான் அந்த விவசாயிகளைப் பாதிக்காமல் இருக்கும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொது பண்டிலிருந்து கொடுப்பதன் மூலம் அப்படிப்பட்ட காரியங்களை நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு உபரி பட்ஜெட் டில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீமுக்கு அப்படிப்பட்ட பண்டிலிருந்து செய்ய வேண்டுமே தவிர, ரோடு பராமரிப்புக்கு இந்த செஸ் அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைக்குமானல், அதனல் பல கஷ்டங்கள், இடையூறுகள்தான் நேரிடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட 'செஸ்' ரூபத்தில் அதை 'அட்ஜஸ்ட்'

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

1972 ஏப்ரல் 3]

பண்ணவேண்டுமென்று சொல்வது, பொருளாதாரத் துறையில் ஓரளவு நிதிநிலையைக் கூட்ட, இந்த செஸ் போடாமலே இந்தத் தொகையை ஈடுகட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இந்தத் துறையில் அபிவிருத்திக்காகப் போடப்படும் இந்த வரியை நிறுத்தி விட்டு, வேறு துறையில் விவசாயிகளைப் பாதிக்காதத் துறையில் வருமானம் அதிகமாக வருகிற ஒரு துறையை எடுத்துக் கொண்டு, அந்தத் துறையிலிருந்து ஈடுகட்ட அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது ஜெனரல் பண்டிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் இணைப்பு ரோடுகள் போட அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கைவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி இந்த நேரத்தில் வேண்டி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வரி போடுவதற்கு கிராமத்தையும் விடப் போவதில்லை என்ற எண்ணத்தோடு கிராமங்களில் லிங்க் ரோடு போடுவுதற்காக கிராம செஸ் வரியை 1½ ரூபாயில் இருந்து 2½ ரூபாய் வரை செஸ் விதிக்கலாம் என்பதற்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நான் உள்ளாட்சித்துறை மானியத்தில் பேசும்போதே குறிப்பிட்டேன். வருமான அடிப்படையிலும், மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும், சுற்றளவு அடிப்படையிலும் எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் ஒழுங்காகப் பரிசீலித்து மீண்டும் பிரிப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எழுபது கிராமங்கள் இருக்கின்றன. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஐந்து பத்து கிராமங்களே இருக்கின்றன. இப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அன் ஈக்குவலாக இருப்பதனால்தான் பலவற்றின் நிதி வருவாய் மோசமான நிலையில்யி இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலையிலே செஸ் வரியையும் 2½ ரூபாய் வரையில் உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று நாம் சட்டம் கொண்டு வருவதனால் முக்கியமாக விவசாய மக்களே பாதிக்கப்படப்போகிறார்கள். ஏற்கனவே விவசாயிகள் பலவகையிலும் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையில் ஏற்றியாகி விட்டது. விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய ரசாயன

உரங்கள், பம்பு செட்டுகள் மீது மத்திய அரசாங்கத்தால் வரி ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நாம் கன்வர்ஷன் டேபிள் என்று வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சாகுபடி செய்கிற பயிர்களின் அடிப்படையில் 7½ ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்களும் வருமான வரி கட்டக்கூடிய அளவில் செய்துவிட்டோம். அதை விடக் குறைவான ஏக்கர்தான் இருக்கிறது என்றாலும், பணப் பயிர்கள் போட்டால் வருமான வரி கட்டியாக வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் இந்த செஸ் வரியையும் விதிப்பது தேவைதானா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

Report of the Panchayat Education Enquiry Committee. யில் அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளின் வருமானத்தை எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் அதிகரிக்க முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் வருமானத்தைப் பெருக்க யோசிக்கலாமே தவிர, அதைவிட்டு செஸ்ஸை அதிகரிக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். நாம் 2½ ரூபாய் விதிக்க வேண்டும் என்று டெப னெட்டாக கொண்டுவரவில்லை. விதிப்பவர்கள் விதிக்கலாம், வேண்டாதவர்கள் வேண்டியதில்லை என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பக்கத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனில் 2½ ரூபாய் விதிப்பார்கள். இங்கே 1 ரூபாய் கூட விதிக்கமாட்டார்கள். இதனால் அந்த அந்த ஊர் ஜனங்களிடையே ஒரு அதிருப்தி. ஒரு கொந்தளிப்பு உண்டாகும். ஏற்கெனவே திருநெல்வேலி மாவட்டம், தென்காசியில் வீட்டு வரியை அதிகப்படுத்தியதற்கு ஒரு போராட் டமே நடந்து—துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றதை நாம் மறக்க முடியாது. இந்த நிலையில் இதைவிடக் குறைவாக எல்லா யூனியன்களும் இந்த அளவுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் என்று நாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சொல்கிறோம் என்றாலும் நமக்கு இத்தனை ரூபாய் வருமானம் வரும், இந்த இந்த வேலைகளைச் செய்யலாம் என்று திட்டமாக முடிவு செய்யலாம். அப்படி டெபனெட்டாகவும் பில் இல்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1972 ஏப்ரல் 3]

இரண்டரை ரூபாய் வரை போடலாம் என்றால், எவ்வளவு பேர்கள் போடப் போகிறார்கள்? தெரியாது. எவ்வளவு வருமானம் வரும்? தெரியாது. எந்த எந்த லிங்க் ரோடுகளைப் போடலாம்? இப்போது சொல்ல முடியாது என்கிற அளவில் இது இண்டெபனெட் சட்டமாக இருக்கிறது. போட்டால் போடுங்கள், போடா விட்டால் வேண்டாம் என்றால், பலபேர்கள் ஊர் மக்களிடத்தில் நாம் ஏன் கெட்ட பெயர் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகப் போடத் துணியமாட்டார்கள். ஏற்கெனவே 1½ ரூபாய் வரையில் போட்டிருக்கிறவர்கள் 2½ ஆக உயர்த்திவிட்டால் மொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது அது பெரும் அளவுக்கு அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். இன்றைக்கே என்டர்டெயின் மெண்டு டாக்ஸ் இதுபோலத்தான் டெபனெட்டாக—இந்த அளவுக்குப் போடலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாக இந்தப் பகுதியில் டாக்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறபோது டூரிங் சினிமாக்காரர்கள் டாக்ஸ் குறைவாக உள்ள பகுதிக்குப் போகிறார்கள். இதுபோல சட்டத்தை இன்டெபனெட்டாகப் போடுவது சரியில்லை, எனக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் ஒழுங்காக நடக்கின்றன? அவற்றின் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவில்லை. கூட்டமே நடக்காது. வீட்டில் இருந்தபடியே நோட்டை அனுப்பி உறுப்பினர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிற பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்தி, இருக்கிற குறைபாடுகளை உடனடியாகக் களைந்து, இருக்கிற நிதி ஆதாரங்களை அவர்கள் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களா என்று கவனித்துக் கொண்டுவந்தாலே இந்த செஸ்ஸை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுற்றளவு அடிப்படையில், வருமான அடிப்படையில், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எல்லாம் முறையாகப் பிரிக்க முதலில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாலே எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிதி ஆதாரங்களும் செம்மையாகும். அப்படியின்றி இதுபோன்ற இன்டெபனெட் வரி உயர்வைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இதை மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக்களுடைய நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்க வேண்டும். லிங்கிங் ரோடுகளை அமைக்க வசதியாக இருக்கும் என்கிற எண்ணத்தில் இந்த செஸ் வரி விதிப்பு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் இப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வேண்டுமானால் போடலாம், இல்லை என்றால் வேண்டாம் என்கிற முறையில் செயல்படும் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது முறைதானா என்று கேட்டார்கள். பல பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. நிதி ஆதாரம் பெருகினால் அவர்கள் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆயினும் இந்த வரி உயர்வினால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் விவசாயிகளாக இருப்பதால், நாம் இதுபற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது நல்லது. அப்படித் தெரிந்து கொண்டார்களா என்பது தெரியவில்லை. இல்லையென்றால் அவர்களுடைய கருத்தை தெரிந்துகொள்வதற்கு அனுப்பிவைப்பதே நலம் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து, ஊராட்சிப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற செஸ் மேல்வரியை, உச்சவரம்பை 1 ரூபாய் 50 காசிலிருந்து 2 ரூபாய் 50 காசு வரையிலும் உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையிலே தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் எதிர்த்திருக்கிறார்களே தவிர, காரிய காரணங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், இது யாரையும் பாதிக்காது என்பதை அவர்களே தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடுதான் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் இதை வசூலித்தே தீர வேண்டுமென்கிற கட்டாயம் இல்லை. எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. அவைகளுக்கு வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டு

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மென்பதற்காகத் தான் 1½ ரூபாய் என்பதை 2½ ரூபாய் என்று ஏற்படுத்தித் தருகிறோம். எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இதைக் கட்டாயமாக வசூலித்தே தீரவேண்டுமென்று சொன்னால், அது எல்லோரையும் பாதிக்கும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே, சட்டத்தின் பிரகாரம், எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அவசியம் இல்லாவிட்டால்கூட, இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தபிறகு டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்கள் "உங்கள் பஞ்சாயத்தில் வருமானம் போதவில்லை யென்றால் இதையும் வசூலிக்கலாமே" என்ற பிரஷரை மறைமுகமாகச் சொல்ல முடியும். "உங்களிடத்தில் வரி வசூலிக்கும் அதிகாரம் இருந்தும்கூட, இதைச் செய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்களே" என்றுதான் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு வரி வசூலித்தே தீரவேண்டுமென்று அரசாங்கமோ, அரசாங்க அதிகாரிகளோ எந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியையோ கட்டுப்படுத்த முடியாது. எந்த ஊராட்சி ஒன்றியமும் அப்படிச் செய்யாது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் தலைவர் இருக்கிறார், அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நிலைமையை ஆராய்ந்து இதை வசூலிக்கலாமா, வேண்டியதில்லையா என்பதை முடிவு செய்வார்கள். சட்டத்தில் 1 ரூபாய் 50 காசு என்று போட்டிருந்தாலும் குறைந்த வரியை வசூலிக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. 25 காசு மட்டுமே விதிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 3 இருக்கின்றன. 30 காசு வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று. 40 காசு என்று வசூலிக்கக்கூடியவை 5. 45 காசு என்று வசூலிக்கக்கூடியவை 2 இருக்கின்றன. 50 காசு மட்டுமே வரியாக வசூலிக்கக்கூடிய அளவில், 1½ ரூபாய் அளவுக்கு நாம் இடம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் தங்களுடைய தகுதி. வாய்ப்புகளை அறிந்து வசூலித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 31 இருக்கின்றன. 55 காசு வசூலிக்கக்கூடியவை 3 இருக்கின்றன. 60 காசு என்ற 7 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 70 காசு என்ற அளவில் 11 இருக்கின்றன. 75 காசு மட்டுமே வசூலிக்கக்கூடியவை 29

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கின்றன. 80 காசு என்ற அளவிலே 9 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 85 காசு என்ற அளவிலே 2 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 90 காசு என்ற அளவிலே 2 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 100 காசு, அதாவது ஒரு ரூபாய் என்கிற அளவிலே—நாம் 1½ ரூபாய் வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தபோதிலும்—வசூலிப்பவை 185 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. நாம் இப்பொழுது 2½ ரூபாய் என்ற அளவிற்கு ஏற்றிய பிறகும் அதை வசூலிக்காமல் இருக்கக் கூடிய முழு உரிமை அந்தந்த ஒன்றியத்திற்கு இருக்கிறது. அதை வசூலித்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்கிற கட்டாயம் இல்லை. 110 காசு என்று வசூலிக்கக்கூடிய ஒன்றியங்கள் 3 இருக்கின்றன. 115 காசு என்ற அளவிலே 1 ஒன்றியம் இருக்கிறது. 120 காசு என்ற அளவிலே 3 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 125 காசு என்ற அளவிலே 30 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 130 காசு என்ற அளவிலே வசூலிக்கக்கூடிய ஒன்றியம் 1; 150 காசு என்ற அளவிலே வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்—மொத்தம் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே—38 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தாம் இருக்கின்றன.

மேலும் இவற்றையெல்லாம், ஏ, பி, சி. டி. என்ற பிரிவாகப் பிரித்து அவைகளுக்கு 'மேச்சிங் கிரான்ட்' தருகிறோம். 'ஏ' பிரிவாக இருந்தால் வசூலிக்கின்ற தொகையில் 75 சதவீதம் தருகிறோம்; 'பி' பிரிவாக இருந்தால் 100 சதவீதம் தருகிறோம். 'சி' பிரிவாக இருந்தால் 125 சதவீதமும், 'டி' பிரிவாக இருந்தால் 150 சதவீதமும் ஆகத் தருகிறோம். அவர்கள் செஸ் வரியை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு ஈடான முறையில் ஈட்டு மானியம் வழங்குகிறோம். 'பி' பிரிவாக இருந்தால் ஒன்றரை மடங்கு என்ற அளவில் ஈட்டுமானியம் பெறத்தக்கதாக இருக்கிறது. இப்போது ஏற்படுத்தப்படுவது யாரையும் வற்புறுத்துகின்ற சட்டம் இல்லை. 1958-ம் ஆண்டிலே கொண்டுவந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இது இருக்கிறது. விகிதத்தை மட்டும் சற்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். சிலபல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய வசதிகளை, வாய்ப்புகளை ஓரளவுக்கு உயர்த்த விரும்புவார்களேயானால், அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு இது வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி பிளாக்குகளை ஏ, பி, சி, டி என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கோரிக்கை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மேலும் பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பெரியவைகளாக இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதையும் நிர்வாகச் சீர் திருத்தக் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஏ, பி, சி, டி வகையாகப் பிரித்து மாற்றியமைக்க வேண்டும். இவற்றை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பரிசீலித்துச் செய்தால் நல்லது என்கிற கருத்தை திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்தையும் பரிசீலித்து, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வருமானம் போன்றவற்றைப் பரிசீலித்து, அதுபற்றி தக்க முடிவு எடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும்போது எந்த செஸ் போட்டாலும் அது ஜெனரல் பண்டுக்குப் போய்விடுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த செஸ் நிதியை இணைப்புச் சாலைகள் போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதை 'இயர் மார்க்' செய்து, இவ்வளவு பகுதி இணைப்புச் சாலைகளுக்கு, இவ்வளவு பகுதி பொது நிதிக்கு போகவேண்டுமென்று வரையறை செய்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தயோசனை சிறந்த யோசனைதான். அதைச் சட்டத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமென்கிற அவசியம் இல்லை. அதை ஆராய்ந்து பார்த்து இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் பார்த்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரே 'எக்சிக்யூடிவ் இன்ஸ்பெக்ஷன்' செய்து, இவ்வளவு தொகை இணைப்புச் சாலைகளுக்கு, இவ்வளவு தொகை பொது நிதிக்கு என்று அதைச் செய்துவிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேறு பல நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போதும், வரி ஏறிக் கொண்டு போகக்கூடாது, வசதிகள் மட்டும் செய்துதர வேண்டுமென்றால் எப்படிச் செய்வது? ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நினைக்கின்ற அளவுக்கு நாம் செய்துகொடுக்க முடியாது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தநிலைமை மாறி, இன்னின்ன வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். இன்னின்ன வசதிகளைத் தங்களுடைய ஊர் பெற வேண்டுமென்ற துடிப்பு இன்றையதினம் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டாக இருந்த காலத்தைவிட இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களாக மாற்றி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யமைக்கப்பட்ட பிறகு சீரான வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்கிற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்னும் செய்ய வேண்டியவை அதிகமாக இருக்கின்றன. என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

செஸ்ஸை உயர்த்துபவர்களுக்கு ஈட்டுமானியத்தை உயர்த்தி அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரலாமா என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது. இப்பொழுது 75 சதவீதம், 100 சதவீதம் என்பதற்குப் பதிலாக எந்த அளவிற்கு உயர்த்துகிறார்களோ, அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கலாமா என்பதையும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பொதுமக்களும் நன்கொடை போன்று இதை அளிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எந்த அளவிற்குத் தங்கள் பகுதியும் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்பதில் பொதுமக்களுக்கும் அக்கறை உண்டு, ஆர்வம் உண்டு. 150 காசு என்று அளவில் வரியாக வசூலிப்பது இப்பொழுது 38 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தாம். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் தங்கள் தங்கள் நிலைமைகளுக்கேற்பதான் வரி வசூலித்துக் கொள்கிறார்கள். 2 ரூபாய் 50 காசு என்று வந்தாலும் தங்களுடைய நிலைமைகளுக்கேற்ப பெற்றுத் தான் காரியங்களை கவனிக்கிறார்கள். 2 ரூபாய் 50 காசு வசூலிக்க வேண்டுமென்கிற கட்டாயம் இல்லை அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதைப் பெறலாமா கூடாதா என்பது அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்துள்ள விஷயம். இதை மறுபடியும் யோசனைக்கு விடலாமா என்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுது வரம்பை மட்டும் உயர்த்துகிறோம். யாரையும் வற்புறுத்துகின்ற நிலைமை இல்லை.

வசதி வாய்ப்புகள் உள்ள இடங்களில் வைத்துக்கொள்ளலாம், எல்லா இடங்களிலும் சரி சமமாக என்று சொல்ல மாட்டேன். வறட்சியான பகுதிகளில், கொடுக்க முடியாத இடங்களில் 25 காசு, 50 காசு, 75 காசு என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். வசதியான இடங்களில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே கிட்டத்தட்ட எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் அதிகப்படியான நிதி இருக்கிறது. வேறு எந்த மாவட்டங்களையும் விட அதிகமான பாதை வசதிகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிட்டத்தட்ட சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்குப் போகும் அளவில் 40, 50 பாலங்கள் வருகின்றன என்றால் சீர்காழியிலிருந்து பூதலூர் வரை செல்வதற்குள் கிட்டத்தட்ட 600 பாலங்களைக் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாலங்கள் ஏற்படுத்த, சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. வருமானத்தை அதிகமாகப் பெருக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் இருக்கிறது. அதன்மூலம் அரசாங்கம் தரும் ஈட்டுமானியத் தொகையும் அதிகமாக ஏற்படும். அதன்மூலம், சாலை வசதிகளை அதிகமாகப் பெறவிருக்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சாலைகளைப் பெருக்குவதற்கு இது ஒரு தூண்டுகோலாக அமையும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் விரைவாக உணவுப் பண்டங்களை அகற்ற வேண்டிய நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதிக மழை பெய்தால் சதுப்புப் பகுதி அதிகமாக ஏற்பட்டு வண்டிகள் போக முடியாமல் சாலைகள் பழுதுபட்டிருக்கிறது. எனவே அதிக இணைப்புச் சாலைகளைப் போடவும், செம்மைப்படுத்தவும் வேண்டிய நிலைமைகள் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற சதுப்பு நிலம் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தூண்டுகோல்போட்டு அதன்மூலம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இந்தச் சட்டம் வகை செய்யும். எனவே, மீண்டும் அதைப்பற்றி எண்ணம் அறிய வேண்டிய அவசியமில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 2½ ரூபாய் என்பதை வற்புறுத்தி, கட்டாயம் உயர்த்த வேண்டும் என்பதல்ல, இப்பொழுது இருப்பதை அதேஅளவில்கூட வைத்துக்கொள்ளலாம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் கட்டாயப்படுத்தப் போவதில்லை. வசதி வாய்ப்புள்ளவர்களுக்கு, நினைப்பவர்களுக்கு மட்டும் வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக இந்த மன்றம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of clarification. Has the Hon. Minister consulted the Panchayat Union Chairman and others connected with the Panchayats and whether there is support

[Dr. H. V. Hande]

from them to increase the tax proposed in the Bill. Also, whether there is resistance from them in regard to thr proposed increase in **the tax or whether the suggestion to increase the tax has come from the Government or from them. Will the Hon. Minister be pleased to enlighten the House on these points?**

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்கவில்லை. சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சில வசதி படைத்தவர்கள் மேலும் வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இப்பொழுது நான் சொல்வது யாரையும் கட்டாயப் படுத்துவதாக இல்லை. யாரையும் 2½ ரூபாய் என்பதைக் கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது வசூலிக்கின்ற 75 காசையே கூட வசூலிக்கலாம் கட்டாயம் இல்லை. 374 பேர்களையும் கேட்டால் 25 காசு இருப்பவர் கள் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆகவே, கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. யாரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை, ஆகவே யாருக்கும் இடையூறாக இருக்காது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஏதாவது ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவராவது இந்த விருப்பத்தை அமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித் தாரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அவர்களுடன் நேரில் பேசும்பொழுது கூட சிலபல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வசதியுள்ளவர்கள் 150-க்கு வந்துவிட்டார்கள், மேலும் கொஞ்சம் வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். எல்லா இடங்களைப்பற்றியும் என்னிடத்தில் குறிப்பு இல்லை. ஆனால் 374 பேர்களையும் கேட்க வேண்டியதில்லை. இப்பொழுதும் எல்லோ ரையும் கட்டாயப்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால், எல்லோ ரையும் கட்டாயமாகக் கேட்க வேண்டும். 2½ ரூபாயைக் கட்டாய மாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் கேட்பது முறையாக இருக்கும். அப்பொழுது எல்லோருடைய கருத்தையும் அறிய வேண்டிய அவசியம் இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது கட்டாயமில்லை. இந்த வாய்ப் பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அல்லது வசதியற்றவர்கள் இப்பொழுதிருக்கும் நிலையிலேயே கூட இருக்கலாம். எனவே

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதைத்தவிர கடின நிலை ஏற்படாது என்பதால், திருத்தச் சட்ட மசோதாவினால் பின்னால் வாய்ப்பு வசதி இருக்கும் என்பதால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு இலாக்காவில் ஒரு உத்தரவு இருந்தது. அதாவது மேச்சிங் கிராண்ட், செஸ் சர்சார்ஜ் இரண்டையும் சர்க்கார் டிஸ்போசலுக்கு வைத்து, ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்காகவும் என்று இருந்தது. எலிமெண்ட்ரி எஜுகேஷன் கமிஷனும் இந்த செஸ் சர்சார்ஜ், மேச்சிங் கிராண்ட் இரண்டும் சர்க்காரிடத்தில் இருக்க வேண்டும், ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்கு என்று இருக்கிறது. எனவே இது பொது நிதிக்கு, பொதுச் செலவிற்கு அனுமதிக்கப்படுமா அல்லது ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்காக இந்த மேச்சிங் கிராண்ட், சர்சார்ஜ் கொடுக்கப் படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கல்வி நிதியைப் பொறுத்தவரையில் கமிட்டி ஒரு அறிக்கை சமர்ப் பித்திருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. உறுப்பினரவர் கள் கூறுகின்ற ஐயப்பாட்டைப்பற்றிய விளக்கம் என்னிடத்தில் இல்லை. அதைக் கருத்திற்கொண்டு ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று பார்த்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முயற்சிக்கலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசின் கொள்கை, இணைப்பு ரோடுகள், குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு என்று இருக்கும் பொழுது ‘ஹெட் ஆஃப் அக்கவுண்ட்’க்கு இப் பொழுதே அந்த எக்ஸ்கியூட்டிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனைக் கொடுப்பதில் என்ன தாமதம்? மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. ஹெட் ஆப் அக்க வுண்ட் தனியாகப் போட இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுப்பதில் ஏன் தாமதம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுதே சட்டத்திலே கொண்டுவந்தால் அதிலிருந்து மாற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே மறுபடியும் ஆலோசித்து மற்ற நிலைமைகளை எவ்வளவு பர்செண்டேஜ் ஒதுக்குவது 50 பர்செண்டா, 25 பர்செண்டா அல்லது 30 பர்செண்டா அல்லது குடிநீருக்கும் சேர்த்தா அல்லது சாலைக்கு மட்டுமா அல்லது பொது நிதிக்கு ஒதுக்குவதா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. எக்சிகியூடிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் மூலம் அந்தக் கருத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதால் சட்டத்தில் கொண்டுவர அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கொடுத்தத் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்ட முன் வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(4) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்ட முன் முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்ட முன்வடிவை* இரண்டு மன்றங்களையும் சேர்ந்த 21 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கோரு கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has not given notice of such an amendment.

அமைச்சரவர்களின் கருத்துப்படி அவர்கள் செலக்ட் கமிட் டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றே அவர்கள் கருத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏற்கனவே திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையே அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு

'it may be referred to the Joint Select Committee'.

என்று முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள் என கருதுகிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, if the Bill is going to be referred to the Select Committee, I want to know the names of the Members of the Select Committee. Also even if the Bill is going to be referred to the Select Committee, there may be a brief discussion. . . .

* 2—2—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளி யிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பும் பொழுது விவரங்களை விவாதிப்பதில்லை.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following amendment :—

' That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 21 Members (14 Members of the Assembly and 7 Members of the Council) to consider the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill, 1972 and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee. '

The names of the hon. Members of the Select Committee will be announced by the Government.

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை ஏற்றுத்தான் நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னதுபோல் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை விடவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதிலே சட்டப் பேரவையிலுள்ள உறுப்பினர்களின் பெயர்களை இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

1. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
2. திரு. மா. வே. நாராயணசாமி.
3. திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி.
4. திரு. என். கே. பழனிசாமி.
5. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
6. திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்.
7. திரு. கே. கந்தசாமி.
8. திரு. கே. ஏ. வகாப்.
9. திரு. என். கணபதி.
10. திரு. சு. துரைசாமி.
11. திரு. இரா. ராமலிங்கம்.
12. திரு. பி. எஸ். மணியன்.
13. திரு. கா. காளிமுத்து.
14. திரு. வை. பாலசுந்தரம்.

3 மார்ச் 1971]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களுடைய இந்தத் திருத்தம் . . .

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, since the motion has been moved, I would like to speak. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுவது என்றால் ஆட்சேபனை இல்லை. செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புகின்ற நேரங்களில் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. சம்பிரதாயங்கள் நல்ல சம்பிரதாயங்களாக இருக்கட்டும் என்பதுதானே தவிர வேறல்ல. செலக்ட் கமிட்டியின் முன்னால் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். ஆகவே, இதை வாக்கெடுப்புக்கு விட்டுவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : செலக்ட் கமிட்டியில் இல்லாதவர்கள் கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்பளிக்கப்படலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேச உரிமையுண்டு. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. வழக்கமாக இந்தச் சபையில் சம்பிரதாயமாக செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதாக இருந்தால் பேசுவதில்லை. கண்டிப்பாக உரிமையை மறுக்க முடியாது. தாங்களும் பேசலாம், எல்லா மெம்பர்களும் பேசலாம். வழக்கமாக, கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் பேசுவதில்லை. பெரும்பாலான நேரங்களில் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதாக இருந்தால் மெம்பர்கள் பேசுவதில்லை என்றுதான் சொன்னேன். தாங்கள் இப்போது பேசலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக, செலக்ட் கமிட்டிக்கு ஒரு மசோதா போகின்ற காலத்தில் இங்கு விவாதம் தேவையில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் சில முக்கியமான மசோதாக்கள் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடக்கூடிய காலத்தில் அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாக இல்லாமல் இருப்பவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமென்ற முறையில்தான் நான் வற்புறுத்தினேன். தாங்களும் அருள் கூர்ந்து விவாதத்தைத் தொடங்கலாமென்று சொன்னதற்காக நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பொதுவாக, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டாலும்கூட பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்படும்போது இன்னின்ன காரியங்களை மனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு இன்றைக்குச் சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

பொதுவாக, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை நல்ல அம்சம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு மசோதா அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட பிறகுதான் உறுப்பினர்களுக்கு அதைக் கொடுத்து வந்தார் கள். நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்படு வதற்கு முன்பாக இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக உறுப்பினர் கள் கையில் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதன் காரணமாக ஜனங்களுக்கு விரோதமான மசோதாக் களைக் கொண்டுவரும்போது மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தும் நேரத்திலேயே எதிர்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

பாதுகாப்புச் சட்டம் அல்லது தடுப்புக் காவல் சட்டம் நாடாளுமன்றத்திற்கு வருகிறபோதெல்லாம் அதை அறிமுகம் செய்யக்கூடிய காலத்திலேயேகூட எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த வர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தமிழ்நாடு லேபர் வெல்டர் பண்ட் மசோதா ஏற்கனவே நம் கையில் பல நாட் பிறகு இப்போது அறிமுகப்பட்டிருக்கிற முறை வந்தது, வர
பிறகு இப்போது அறிமுகப்பட்டிருக்கிற முறை வந்தது வர
வேற்கத் தக்கது. இதைப் போலவே எல்லா மசோதாக்களையும் முன்கூட்டி நம் கையில் கொடுத்து அதைப்பற்றிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்பு என்ன சொல்லப்பட்டது என்றால் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு தான் கெஜட்டில் கொண்டுவருவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது; அறிமுகப்படுத்திய பிறகுதான் மசோதா என்ற உருப் பெறுகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து மாறுபட்டு இன்றைக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப் பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். இப்படி ஒவ்வொரு மசோதா வையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மெம்பர்கள் கவனமாகப் படித்து விஷயங் களைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கிறது.

1972 எப்ரல் 3]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடக்கூடிய காரணத்தால் நான் பல அம்சங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த நோக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றபோது இப்போது மத்திய அரசு எல்லா மாநிலங்களும் ஒரு லேபர் வெல்பேர் பண்ட் அமைக்க வேண்டும்; அம்மாதிரி அமைத்து அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஒரு குழு அமைப்பதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்த மசோதா என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இது மாதிரி மசோதாக்கள் எந்தெந்த மாநிலங்களில் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மகாராஷ்டிராவில் இதுமாதிரி இருப்பதாகவும், அங்கு லேபர் வெல்பேர் இன்ஸ்டியூட் என்ற ஒரு அமைப்பே இருப்பதாகவும் அதைக்கூடப் போய் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால் இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் ஒரு முறையாவது பம்பாய்க்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, பம்பாயில் இருக்கக்கூடிய அந்த இன்ஸ்டிட்யூட்டைப் பார்த்துவந்தார்கள் என்றால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், தொழிலாளி ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், முதலாளி இரண்டு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அரசைப் பொறுத்த அளவில் போதுமான நிதியைக் கொடுப்பது என்ற அளவிலும் இருக்கிறது. சில பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இதைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தலாம். அரசுத் தொகை இவ்வளவு என்றும் நிச்சயப்படுத்தலாம். குறைந்த அளவு ரிசர்வ் நிதி வைத்திருப்பது மாதிரி நிதி அமைப்பு இருப்பது உதவிகரமாக இருக்குமென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் போடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நியாயம் வழங்குவதற்காக இருக்கும் நிதியில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் போதாது. அதை அதிகப்படுத்தக்கூடிய முறையில் சரியான

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

திருத்தங்களைப் பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது பொதுவாக வரவேற்கக் கூடிய மசோதாதான். இன்னொரு ஆலோசனையையும் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

வெல்பேர் கமிட்டி என்று தமிழக அரசு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி சென்ற தடவை அகமதாபாத்துக்கும் பம்பாய்க்கும் போவதாக இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் பம்பாய்க்கும் அகமதாபாத்துக்கும் போகின்றபோது அந்த உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து போவது உதவிகரமாக இருக்கும். இந்த நிதி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குஜராத்துக்கும், மகாராஷ்டிராவுக்கும் போய்ப் பார்த்து வருவது உதவிகரமாக இருக்கும். மற்ற விவரங்களைப் பொறுத்தவரை பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் ஆலோசனை செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் மட்டுமல்லாது வேறு சில நாடுகளில் இம்மாதிரி விதிகள் எம்மாதிரி அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பது போன்ற விஷயங்களைப் பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பொறுக்குக் கமிட்டி தன்னுடைய முடிவுகளை அடுத்த சட்ட மன்றத் தொடருக்குள் அறிக்கையாகக் கொடுப்பார்களானால் அடுத்து கூடுகின்றபோது இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற உதவியாக இருக்குமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசினர் தீர்மானம் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களுடைய திருத்தத்துடனும் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பட்டியலோடும் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

MR. SPEAKER: The Bill is referred to Joint Select Committee.

(எ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, பந்தய வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 2/1972).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே "தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, பந்தய வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 2/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

* 14-3-1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பல்வேறு சட்ட விதித் துறைகளின்கீழ் செலுத்தத்தக்க வரித் தொகை அல்லது செலுத்தத்தக்க ஏனைய தொகை, திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலுவைத் தொகை ஆகியவைகுறித்து ரூபாயின் பின்னங்களில் கொடுக்கல் வாங்கல் ஏற்படுகையில் நடைமுறை எளிதாவதற்காக, அடுத்துள்ள ரூபாய்க்கு முழுமையாக அத்தொகையை மாற்றச் சட்ட பூர்வமான விதித்துறை செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. அக்கருத்துரைக்கிணங்க 7-ஏ என்னும் புதிய பிரிவைச் சேர்ப்பதன் மூலம், தமிழ்நாடு 1935-ம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

இச்சட்டமுன் வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2, was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and caried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதைச் சட்டமாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஏ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு, எண் 3/1972).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1972) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என முன்மொழிகிறேன்.

* 17-3-1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பல்வேறு சட்ட விதித் துறைகளின்கீழ் செலுத்தத்தக்க வரி தொகை அல்லது செலுத்தத்தக்க ஏனைய தொகை, திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலுவைத் தொகை ஆகியவைகுறித்து ரூபாயின் பின்னங்களில் கொடுக்கல் வாங்கல், ஏற்படுகையில் நடைமுறை எளிதாவதற்காக, அடுத்துள்ள ரூபாய்க்கு முழுமையாக அத்தொகையை மாற்ற சட்ட பூர்வமான விதித்துறை செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. அக்கருத்துரைக்கிணங்க 7-பி என்னும் புதிய பிரிவைச் சேர்ப்பதன் மூலம், தமிழ்நாடு, 1939-ம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2, was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதை சட்டமாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஐ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1972).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1972). ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் முன்னுரைக் கிறேன்.

* 23—3—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இதற்கு முன்னர், அந்நிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுவின்மீது தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) கீழ் 12 சதவீத ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டதோடுகூட, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 34/1971) கீழ் 12 சதவீத விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது. அந்நிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுவின்மீது இவ்வாறு இருமுறை வரி விதிப்பதற்குப் பதிலாக, தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் 24 சதவீதம் ஒரு மொத்த விற்பனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்தது. தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59-வது பிரிவின் (1) உட்பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு ஒன்று வெளியிடப்பட்டதன்மூலம் இது 22—2—1972-ல் செயலுக்கு வந்தது.

1026/1969 ஆம் எண் நடுவர் மன்ற மேல்முறையீடு குறித்து சென்னை, தமிழ்நாடு விற்பனை வரி மேல்முறையீட்டு நடுவர் நீதி மன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது. பாட்டரி உலர்ந்த மின்கலங்கள் (ட்ரை பாட்டரி செல்ஸ்) தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் ஐந்தாவது இனத்தின் கீழ் 15 சதவீத வரி விதிப்பிற்குட்படமாட்டா; அவை மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது இனத்தின்கீழ் மின்சாரப் பொருள்களாகக் கருதப்படுவதோடு அவை 9 சதவீத ஒருமுனை வரி விதிப்பதற்குட்பட்டவையாகும். பின்னர், மேற்படிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் தனி இனத்தின்கீழ் உலர்ந்த தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் தனி இனத்தின் கீழ் உலர்ந்த மின் கலங்களின் முதல் விற்பனையின்மீது 15 சதவீத விற்பனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்தது. இதற்காக மேற்படி சட்டத்தின் 59-வது பிரிவின் (1) உட்பிரிவின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பின்மூலம் இது 24—2—1972-ல் செயலுக்கு வந்தது.

தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59-வது பிரிவின் (2) உட்பிரிவின் கீழ், மேற்சொன்ன அறிவிப்புகளுக்குப் பதிலாகச் சட்ட முன்வடிவு ஒன்று சட்ட மன்றத்தின் தற்போதைய கூட்டத் தொடரில் முகவுரைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் 69-வது இனத்தின்படி, 'கொப்பரை உட்பட தேங்காய்', இம்மாநிலத்தில் முதல் கொள்முதல் மீது 5 சதவீத ஒருமுனை வரி விதிப்பிற்குட்பட்டதாகும். மேற்படிச் சட்டத்தின்கீழ் தேங்காய் விற்பனைக்கு வரி விதிப்பதினின்றும் அரசு விலக்களித்துள்ளது. தேங்காய்க்கு விலக்களித்துள்ளதைத் தவறான முறையில் பொருள் கொள்வதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, மேற்படிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் 69-வது இனத்தைத் தனிப்பட்ட இரு இனங்களாக அதாவது தேங்காய்க்கு ஒரு இனமாகவும், கொப்பரைக்கு மற்றொரு இனமாகவும் பிரிப்பது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேற்கண்ட செயற்குறிப்புகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 4/1972) முகவுரைக்கப்பட்டுப் பரிசீலனைக்காக இம்மாமன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பிரேரணையை இம்மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த 1972-ம் ஆண்டு நான்காம் மசோதாவின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். மூன்று அம்சங்கள் இந்த மசோதாவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக, இன்று வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் அன்னிய பிராந்தி, வைன் போன்ற சாக்குகளுக்கு எல்லாம் 24 சதவீதம் வரி போடுவது ஒருமனையில் என்ற அம்சம் நல்ல அம்சம். அதை முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் இந்த மசோதவின் இரண்டாவது பிரிவில்

For item 70 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, viz.

முதலாவது, ஃபாரின் லிக்கர் சம்பந்தமாக 24 சதவீதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது

All kinds of alcoholic liquors for human consumption (other than foreign liquors falling under sub-item (a), toddy and arrack).

12 சதவீதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து நான் புரிந்துகொள்வது இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகக் கூடிய அந்நிய

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

1972 எப்ரல் 3]

நாட்டுச் சரக்கைப் போல் இங்கும் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வைன். பிராந்தி போன்றவைகளுக்கு அவைகளுக்கெல்லாம் 12 சதவீதம் விற்பனைவரி என்று புரிந்துகொள்கிறேன். அதுவும் வரவேற்கத் தக்க அம்சம்தான்.

அடுத்தாற்போல், சாராயத்திற்கு இப்போது 6 சதவீதம்தான் இதில் விற்பனை வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 6 சதவீதம் என்பதை அதிகப்படுத்தலாம். சாதாரணமாக கள்ளுக்கு நாம் விற்பனை வரி போடவில்லை. சாராயம் நல்லமுறையில் விற்பனை யாகிறது என்றும் போதுமான சரக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றும் தான் அதில் காண்ட்ராக்ட் எடுத்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். டெப்போவிலிருந்துகூடப் போதுமான சரக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்போது இரண்டு டிஸ்டிலரீஸ் இருக்கின்றன. திருச்சியில், நெல்லிக்குப்பத்தில் இருக்கின்றன. இரண்டு புதிய டிஸ்டிலரீஸ்க்கு பெர்மிஷன் கிடைத்திருக்கிறது. ஒன்று சக்தி ஷுகர்ஸ், இன்னொன்று அருணா ஷுகர்ஸ். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அதில் லாபம் கிடைக்கும் தொழில் இது. இந்தத் தொழிலில் இன்று அருணா ஷுகர்ஸ்க்கு ஒரு கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொடுத் திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அப்படி கூட்டுறவுத் துறை இருக்கிறபோது தனியாருக்கு, சக்தி ஷுகர்ஸ்க்கு கொடுத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. நெல்லிக்குப்பத்தில் இருப்பது ஆரூரான், சக்தி ஷுகர்ஸ் இவைகளுக்குப் படிப்படியாக லைசென்ஸை ரத்து செய்துவிட்டு தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவுத் துறையில் பல ஆலைகள் உள்ளன, சர்க்கரை ஆலைகள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதற்குக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு இம்மாதிரியான பர்மிஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஆகவே, நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரித் தனியாக நான் திருத்தம் கொடுக்காமல் இருந்தாலும், இந்த 6 சதவிகிதத்தை அதிகப்படுத்தலாம். நமக்கு வருவாய் ஜாஸ்தியாக ஆகும். இந்த நல்ல காரியத்தை அரசு செய்திருப்பதற்காகப் பாராட்டு கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

'According to item 69 of the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959, 'coconuts including copra is liable to 5 per cent single point tax at the point of first purchase in this Statr. The Government have exempted sale of coconuts from liability to tax under the said Act. . .

இது ரொம்ப வரவேற்கத்தகுந்த அம்சம். சாதாரண மக்கள் மிகவும் பயனடைவர்கள். தேங்காய் மீது வரிபோடவில்லை யென்றாலும் கொப்பரை மீது வரி வசூலித்துக்கொண்டிருந் தார்கள். இந்த வரி ரத்தானது நல்ல முறையில் விளம்பரப் படுத்திச் சொல்லலாம்.

அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கும் போது இந்த சாராயத் திற்கு வரி அதிகமாக்கலாம். ஆறு என்று இருப்பதை 12 என்று கூட்டிப் போடலாம். அது அதிகம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்வேன்

இப்போது எலெக்டிரிகல் கூட்ஸ்க்கு 9 சதவீதம் தான் வரி போடுகிறோம். அப்படிப் போடுகிறபோது டிரைசெல் அதிகமாக பயன் படுத்தும் சாமான். அந்த சாமானுக்கு 9 சதவிகிதம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். 9 சதவிகிதம் என்பது நியாய மானது. அதை ஏன் 15 சதவிகிதமாக ஆக்கவேண்டும். எலெக்டிரிகல் கூட்ஸ்க்கு 9 சதவிகிதம் போடுவது மாதிரி டிரைசெல்லுக்கும் 9 சதவிகிதம் என்று அரசு செய்யவேண்டும். கோர்ட் சொன்னது என்று சொல்லி அதை 15 சதவிகிதமாக உயர்த்துவது என்பது கூடாது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், தேங்காய்க்கு வரி விலக்குக் கொடுத் திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. சாராயத்திற்கு 6 சதவிகிதம் என்பதை 12 சதவிகிதமாகப் போடலாம். டிரை பேட்டரீஸ்க்கு கோர்ட்டார் தலையிட்டு 9 சதவிகிதம் என்று சொல்லியும், அதை 15 சதவிகிதம் என்று அளவுக்கு உயர்த்துவது நியாயம் அல்ல என்ற திருத்தத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது இப்போது சாராயத்திற்கு போடப்பட்டிருக்கிற 6 சதவிகித வரியை 12 சதவிகிதமாக உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

1972 ஏப்ரல் 3]

வரியை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் அது கள்ளச் சாராயத்திற்கு அதிகமாக வசதி செய்யும் அளவுக்கு ஆகிவிடும். நம்முடைய சாராய விற்பனை வரி அப்படி இருக்கக்கூடாது. அதனால்தான் 6 சதவிகிதம் என்று வைத்து இருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், தக்க காலத்தில் மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை அரசு பரிசிலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் டிஸ்டில்லரீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது தொழில் துறை அல்ல. வரிக்கும், அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அதற்குத் தொழில் அமைச்சரைக் கேட்க வேண்டும். நிறைய உற்பத்தி ஆகவேண்டுமென்ற காரணத்தால் தான் தரப்பட்டிருக்கிறது.

தேங்காய்க்கு இப்போது நாம் வரியை ஏற்றவில்லை. 2 ஆண்டு களுக்கு முன்பே தேங்காய்மீது இருந்த வரியைத் தள்ளிவிட்டோம், கொப்பரைக்கு வரி என்று இருந்தது. இப்போது அதற்கும் வரி யில்லை.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கொப்ப டிரை செல்லுக்கு எல்லாம் 15 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை 9 சதவிகிதமாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எலெக்டிரிகல் கூட்சாகக் கருத வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள் வதற்கில்லை. எலெக்டிரிகல் கூட்ஸ் என்று ஏற்றுக்கொள்ளாது 15 சதவிகிதம் என்று அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை என்று சொல்லி, அரசாங் கம் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றித்தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : பேரவை யின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 4/1972)" ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

The amendments of Thirumathi T. N. Anandanayaki and Thiru J. James were demed to have ben not moved, since the hon. **Members were not in their seats.**

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தமிழ நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 4/1972) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஒ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/1972).

THE HON. THIRU P. U. SHUNMUGAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill * 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972), be taken into consideration.

Honourable Members are aware that in 1968, the State Lrgislature passed an Act facilitating payment of arrears of rent in four instalments by the cultivating tenants to their landlords. Under the above Act, the cultivating tenants have to pay before the 1st April of every year one-fourth of the arrears of rent along with the rent due for each year subsequent to the 20th April

* Published in the *Tamil Nadu Government Gazette* Extra-ordinary, dated 28th March 1972.

[Thiru P. U. Shanmugam]

1968. It has been represented that the cultivating tenants have found it difficult to pay the arrears of rent as well as the rent due for each year as indicated above with the result that they are in heavy arrears in respect of the rents payable. It has also been represented that the cultivating tenants have borrowed and added to their debts during the years of drought and that they are not in a position to pay the arrears of rent due to their indebtedness and poor economic conditions. Due to default in the payment of arrears of rent, land holders have taken action against the cultivating tenants for eviction and for recovery of arrears of rent. It has been considered that the cultivating tenants should be spared the distractions and expenditure involved in such action in order to increase agricultural production. Further, as part of the agrarian reform it has been decided to give relief to the cultivating tenants from the burden of discharging the arrears of rent outstanding on the 30th June 1971, subject to the condition that the cultivating tenants pay the rent due for the current fasli, namely, fasli 1381. This decision has also been announced by the Chief Minister in his Budget Speech on the 1st March 1972. The Bill seeks to achieve the above object.

The salient features of the Bill are as follows :—

In clause 3 of the Bill, time has been granted for a period of six months from the date of the publication of this Act for the payment of the dues for the current fasli, namely, fasli 1381, that is for the period commencing from the 1st July, 1971 and ending with the 30th June 1972, so as to enable the cultivating tenants to become eligible for the waiver of arrears of rent due up to the 30th June 1971.

Clause 5 of the Bill prohibits any action being taken against a cultivating tenant for the eviction for non-payment of any arrears of rent and for the recovery of such arrears until the expiration of a period of six months from the date of the publication of the proposed Act. It also provides that all pending proceedings relating to eviction of a cultivating tenant for non-payment of any arrears of rent or for the recovery of such arrears shall stand stayed for a period of six months from the date of the publication of the proposed Act.

Clause 7 of the Bill provides for the restoration of the possession of the land by a cultivating tenant who has been evicted from the land on or after the 1st March 1972 and before the date of the publication of this Act on the ground of non-payment of any arrears of rent, if he pays or deposits, or has paid or deposited, or is deemed to have paid or deposited, under the proposed Act the whole of the rent due for the current fasli.

According to the decision of the Madras High Court, in *Palaniswami v. Kandappa Gounder* (AIR 1968, Madras-96), under section 3 (4) (*b*) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), the Revenue Divisional Officer has jurisdiction to direct the cultivating tenant in order to avoid being evicted from his holding, to deposit all arrears of rent even though some portion of arrears of rent has become time-barred. It has been considered that it will be harsh if the cultivating tenant is required to deposit even those arrears of rent which have become time-barred. This opprtunity has, therefore, been availed of to amend section 3 (4) (*b*) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), so as to provide that the Revenue Divisional Officer should not ask the cultivating tenant to deposit arrears of rent which have become time-barred under the law of limitation. Similar amendment has been suggested to section 19 of the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961).

The Bill seeks to achieve the above objects.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : (THIRU S. KANDAPPAN) : Now the hon. Member, Thiru N. K. Palanisamy, will move his amendment.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I, move the following amendment :—

'That the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972), be circulated for the purpose of eliciting public opinion thereon.'

The amendment was duly seconded.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

1972 எப்ரல் 3]

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்குச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் காரணமாக 20,000-க்கு மேற்பட்ட குத்தகை விவசாயிகளுக்கு, பெரும்பாலும் தஞ்சாவூரில் இருக்கக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த நான்கு வருஷங்களில் மூன்று வருஷங்கள் கட்டாமல் இருந்தால், இந்த வருஷம் கட்டினுல் மட்டும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய கடன்களை ரத்துச் செய்வதாகச் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியென்று சொன்னால், இந்த நான்கு வருஷங்களில் ஏதாவது ஒரு வருஷம் மட்டும் அந்தக் குத்தகை பாக்கியை விவசாயி கட்டியிருந்தால், ஒரு வருஷ அர்யர்சை கட்டியிருந்தால், அந்தக் குத்தகைதாருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். நான்கு வருஷம் கொடுக்காவிட்டாலும், இந்த ஒரு வருஷம் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னால், இந்த நான்கு வருஷங்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு வருஷம் குத்தகை அர்ரியர்சை விவசாயி கட்டியிருந்தாலும், ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. நான்கு வருஷங்கள் என்று சொன்னால், அப்படித் தள்ளிக் கொடுக்கும் நான்கு வருஷங்களில் விளைச்சல் இல்லை, போதுமான அளவுக்கு விளைச்சல் இல்லாததால், விவசாயி குத்தகையைக் கொடுக்கமுடியவில்லை. அதன் காரணமாகக் கோர்ட்டில் பல ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. 1972-ம் ஆண்டில் பல பேர்களுக்கு, குத்தகை விவசாயம் செய்பவர்களுக்குச் சரியானபடி விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னாலும், அந்தக் கொள்கை இதற்கும் பொருந்தவேண்டும்.

அதுமாத்திரமல்ல. 1968-ம் ஆண்டில் சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கக்கூடிய பாக்கியை நான்கு தவணைகளாக கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்தார்கள். ஒரு தவணை கட்டாவிட்டாலும், பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சட்டத்தில் இடம் இருந்த காரணத்தினால், ஏராளமான பேர்கள் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பூமியை அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கனவே அவர்கள்மீது கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு மறுபடியும் பூமி

கொடுக்க வேண்டும். 1968-ம் வருஷத்தில் சர்க்கார் போட்ட சட்டத்தின் காரணமாக வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு இந்த வசதி கிடைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு மறுபடியும் பூமி கொடுக்க கூடிய முறையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதா வின் மூலம்—தீவிரமாகப் பல இடங்களில் விவசாயிகள் வெளி யேற்றப்பட்டார்கள்—சர்க்கார், உடனடியாக அம்மாதிரி வெளி யேற்றக் கூடாது என்று உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக அரசு விவசாயிகளுடைய குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்துகொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி, விவசாயிகளின் சார்பிலே நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இந்தக் குத்தகை பாக்கி என்று சொல்வது 1966-ம் வருடம் போதுமான அளவுக்கு மழை இல்லாமல் பல இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும் பாலான விவசாயிகள் தங்களுடைய குத்தகையைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும், தங்களுக்கு விளைச்சல் இல்லை என்ற கோரிக் கையை வைத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அன்றையதினம் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிராகரிக்க முடியாமல் ஏற்றுக் கொண்டு, குத்தகை பாக்கிக்காக யாரையும் வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அன்று நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். நான் ஒரு யோசனை சொன்னேன். குத்தகை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகையை நிறுத்திவைப்பது நியாயமாக இருக்க முடியாது. அதைத் தள்ளுபடி செய்து சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினோம். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் 1967-வது ஆண்டில் நடந்த தேர்தலில் மெஜாரிடி பெற்று, வெற்றிபெற்று விடலாம் என்று கருதிக் குத்தகையை நிறுத்தி வைப்பதன்மூலம் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வாக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நினைத்து நிறுத்திவைத்தார்கள்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

1967-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் விவசாய மக்கள் நல்ல ஒரு தீர்ப்பை வழங்கினார்கள். அந்தத் தீர்ப்பு வந்த பிறகு விவசாயிகள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய அந்த இரண்டு வருட பாக்கியையும் நான்கு தவணைகளில் செலுத்தலாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு சட்டத்தை 1968-ம் ஆண்டு பிறப்பித்தது. அந்த சமயத்தில்கூட ஒரு யோசனை சொன்னோம். காணாத பாக்கியை திருப்பித் தரச்சொல்வது நியாயமாக இருக்க முடியாது, விவசாயிகள் வாரத்துக்கு விவசாயம் செய்கிறார்கள், அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வாரம்கூடப் போதுமானதல்ல என்ற யோசனையைச் சொன்னோம். எப்படியாவது நான்கு தவணைகளில் செலுத்த வேண்டும் என்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. நடைமுறையில் பார்த்தபிறகு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் யதார்த்த நிலைமையை உணர்ந்து தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் விவசாயிகள் வேதனைப் படுகிறார்கள், குத்தகை பாக்கியைக் கொடுக்கமுடியாத அவல நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கின்ற முறையில் அவர்கள் அளிக்கவேண்டிய குத்தகை பாக்கியை ரத்துச் செய்கிற ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். அது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். அந்த முறையிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது அவர்கள் தங்களுடைய குத்தகை நெல்லை அளக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நியாயமாக ஒத்துக் கொள்கிறோம். 1968-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் ஆரம்பமாகி ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அன்றையதினம் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக இருந்து ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றப் பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தாகவேண்டும். அவர்கள் இரண்டு தவணை செலுத்தினாலும்கூட, மூன்றாவது தவணையை செலுத்தக்கூடிய நிலைமை இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி வெளியேற்றப் பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் விவசாயக் கூலிகளாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய அம்சமும் இதிலே இருக்கவேண்டும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அதுமாதிரி இல்லை. நிலம் இழந்தவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கும் என்ற ஷரத்தைப் பார்க்கிறபொழுது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் அறிவித்த தேதிக்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டால், அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு அறிவித்த பிறகு வழக்கும் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, எந்த ஒரு விவசாயியும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படவில்லை. ஆகவே, அதற்கு முன்னுலே வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படி வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கின்ற முறையில் ஒரு உத்தரவாதத்தை நம்முடைய தமிழக அரசு அளித்தாகவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேறவேண்டும். விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கியை அளிக்க முடியாத ஒரு நிலையில்—பல்வேறு காரணங்களால் அந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை உணர்ந்து—இந்த அரசு அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே குத்தகை விவசாயிகள் என்று ஒரு சிலரை இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு நாம் குத்தகைதாரர்கள் என்றே வைத்துக்கொண்டு இருப்பது என்பது அரசாங்கம் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்று. இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலையைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவர்களுடைய சங்கடமான நிலையிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்காக அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

நேரடியாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய சிறு நில விவசாயிகளுக்கு நன்கு தெரியும் சாகுபடிக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பது. அம்மாதிரி செலவழித்து குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்கள் சாகுபடி செய்து, ஒரு பகுதியை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு தாங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிருர்கள்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அப்படி இருக்கின்ற நிலையில் ஒரு சில காலங்களில் சரியான விவசாயம் ஏற்படவில்லை என்றால், குத்தகை பாக்கியை கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அவர்கள் சங்கடத்திற்குள்ளாகுகிறார்கள். இந்த நிலையில்தான் 1966-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு பூராவிலும் குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகையை செலுத்த முடியாத நிலையில் குத்தகையை ஒத்திவைப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்தது.

1968-ல் அந்த சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டு வரும்போது, அப்போதே இதை ரத்து செய்து விடவேண்டுமென்று நாமெல்லாம் கோரினோம். அப்போது இதை 4 சம தவணைகளாக வரும் பசலியில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் திருத்தப்பட்டது. அப்படியிருந்தும், அநேகம் பேரால் அந்த ஆண்டுக்குரிய குத்தகையையும் கொடுத்து, மேற்கொண்டு பாக்கியில் நான்கில் ஒரு பாகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது கொடுக்கப்படாத நிலையில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், 1968 ஏப்ரலுக்கு பிறகு. அதற்கு முன்பு அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதன் பிறகும் குத்தகை பாக்கி பூராவும் கொடுக்கப்பட முடியாமல் பலர் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். பலர் ஏதோ காரணத்தால், அவர்கள் திறமையால், வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலம் சலுகை கிடைக்கிறது. வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலமாக சலுகை கிடைக்கவில்லை. ஆகவே 1968 ஏப்ரலுக்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களை அந்த நிலத்தில் 'ரெஸ்டோர்' பண்ண வேண்டும். அவர்கள் சாகுபடிதாரர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் முழு எண்ணமும் கை கூடும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இந்த சட்ட திருத்தத்தில் மார்ச்சுக்குப் பிறகு வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடை செய்வதற்கு வழிவகை செய்து அவர்களிடத்தில் நிலம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று அறிவித்த பிறகு யாரும் வெளியேற்றம் பண்ணி இருக்க முடியாது. கோர்ட்டில் கேஸ் நடத்தமாட்டார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதன் பிறகு யாரும் வெளியேற்றி இருக்க முடியாது. அதனால் யாருக்கும் பயன் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆகவே 1968 ஏப்ரலுக்கு பிறகு 'எவிக்ட்' பண்ணப்பட்டு இருந்தால், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று மாறுதல் செய்யப்பட்டால் ரொம்ப பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதைச் செய்வது சிரமம் என்று அரசு கருதினால், சென்ற பசலி ஆரம்பத்திலிருந்து—ஜூன் 1971 ஆரம்பத்திலிருந்து அதாவது, அதற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் திருப்பி கொடுப்பதற்கான வகையிலாவது இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது ... குத்தகைக்காரர்களுக்கு எல்லாம் கிடைத்து விட்டது என்று கருதி விடாமல், குத்தகைக்காரர்களுக்கே நிலத்தை சொந்தமாக்குவதற்கு அடுத்த கட்டத்தை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை வெளிப்படையாக ஏழை எளியவர்களுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருந்தாலும் கூட, அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று விளக்குவதற்கு நான் முற்படுகிறேன். ஒரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிற நேரத்தில் இது ஒரு உண்மையான முற்போக்கு சட்டம் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றைய தினம் நாட்டில் நம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதிப்புக்குரிய முன்னாள் அமைச்சர் மதியழகன் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை நம்மிடத்தில் சமர்ப்பித்தார்கள். ஏறத்தாழ 3 லட்சம் பேர், 5 ஏக்கருக்கும் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 3 ஏக்கர், 1½ ஏக்கர், 2 ஏக்கர் இப்படி வைத்திருப்போர் ஏறத்தாழ 3 லட்சம் பேர் அங்கே உரிமையாளர்கள்—அதற்கு 'லாண்ட் லார்ட்ஸ்' என்ற வார்த்தை இருக்கிறது. அந்த மாதிரியாக எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை சட்டசபையில் கொடுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் நேரத்தில் அத்தனை லட்சக்கணக்கான 'லாண்ட் லார்ட்ஸ்' உரிமை

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

யாளர்கள் இன்று இந்த சட்டத்தின் விளைவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற அந்த விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். சாதாரணமாக நம் நாட்டில் ஒரு சம்பிரதாயம்--**Haves and have nots** வசதி படைத்தவர்கள்—வசதியில்லாதவர்கள் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரித்து 'ஹாவ்-நாட்ஸுக்கு' எப்போதுமே பாகங்களாகப் பிரிந்து 'ஹாவ்-நாட்ஸுக்கு' எப்போதுமே இயற்கையாக நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் இந்த "ஹாவ் நாட்ஸ்" என்றால் 'டெனன்ட்ஸ்', 'ஹாவ்ஸ்' என்றால் 'லாண்ட் லார்ட்ஸ்' என்ற மனப்பான்மையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவது நியாயமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். காரணம் இந்த 2 எக்கர், 1½ எக்கர், ½ எக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் நிலைமை என்ன? நாளைய தினம், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாரிமுத்து சொன்னதுபோல், 'டெனன்ட்ஸ்' எல்லோரையும் உரிமையாளர்களாக மாற்றி விடுவோம், மாற்றினால் என்னவாகும்? இப்போது அவர்களுக்கிருக்கும் பாதுகாப்பு போய், "லாண்ட் லார்ட்ஸ்" ஆக இருக்கும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை வரும். They are அந்த நிலை வரும் அவர்கள் லாண்ட்லார்ட்ஸ் ஆகிவிட்டால். ஆகவே பலர் லாண்ட் லார்ட்சாக வருவதற்கு விரும்பவில்லை. இதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தச் சட்டத்தின் விளைவாக லட்சக்கணக்கான 'டெனன்ட்சுக்கு' குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றால், நான் முழு மனத்துடன் இது முற்போக்கான சட்டம் என்று ஆதரிக்க தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த ஒரு விளக்கம் கொடுக்க, அதற்கு சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறதா? தணிக்கை, விசாரணை செய்து சிறு, சிறு நிலம் வைத்திருப்போர் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தீர்மானிக்கவேண்டும் என்பது தான் நான் சொல்லவேண்டிய இன்னொரு விஷயம் என்று கருதுகிறேன். பரவலாக பொருளாதார நிபுணர்கள்--சில நாள் முன்பு பால்கிவாலா என்ற பொருளாதார நிபுணர் ஒரு கருத்து பேசியிருக்கிறார்—அந்தக் கருத்தை நான் எற்றுக் கொள்ளவில்லை.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அந்த மாதிரியான 'ஸ்கூல் ஆஃப் தாட்' என்று சொல்லலாம். 'அக்ரிகல்ச்சுரல் செக்டாருக்கு' இன்னும் வரி போட்டு அதி லிருந்து பணம் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது 'அக்ரிகல்ச்சரை'-ப் பொறுத்தவரை விஷயம் தெரியாதவர்கள் கருத்து என்பது என்னுடைய கருத்து. 'அக்ரிகல்ச்சுரல் செக் டாரால்' இனிமேல் எந்த வரிச் சுமையும் தாங்க முடியாது. இன்றைய தினம் 'அக்ரிகல்ச்சரில்' ஈடுபட்டவர்கள் 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருந்தாலும் கூட, "அக்ரிகல்ச்சுரல் இன்கம்-டாக்ஸ்" வரும்போது பணம் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். யாராவது சொல்லலாம் டாக்டர் ஹாண்டே பிற்போக்குவாதி போல் பேசுகிறார் என்று என்னைப் பொறுத்த வரை 'டெனன்ட்சுக்கு' நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். அதற்காகத்தான் பழனிசாமி அவர்களின் பொதுமக்கள் அபிப்ராயத்திற்கு விடவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இவ்விதம் ஒரு கோணத்திலிருந்து சொல்லலாம்.

நான் இன்னொரு கோணத்திலிருந்து சொல்கிறேன், எந்த அளவிற்கு 'அக்ரிகல்ச்சுரல் செக்டார்' இந்தச் சுமையைத் தாங்க முடியும் என்று பார்க்கும்போது திட்டவட்டமாக 15 ஏக்கருக்கு கொண்டு வந்து விடுவோம். அதற்குப் பிறகு 10 ஏக்கருக்கு வரட்டும். ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எந்த அளவிற்கு பாதிக் கப்படுகிறார்கள், எந்த அளவு சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று பார்ப்பது மட்டுமின்றி, இன்று பலர் சாப்பாட்டுக்கு கூட திண் டாடும் அளவிற்கு இருக்கும் சின்ன சின்ன நிலச் சொந்தக்காரர் களுக்கு என்ன செய்வது என்று பார்த்து செய்யவேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்னொரு முக்கிய விஷயத்தை அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். பல டெனன்ட்ஸ் அரசாங்கம் இப்படி கடுமையாக இருப்பார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டு குத்தகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிலர் கட்டத் தவறி யிருக்கிறார்கள். அவர்களை பாகுபாடு செய்யாமல் எந்தவித நன்மை செய்யவேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும் என்று தெளி வாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்தவிதமான முற்போக்கு கொள்கை கொண்டு வந்தாலும் கூட கட்சி சார்பை பொறுத்த வரை ஆதரவு தரத் தயாராக இருக்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன 'அக்ரிகல்ச்சுரல் டெட் ரிலீஃப் ஆக்ட்' என்று மதிப்பிற்குரிய

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள், என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள்பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார் கள். அது வேறு பிரச்சினை. அப்போதெல்லாம் ஏராளமான பேர் 'அக்ரிகல்ச்சுரல் டெட்' வாங்கிக்கொண்டு, அதனால் நிறைய வட்டி வாங்கி பலர் பணக்காரர்களாகும் நிலைமையைப் பார்த்து-- 1937-ம் ஆண்டு என்பது எனக்கு சரியாக ஞாபகமில்லை--அந்தக் காலத்தில் தள்ளுபடி செய்தார், என்று தெரிகிறது. அது வேறு விஷயம். ஆனால் இங்கே இவர்கள் டெனன்ட்ஸ், லாண்ட் லார்ட் ஸுக்கு கொடுக்க வேண்டியவர்கள், அரசாங்கத்திலிருந்து கூட் டுறவு இலாகாவிற்கும் கடன் இருக்கிறது. அதிலே ஒருவித பாகு பாடு செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு வேறு வரிக்கு இடமில்லை. போடவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும். 5 ஏக்கர் வைத் திருக்கும் 'லாண்ட் லார்டிடத்தில்' வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டாம். இந்த அரசாங்கம் வலிமையாக இருப்பதால் "இட் இஸ் எ ஸ்ட்ராங் இன்ஸ்டிட்யூஷன்; ஸ்டேபிள் கவர்ன்மென்ட்"—ஸ்டேபிளாக இருக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு கடன் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும்போது வரி விலக்கு கொடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்று சட்டம் போடலாம். அது நிச்சயமாக 'டெனன்ட்சுக்கு' நன்மை செய்யக் கூடிய அளவிற்கு இருக்கு மென்று சொல்லி, 'டெனண்ட்சுக்கு' முழுப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் எந்தவித கருத்து வேறுபாடுமில்லை. சின்ன சின்ன விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும், கொடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு இதை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவரவர்களே, இந்த நல்ல திட்டத்தை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப் பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டு, இறுதியில் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். நண்பக 12-

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

இது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல அரிய திட்டமாகும். இது ஒரு புரட்சிகரமானத் திட்டம் என்று பட்ஜெட் உரையில் ஆரம்பத்தில் நமது முதலமைச்சரவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அது உண்மை என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் போக்குகின்ற வகையில் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் நிச்சயமாக இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. எல்லா விவசாயிகளும் இதை வரவேற்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் வேண்டுமென்றே குத்தகைப் பாக்கியைக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையில் யாரும் இல்லை. அவர்களால் எவ்வளவோ முயன்றும், அந்தப் பாக்கிகளைக் கொடுக்க முடியாததால் தான் கொடுக்கவில்லை. பல்வேறுவிதமான கஷ்ட நிலைகளால்தான் பாக்கிகளைக் கொடுக்க முடியாத பரிதாபகரமான நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் அந்தப் பரிதாபகரமான நிலையைப் போக்கவே, இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மாரிமுத்து அவர்களின் பேச்சின் ஒரு அம்சத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக மார்ச் 1972-க்குப் பிறகு யாராவது இந்தக் குத்தகைப் பாக்கிக்காக வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று இருந்தால் அவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் குத்தகைப் பாக்கிக்காக இதற்கு முன்னால் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் பணம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் குத்தகை நிலத்தை அனுபவிக்கும் உரிமை இல்லை. இங்கே 1972-ல் இருந்துவந்த பசலிக்கு மட்டும் பாக்கியின்றி கொடுத்தால் போதும். அதற்கு முந்தின பாக்கியை கொடுக்க வேண்டியதில்லை ; அதற்காக நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது என்று இருக்கிறது. 1972-க்கு முன்பே இந்தக் காரணத்திற்காக வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், 1968-க்கு பிறகு எந்த விவசாயி வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும், நிச்சயமாக அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேறு காரணங்களுக்காக வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

இல்லை. இந்த அரசு அந்தச் சலுகையை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அந்த விவசாயிகளும் இந்த அரசை நல்ல முறையில் பாராட்டுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக ரிவிஷனுக்காக ஹைகோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு ஒரு புரோவிஷன் இருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்குப் போவதற்கு இந்த ஏழை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகப் பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்கள் நிதிநிலைமை காரணமாக, பாக்கி கொடுக்க முடியாததால் இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கிறோம். ஏதோ அறியாமை காரணமாக அல்லது அதிகாரிகள் தவறு செய்து, அதன் காரணமாக ரிவிஷனுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரே விரைந்து ரிவிஷனுக்கு போகக் கூடிய முறையில் இந்த சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்தால் இன்னும் அதிக சலுகை இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தமாதிரியான வரவேற்கக்கூடிய நல்ல சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது, அதை சட்டமன்றம், சட்ட மேலவை ஆகிய இரு சபைகளிலும் வைத்து, ஒப்புதல் பெற வேண்டுமென்ற ஒரு கண்டிஷன் இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் எல்லா ரூல்களையும் இரண்டு சபைகளிலும் ஒப்புதல் பெறவேண்டுமென்றால் கால தாமதம் ஆகும். அதுவும் விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு அம்சமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட ரூல்களை வைத்து, இரண்டு சபைகளின் ஒப்புதலையும் பெறவேண்டும் என்பது அவ்வளவு அவசியமானது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏராளமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்தான் பயன் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இது அவர்கள்

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

தான் மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் போலவே இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயிகளும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டு காலமாக அங்கே பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் குத்தகைப் பாக்கியை சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்கள் உடைமைகளை ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு அதைப் பற்றிச் சொன்னால் அவர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே தனிப்பட்ட ஒருவர் லான்ட் லார்டாக இருப்பதால் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடி ஆகிறது. அங்கே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அரசாங்கமே லான்ட் லார்டாக இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்க இலாகாவின் நிலமாக இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குப் பொருந்தாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கும் இத்தகைய நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைமட்டும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டம் எப்போதும் ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரமாக இருக்க முடியாது. இப்போதைக்கு இது ஒரு பரிகாரம் ஆக இருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாக நிரந்தரமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு பரிகாரம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு சட்டத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி நிரந்தரமாக ஒரு பரிகாரம் செய்யப்பட்டால் விவசாயிகள் ஒழுங்காக குத்தகை செலுத்தமாட்டார்கள் என்று சிலர் சொல்லலாம். நமது விவசாயிகள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல. நியாயமாக குத்தகை செலுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்களே நமது விவசாயிகள். வேண்டுமானால் குத்தகை கொடுக்காமல் இருந்துவிடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாட்டைப் போக்குவதற்கு சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு வழியை வைத்துக் கொள்ளலாம். எனவே, கஷ்டம், பஞ்சம், வறட்சி காரணமாக குத்தகைச் செலுத்த முடியாமல் இருந்தால் அவ்வப்போது இப்படிப்பட்டச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா அல்லது வேறுவிதமாக இருக்குமா என்பதை தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற பல முற்போக்கான புரட்சிகரமான, சிறப்பான நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பொதுவாக நம்முடைய நாட்டினுடைய ஏழ்மைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது, நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்குலைவுக்குக் காரணமாக இருப்பது கிராமங்களில் வாழ்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தான். அவர்கள் எப்போதுமே கடன் தொல்லைகளினாலும், ஏழ்மையினாலும் பலவிதமான துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வருவது நாம் எல்லாம் அறிந்த ஒன்றாகும். அவர்கள் அன்றாடம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை தடங்கல் இல்லாமல், கவலையில்லாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு கடன் தொல்லைகள் இருக்கக்கூடாது. அதை உணர்ந்து நம்முடைய அரசு இந்தப் புரட்சிகரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பாக இந்த அரசையும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக தகை என்றால் சிறப்பு. அந்தச் சிறப்புக்குரியவர்கள் காரியம் செய்பவர்கள், தொழில் செய்பவர்கள், எவன் ஒருவன் தானே தன் சொந்த நிலத்தை உழுது, பயிரிட்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நாட்டு மக்களுக்கு உண்டி கொடுத்து, உயிர் கொடுக்கிறானோ அவன் தகை பெற்றிருக்கிறான். பிறருடைய, நிலத்தை எடுத்து பயிரிடுகிற நிலையை தகையாகக் கொள்ளாமல் நாம் குத்தகையாகக் கொள்கிறோம். ஏன் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்பதை தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடும், ஆர்வமும் கொண்டவர்கள் தான் விளக்கவேண்டும். குத்தகைகாரர்களுக்கும் கடன் தொல்லை இருக்கக்கூடாது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இன்றுள்ள நிலையில் ஒரு காலவரையரையை ஏற்படுத்தி அதற்குள் இருக்கிற பழைய பாக்கியை நடைமுறைக் கடனைக் கொடுத்து விட்டால் ரத்து செய்து விடுகிற ஒரு விதி இருக்கிறது.

ஆனால் திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி சொன்னதுபோல வருங்காலத்தைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அதற்கும் ஒரு விரிவான சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இப்போது சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்க்கலாம், ஒரு விவசாயி—நிலக்காரருக்குப் பாதி, தனக்குப் பாதி என்கிற அடிப் படையில் நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு 50 மூட்டை அறுவடை செய் திருப்பான். நிலக்காரர் தமக்குச் சேரவேண்டிய 25 மூட்டையை வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பிய கையோடு " நீ பாக்கி தரவேண்டியது 25 மூட்டை இருக்கிறதே, அதற்கு இதை எடுத்துக் கொண்டு விடு கிறேன் போ " என்று இந்த 25 மூட்டையையும் ஏற்றிக்கொண்டு போய்விடுவான். விவசாயி அம்போ என்று உட்காரவேண்டியது தான். அவனுடைய பெண்டு பிள்ளைகள் ஏமாற்றமடைந்து நிற் பார்கள். அவன் அன்றையச் சாப்பாட்டிற்கே வேறு ஒருவரிடம் கடனுக்குப் போக வேண்டிய நிலைதான் இருக்கும். வரும் காலத்திலும் இதுபோன்ற நிலை அவர்களுக்கு ஏற்படாதிருக்க கடனுக்காக அந்த வருட மகசூலை தம் பங்கு போக பாக்கியுள்ள பங்கையும் பறித்துக்கொள்ளாதிருக்க ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதேசமயம் சமுதாயத்தில் சில பலஹீனங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளும் சரியாக குத்தகை அளிக்காது எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் போய்விடுகிறவர்களும் இருக்கலாம். ஒரு விதவை—மைனர் பிள்ளை—அந்த நிலத்தில் இருந்து வருகிறதைக் கொண்டு தான் சாப்பிடவேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கும். அதோடு சில நிர்வாகங்கள்—கல்வி, கலாசார ஸ்தாபனங்களுக்கு யாராவது ஒரு ஏக்கர் எழுதி வைத்திருப்பார். அதில் இருந்து வருகிற வருமா னத்தைக் கொண்டு அவை நடக்க வேண்டியதாக இருக்கும். இவர் களுக்குச் சேரவேண்டிய குத்தகை நியாயமான அளவில் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கவும் வழி செய்யவேண்டும்.

பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல புரட்சிகரமான சட்டம் என்பதில் ஐயமில்லை. காரணம் அந்தக் காலத்தில் இருந்து சொல்லி எழுதிக் கூட வைத்துவிட்டார்கள்.

'Indian farmer is always in debt'. என்பதாக. அப்படிக் கடன் தொல்லைகளினால் அவதிப்படுகிறவர்களுக்' இப்போது நாம் நிவாரணம் அளிப்பதோடுகூட வருங்காலத்தில் அவர்கள் கடன் படாமல் வாழக்கூடிய ஒரு சமுதாய பொருளாதார அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயி என்றால் இன்றைக்கு நம்மைப்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

1972 ஏப்ரல் 3]

போல் சட்டை போட்டுக்கொள்ள வசதியில்லை. மேலே துண்டு. பனியனுக்கு வழியில்லை. இன்னும் காலில் வேனிற் காலத்தில் போட்டுக்கொள்ளக்கூடச் செருப்பு இல்லாதவர்கள் பலர்.

அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இல்லை. கடன் தொல்லைகள் அதிக மாக இருக்கின்றன. அதை நீக்குவதற்கு என்ன வழி என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றி முதல், இரண்டாவது, மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போடும்போதே சொன்னேம். 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்று நாம் அப்பொழுதே சொன்னேம். விவசாயி முன்னேறினுல்தான் நாடு முன்னேறும். தொழிற்சாலைகள் ஏற்படத்தான் வேண்டும். அதனுல் வேலைவாய்ப்பு பெருகலாம். ஆனுல் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய உணவை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயியும் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு உணவு வேண்டும். அவன் என்ன பெரிய கோழிவறுவல், ப்ரூட் சாலட் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க?

ஆகவேதான் சொல்கிறேம், உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை முதலாவதாகத் தீர்க்க வேண்டும். கிராமங்களில் உணவுத் தானியங்களுக்கு டிமாண்டு அதிகம். அதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது நமது கடமை. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்" என்று வள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உழவின் சிறப்பை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டுப் போய் இருக்கிறர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும், நாம் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவில்லை, தேவையைப் பூர்த்தி செய்யாமல் இருக்கிறேம். (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவர் அவர்களும் மணியடிக்கிறர்கள். மணி அடிப்பது நல்ல சகுனம்தான். பேரவைத் தலைவர் என்னை உட்கார வைப்பதற்காக மணி அடித்திருந்தாலும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது மணி அடிப்பது நல்ல சகுனம் தான். இந்த நல்ல சகுனத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1972 ஏப்ரல் 3

இனி வருங்காலத்தில் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான முடிவு என்ன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை இந்த அரசு நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல பல சட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது. சுறுசுறுப்பான நல்ல துடிப்புள்ள நம்முடைய மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவரைப் பாராட்டுகிறேன், இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன் என்று கூறி, என் உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்டம் உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது என்பதை முதலில் அரசுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் திரு. லத்திப் அவர்கள் சொன்னதுபோல், கிராமங்களிலே கடனுடைய சுமை எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது, ஆங்காங்கு விவசாயிகள் எப்படி கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றாக ஆராய்வதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைக்க வேண்டும். அன்றைக்கு முதலமைச்சராகயிருந்த திரு. ராஜாஜி அவர்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்து, விவசாயிகள் தனி நபர்களிடமிருந்து அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி அதிகமான வட்டியைக் கொடுத்தே ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்கிற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் அப்போது சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இப்போது நம் மாநிலத்தில் குறிப்பாக குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் மிக நல்ல சீர்திருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. அதுபோலவே 60-க்கு 40 பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், போன்றவை விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் எல்லாம் விவசாயிகளின் நிலைமையை, விவசாயிகளின் குறைகளை முழுவதும் போக்காமல் அந்தந்த நேரங்களில் எழுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதாக இருக்கிறதே தவிர, முழுப் பிரச்சினைகளையும் முழுவதுமாக தீர்க்க வேண்டிய நிலையாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1972 ஏப்ரல் 3]

முதலிலே குத்தகைதாரர்களுடைய நிலைமை என்ன, **அவர்கள்** படுகின்ற கஷ்டங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் அரசு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் எதெதற்காகக் கடன்படுகிறார்கள், எந்தெந்தச் செலவுகளை அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் செய்யாமல் இருக்கலாம், அவர்களுக்கு எனென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக ஒரு நல்ல நிபுணர் குழுவைப் போட்டு, யோசித்துப் பார்ப்பது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். சில ஷரத்துக்களைப் பார்க்கும்போது ஒழுங்காக இருப்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு, Clause 4 sub-clause 3 ஐப் பார்த்தால்,

(3) Nothing in this section or in any other provision of this Act shall entitle any cultivating tenant to claim any refund from the landlord on the ground that the payment or deposit made on or after the 1st July 1971, towards the discharge of any arrears of rent or towards full or part satisfaction of a decree or order for the recovery of any arrears of rent, is in excess of the rent due as current rent.

உண்மையிலே அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், திரும்பப் பெறுவதற்கு வசதி இல்லை. ஒழுங்காக குத்தகை செலுத்திய ஒருவனுக்கு, 'ஏன் செலுத்தினாய், உனக்கு ரீஃபண்டு இல்லை' என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. அது எப்படி நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. விவசாயி பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் ஒழுங்காக செலுத்தியிருக்கிறான். ஆகவே, இதை அரசு மறு பரிசிலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) ரீஃபண்டு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ரீஃபண்டு யார் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள் ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விவசாயிகள் லேண்ட் லார்டுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற வேண்டும் ஏன் இப்படி சட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள் ?

Nothing in this section or in any other provision of this Act shall entitle any cultivating tenant to claim any refund from the landlord.

என்று இருக்கிறது. கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் ஆகிறான்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய வாதப்படி கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் என்றால், கொடுக்காதவன் ஏமாற்றியவன்தானே ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் ஆகிறான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் என்றால், கொடுக்காதவன் ஏமாற்றியவன் என்றுதானே கூறுகிறீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, உங்கள் சட்டத்தின்படி அதுதான் அர்த்தம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, காமராஜ் அவர்கள் இம்மாதிரி ஏமாற்றியவர்களுக்காகத்தான் வாதாடினார் என்று தெரிகிறது. தஞ்சாவூரில் பேசும்போது, சொன்னார். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதன் காரணமாக 25 ஆயிரம் பேர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பெரும் தலைவர் கூறுவதை ஏற்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். காமராஜ் அவர்கள் ஏமாற்றியவனுக்குச் சலுகை தருகிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, வழக்கம் போல் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திசை திருப்புகிறார். கொடுக்காதவர்கள் ஏமாற்றியவர்கள்தாம். இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கும் மத்தியில் ஒழுங்காகக் கொடுத்திருக்கிறான் என்றால், அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமா? 1972-க்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்திருந்தால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு வழி இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைச் சரியாகப் படித்தால் விவரம் தெரியும். அம்மையார் அவர்கள் ஒருவேளை புரிந்துகொண்டு வழக்கறிஞர் வாதமாக பேசுகிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. பழைய நான்கு ஆண்டுக்காலம் குத்தகை பாக்கி கொடுக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு பாக்கி கொடுத்து விட்டிருந்தால் கடந்த ஆண்டு பாக்கிகளும் தீர்ந்து விட்டதாகக் கொள்ளலாம். சென்ற ஆண்டு கொடுத்திருந்தால் அவைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்பது வழக்கமான

வாதம். நான்கு ஆண்டுகளில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, இந்த ஆண்டு குத்தகை பாக்கி கொடுத்துவிட்டு, பின்னர் 'தெரியாமல் கொடுத்து விட்டேன், அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடவேண்டும்' என்பது எங்கும் சரியில்லை. அது எப்படி சட்டத் திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர் களே, சர்க்கார் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்துதான் கொண்டு வருகிறது. இல்லாதவன் கடனாளியாகிவிட்டான் என்பதற்காக விதிவிலக்கு செய்திருக்கிறது. குத்தகைக்கு நெல் அளக்காமல் இருந்திருந்தால் அவனுக்கு விளையாமல் இருந்த காரணத்தினால் கொடுக்காமல் இருந்திருப்பான். விளைந்தவன் கொடுத்திருக்கிறான். சிலர் குத்தகை கொடுக்க முடியாமல் போனதற்குக் காரணம் பயிரிட்ட நேரத்தில் நெல் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அவன் கடனாளியாக இருந்தான். அவனால் கொடுக்க முடியாமல் இருப்ப தற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். கொடுத்துவிட்டவனுக்கு அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கல்ல இந்தச் சட்டம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகரவர்களே, விளைந்து பிற்ப
கொடுத்தானா ? அல்லது நாணயமாகக் கொடுத்துத்தான் தீர 12-3
வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தவர்களின் நிலை என்ன ? சில குத்தகைதாரர்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும், விளைந்தாலும் கொடுக்க மனம் இல்லாமல் சிலர் இருப்பார்கள், விளையாவிட்டாலும் நாணயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற் காக அளப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படி நாணயமாக அளந்தவன் இன்றைக்கு இழந்தவனாகிறான். அதைத்தான் சொல் கிறேன், அளந்துவிட்ட காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஏன் இந்தச் சலுகையைத் தராமல் இருக்கிறீர்கள் ? குத்தகையை நாணயமாக அளந்திருக்கிறானே அவனுக்கும் அந்தச் சலுகையைத் தாருங்கள். அதிகமாக அளந்தவர்களுக்கு லேண்ட் லார்ட்களிடமிருந்து வாங்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது ?

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபி கேஷன் சார். கனம் அம்மையார் அவர்கள், அதிகமாகக் கொடுத்திருந்தால் திரும்பப் பெறுவதற்குச் சட்டத்திலே வாய்ப்பில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது, குத்தகை அதிகம்

கொடுத்திருந்தால், எந்த விவசாயியும் வருஷத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கமாட்டான். இதற்குமுன் விவசாயி கொடுத்திருந்தாலும் அவர்கள் என்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அதைத்தான் கொடுத்திருப்பார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது அதிகமாக எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? அதிகமாகக் கொடுத்திருந்தால் தானே திரும்பப் பெற வாய்ப்பு வேண்டும். அதிகம் எங்கே இருக்கிறது என்று புரியவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் சொன்னதைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். யாரும் அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை. குத்தகை கொடுத்திருக்கிறார்கள், சிலர் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். கொடுக்காமல் இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சலுகையை நாம் தருகிறோம். ஏனென்றால் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறோம். ஆனால் கொடுத்திருக்கிறானே அவன் கதி என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஓட முடியாமல் வலுவில்லாமல் இருப்பவர்களை முன்னால் நிறுத்துவது வழக்கம். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் அந்த வலுவில்லாதவர்களையும், வலுவுள்ளவர்களையும் ஒன்றாக ஓடச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், இதுதான் அம்மையார் அவர்களின் விளக்கம் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாணயமாக அளந்திருப்பவர்களுக்கு இது ஒரு பனிஷ்மெண்ட் என்றுதான் சொல்கின்றேன். விளைந்தால் அளக்கிறான், விளையவில்லை என்றால் அளக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சிலசமயங்களில் அவனுக்கு மனச்சாட்சியிருந்தால், குத்தகைக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அளந்து விடுவோம் என்று அளக்கிறானே அவன் ஏமாளியாகிறான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் பெயரையே கொஞ்சம் அவர்கள் திரும்பவும் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குத்தகை பாக்கி செலுத்தாதவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு சட்டமே தவிர, செலுத்தியவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது அல்ல. குத்தகை பாக்கி செலுத்தா

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

1972 ஏப்ரல் 3]

தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் சட்டத்தின் நோக்கமே தவிர ஏற்கனவே கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டம் அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: குத்தகை பாக்கிச் செலுத்தாமல் இருந்ததற்கு வறட்சி, சரியாக செம்மையாக விளைச்சல் இல்லை என்று காரணம் சொல்லலாம். ஆனால் இத்தனை கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் கொடுத்திருக்கிறானே அவனுக்கு என் ரீஃபண்ட் செய்ய வகையில்லை. புரிந்துகொண்டே புரியாமல் பேசுவதுமாதிரி பேசுவது நியாயமல்ல. இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் எத்தனைபேர் நாணயமாக அளந்திருக்கிறார்கள், அவர்களின் நிலை என்ன ? ஆகவே நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து ரீஃபண்ட் வர வில்லை என்றால் அடுத்த முறை கொடுக்க வேண்டிய குத்தகையை ரைட் ஆஃப் செய்வது சரியாக இருக்கும். எனவே அப்படி ரீஃபண்ட் கிடைக்காத அளவில் குத்தகையை அளக்காமல் இருப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரும்பொழுது, நாங்கள் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் எப்படி குத்தகைதாரர்களுக்கு இவ்வளவு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ அதேமாதிரி குறைந்த நிலமுள்ள நிலச்சுவான்தார்கள், பெண்கள், விதவைகள் இவர்களுடைய நிலைமைகளையும் யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே இந்தக் கடன் நிவாரணத்தில் பெண்கள் நிலச்சுவான்தாரர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் அல்லது மைனர் குழந்தைகள், விதவைகள், 1 ஏக்கரா, 2 எக்கரா, 3 ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கும் அவர்களுக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். நாங்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லை யென்றால் மற்றொன்றைச் செய்யலாம். ஸ்மால் லேண்ட் லார்ட்ஸ் யாருக்காவது இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவில்லையென்றாலும் அவர்களுக்கு அரசாங்க கிஸ்தியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்தால் நல்லது. ஏனென்றால் குத்தகைப் பணம் கிடைத்தால்தான் அதிலிருந்து நிலத்திற்கான செலவைப் பார்க்கிறார்கள். குத்தகையே தர வேண்டாம், இதோடு ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லும்பொழுது வரி மற்றைய சுமைகளையாவது குறைப்பதற்கு

நாம் முன் வரவேண்டும். சிறுநிலச்சுவான்தார்களுக்காவது இத்தகைய வரிச்சுமையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். எப்படி குத்தகைதாரர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறோமோ அதைப்போல சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கும் மற்றச் செலவுகளைத் தாங்கவும் வேண்டியிருப்பதால், அவர்களிடத்திலிருந்து வாங்க வேண்டிய வரிகளை வஜா செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வந்தால் அதனால் உங்களுக்கு நஷ்டம் அதிகமாக வராது. 3 ஏக்கரா, 5 ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இத்தகைய ஒரு ரீலீஃபைத் தந்தால் உண்மையிலேயே சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் பாரபட்சமற்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம் என்ற நல்ல பெயருக்கும் ஆளாவோம் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கெல்லாம் வஜா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நாணயமாகக் குத்தகை அவர்களுக்கு அளந்திருந்தால் என்ன செய்வது ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்பொழுது அவர்களிடத்திலே வரி கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: குத்தகையை அளக்காதவர்கள் நாணயமில்லாதவர்கள் போலவும், அளந்தவர்கள் நாணயம் உள்ளவர்கள் போலவும் சொல்கிறார்கள். குத்தகை கொடுத்திருந்தால் மிராசுதாரர்களிடமிருந்து திருப்பிக் கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதேபோல் விதவைகளாக இருப்பவர்களிடமிருந்து, அவர்களுக்கு நியாயமாகக் குத்தகை கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களிடத்திலிருந்தும் திருப்பி வாங்கிக் கொடுப்பதா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: யாராக இருந்தாலும் அந்தப் பாலிசியிலே, விதவைகளாக இருந்தாலும் நாணயமாகக் குத்தகை அளந்திருந்தால் மற்ற விவசாயிகளுக்கு எந்த நிவாரணத்தைக் கொடுக்கிறோமோ அது அவர்களுக்கும் உரியது குத்தகை பாக்கி கிடைக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டும்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ரிஃபண்ட் என்று சொல்லும்பொழுது 3 எக்கராவாகயிருந்தாலும் சரி, 1½ எக்கராவாகயிருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டமாக இருக்கும் வகையிலே நல்ல முறையிலே வந்தால் நன்றாக இருக்குமே தவிர பனிஷ்மென்ட் கொடுக்கும் முறையிலே அந்தச் சட்டம் இருக்கக்கூடாது.

* **மணலி திரு. சி. கந்தசாமி:** தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் எல்லாக் கட்சியாலும் மனமாற வரவேற்கப்பட வேண்டிய சட்டம். சமூக நீதி என்பது சட்டத்தை வைத்து அல்ல. இன்றைக்கு யதார்த்த நிலையில் விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்துவிட்டு, தங்களது உழைப்பைச் செலுத்திவிட்டு சந்தியில் நிற்பவர்களுக்கு உள்ள படியே வாழ்வளிக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டம் வரும்பொழுது இந்தச் சட்டத்தை சிலர் எதிர்க்க முடியாமல் போகாத ஊர்களுக்குப் போய் வழிகாட்டிக்கொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைத் துணிந்து எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்ல தயக்கம், ஆகவே சுற்றிச் சுற்றிப் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட அதை வரவேற்றிருப்பதற்குச் சந்தோஷப் படுகிறேன். சுதந்திராக் கட்சியில் கூட அசைவின் ஆரம்பத்தைப் பார்க்கிறேன்.

உள்ளபடியே அம்மையார் அவர்கள் சொல்வது, ஏற்கனவே கொடுத்தவனுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க கட்டியவர்களுக்குப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது ஏதாவது உருப்படியான வாதமா? கட்டாமல் இருக்கிறான் என்றால் அப்படிக் கட்டாமல் இருப்பதால் சுமை கூடிவிட்டது. அதனால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை வந்தால் அது சமுதாயப் பிரச்னையாகிவிடுகிறது. தப்பித்தவறி அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக வந்துவிட்டால் சமுதாயத்தில் நியாயமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்பொழுது உள்ள படியே தமிழ்நாடே அல்லோலகல்லோலப்படும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I take strong objection to those words (laughter).

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: அடுத்தபடியாக, சின்ன நிலக்காரர்கள் சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். சின்ன நிலக்காரர்கள் பற்றி ஏற்கனவே பேசியபொழுது குறிப்பிட்டேன், அது இறுதியாக

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

தீர்க்கப்பட வேண்டும். நேரம் வரும்பொழுது விதவைகள், மைனர்கள் இவர்களெல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டும். குத்தகை செய்பவர்கள் 3 ஏக்கரா, இரண்டு எக்கரா என்று குத்தகை செய்பவர்களின் நிலைமை எவ்வளவு பரிதாபகரமாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். மூன்று ஏக்கர்காரர்களிடமிருந்து 1 ஏக்கர் குத்தகை வாங்கியிருப்பவர்கள் படும் சமுதாய நிலைபற்றி சிந்தித்தால் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தோன்றும். விதவை என்ற அளவில் சொன்னால், சொந்தக்காரர்கள் யாராவது இருக்கலாம். குன்னியூர் அம்மா பெரிய நிலப்பிரபு, பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே நான் கூறுவது என்னவென்றால் விதவைகள் என்பது ரொம்பக் குறைச்சலாக இருப்பவர்கள், சொந்தக்காரர்களிடத்தில் கேட்டுச் சாகுபடி செய்யலாம். விதவை என்று சொல்ல வேண்டுமானால் ஏதும் உழைக்காமல் இருக்கக்கூடியவனும் கூட விதவையாக இருக்கிறான். அவனும் ஒரு விதத்திலே விதவையாகத்தான் இருக்கிறார். தின்றுவிட்டு தின்றுவிட்டு வீட்டிலே இருக்கிறான். இப்படியிருக்கும் ஆப்செண்டி லாண்ட்லார்ட்ஸ் ஒழிய வேண்டும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஆப்சன்டி லாண்ட்லார்டு என்ற முறையே ஒழிக்கப்பட வேண்டும். குத்தகையில் இருப்பவர்களுக்கு, காலப் போக்கில் நிலச் சொந்தகாரனுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டு குத்தகை செய்பவனுக்கு நிலப் பட்டாவை மாற்றியமைக்கும் முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு ஆள் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய இன்டெட்டட்னஸ் அல்ல இது. குத்தகைதாரன், வாரதாரருக்கு ஏதோ இரண்டு, மூன்று ஏக்கராவது சொந்தப்படுத்த வேண்டும். ஏழெட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் நஷ்ட ஈட்டை நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு வழங்குகின்ற முறையில் இரண்டு பேருக்கும் நீதி காணக்கூடிய அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும்.

நிலத்திலிருந்து 1968-ம் வருஷத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்கள் ஒரு பகுதி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நீதி வழங்க ஏற்பாடு செய்வது பெருத்தமாக இருக்கும். அவர்கள் ஓரிரு தவணைகள் கட்டியிருந்தாலும் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலை

இருக்கிறது. ஒரு வருஷத் தவணை கட்டியிருந்தாலும் அவர்கள் வெளியேற்றப்படக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் திருத்தம் கொண்டு வருவதன் மூலம் நீதி வழங்க முடியும். ஏதோ ஏழை எளியவனுக்கு மீண்டும் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் அதைக் கூட விட்டு விடலாம். மற்றப்படி ஒரு வருஷம் கட்டியிருந்தாலும் அவனை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற வகையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் வரப்போகிற காலத்தில் நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முழு வடிவம் கொண்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வர ஆரம்பமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, வரவேற்று, தூண்டு கோலாக இருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற புரட்சிகரமான சட்டமுன்வடிவைக் குறித்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

கடைசியாகப் பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு பெரியவர் கந்தசாமி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றித் துவக்கத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தூண்டுகோலாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மை நிலை அதுவல்ல. அவர் பேசுவதற்கு முன்பே வரவு-செலவுத் திட்டம் முதலமைச்சர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவதிக்குள்ளான தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தங்கள் நிலையைத் தெரிவித்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்களே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கேலி, கிண்டலுக்காகச் சொல்லி இருக்கலாம். அந்தக் கேலியைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் அரசியல்வாதியாக இருக்க முடியாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சட்டசபையில் மற்றொரு அரசியல் தலைவரைப் பற்றிக் கேலி செய்யலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கேலி என்றால் அந்தப் பொருளிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. உங்கள் பெருந் தலைவரும் சொன்னார்கள். சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர தூண்டு கோலாக யாரும் இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்றபோது அங்கிருக்கின்ற விவசாயி களுடைய கோரிக்கையின் விளைவாகத்தான் இது உருவாயிற்றே தவிர வேறல்ல.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: ஹாஸ்யத்திற்காகச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வேடிக்கையாகச் சொன் னதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் நான் நிலைமையை விளக்கிச் சொன்னேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விரிவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். 1967-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மழை சரியாக இல்லாததன் காரணமாக வேளாண்மை சரியாக இல்லை. இதனால் குத்தகைதாரர்களை வெளி யேற்றும் நிலைமை ஏற்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் வந்த நேரம். 1966-ல் குத்தகை பாக்கி கொடுக்காதவர்களை வெளியேற்றும் அவசியம் ஏற்பட்டபோது அதைத் தடுத்து நிறுத்த ஒரு சட்டம் போடப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் முன்பு இருந்த பாக்கிகளை நான்கு தவணைகளாகக் கொடுங்கள், கால வரம்பு வேண்டாம் என்றார்கள். அப்படிக் கொடுப்பது கூட விவசாயி களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறப்பட்டதன் பேரில் நடக்கின்ற பசலிக்கு மட்டும் குத்தகையைக் கொடுத்துவிட்டால் முன்பு இருந்த பாக்கி எல்லாம் கொடுத்துவிட்டதாகக் கருதி ரத்து செய்யப்படும் என்று முதல மைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து சட்டம் வந்திருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் பேசும் போது பொதுமக்களுடைய கருத்தை அறிந்து கொள்ள இதை அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்போது வேண்டா மென்று சொல்லுகிறார்கள். அது தேவையில்லை என்றுதான் நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது அவசர நிலையில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருப்பதால் இதைப் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடத் தேவையில்லை. இதை எவ்வளவு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கும். நாம் சட்டத்தை நிறை வேற்றிய பிறகு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் சம்மதத்தைப் பெற்றாக வேண்டும். அது கையெழுத்தாகி வந்த தேதியில் இருந்து ஆறு மாதகாலம் தவணை பாக்கி கொடுக்க என்று சட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். ஆறு மாத காலம் என்று இருப்பதை 9 மாத காலம் என்று ஆக்க வேண்டுமென்று திரு. சுப்பையா அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த பசலி வரும்போது 60--40 பாக்கி கொடுக்க வேண்டும். இப்போது 40 அப்போது 40, ஆக 80 ஆகி விட்டால் மீண்டும் குத்தகை பாக்கி சேர்ந்து கொண்டே போகும் நிலைமை ஏற்படும். இதற்கு நிரந்தர பரிகாரம் காண வேண்டு மென்பதற்காகத்தான் 6 மாத காலம் என்று வைத்திருக்கிறோம், வேறல்ல.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: 9 மாதம் ஆக்கினால் முதல் கிராப் வரும்போது ஒன்றைக் கொடுத்துவிடலாம். பிறகு டபிள் கிராப் வரும்போது கட்டக்கூடிய நிலை இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஜூலை மாதம் குறுவை அறுவடை வந்து விடுகிறது. சுலபமாகக் கொடுத்து விடலாம். இதிலே சிரமம் இருக்குமானால் யோசிக்கலாம், சிரமம் இருக்காது.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 1967-ம் ஆண்டில் இருந்து நான்கு ஆண்டு காலத்திற்குள் ஏதேனும் ஒரு வருஷம் கொடுத்திருந்தால் கூட நான்கு ஆண்டு தவணையும் கொடுத்துவிட்டதாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது விளையாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மென்பதற்காக விளைந்து கொடுத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதை வைத்துக் கொண்டு பின் பாக்கியைத் தள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கும். ஆகவேதான் இந்தப் பசலிக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்ற முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக, இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட, கடைசியாகச் சொல்லும்போது இதை வரவேற்கக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று மெல்ல மெல்லச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வேகமாகவே கூடச் சொல்லலாம். வரவேற்பதில் தவறு இல்லை.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், மூன்று லட்சம் நிலச்சுவாந்தார்கள் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த மூன்று லட்சம் பேரும் குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டவர்கள் அல்ல. அவர்களிலே பெரும்பாலும் சொந்தப் பயிர் வைப்பவர்கள். அப்படிக் கொடுத்திருந்தாலும் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அப்படிக் குறைவாக இருப்பவர்களைப் பாதுகாக்கப் போய் பெரிய முதலைகள் தப்பிவிடக் கூடாது. பாதகம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. வளர்ந்து வருகிற சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தில் உழுபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோமே தவிர வேறல்ல. குத்தகைதாரர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே சிறியவர்கள், விதவைகள், வேறு நிறுவனங்கள் என்று வைத்துவிட்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். தெளிவாகச் சொல்லி விட்டோம். இந்த ஒரு பசலிக்கு கொடுத்துவிட்டால் பாக்கி பூராவும் தள்ளுபடியாகும் என்று போட்டிருக்கிறோம். நான் அரசு சார்பில் ஒன்று தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குத்தகை நிலுவை தேங்கிக்கொண்டே போனால் ஆண்டுக்காண்டு சட்டம் வந்து குத்தகை பாக்கியை தள்ளுபடி செய்துவிடுவார்கள் என்று விவசாயிகள் மத்தியிலே இப்படிப்பட்டதொரு எண்ணம் பரவக்கூடாது. அப்படிச் சட்டம் வரும் என்று யாரும் நம்ப வேண்டாம். இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற அவசரச் சட்டம், துர்ப்பாக்கியவசமாக மழை பொய்த்து விட்ட

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தால், வேளாண்மை தவறிய காரணத்தினால் உழுப்பவர்கள் பாதுகாப்பிற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில் குத்தகைகளை எல்லாம் தள்ளிவிடுவார்கள் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் வரக்கூடாது. அப்படி சட்டம் வராது. இப்படி ஒரு பயங்கரமான வரட்சி நிலை ஏற்படுமானால் இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புச் சட்டம் வரலாம், அப்படி வருவதில் தவறு இல்லை.

பருவ மழை பெய்யும்போது இப்படி ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து குத்தகை கொடுக்கவேண்டியதை தள்ளிவிடுவார்கள் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பயப்படத் தேவையில்லை. ஏற்கனவே கொடுத்துள்ள நிலுவைகளைக் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு இப்போதுள்ள பாக்கியை வரவு வைத்து கொள்வது என்பது சரியல்ல. 1—3—1972-ல் இருந்துதான் பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறீர்கள், முதல்வர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படித்தபிறகு யாரும் வெளியேற்றப்படவில்லை என்று கருத்து சொன்னார்கள். முன்பே வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்கூட, 68-ல் வெளியேற்றப்பட்டவர்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து மீண்டும் நிலத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் சட்டச் சிக்கல்கள் பல இருக்கின்றன. 68-க்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்—வேறு யாரையாவது கொண்டு வந்து குத்தகைதாரர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும்.

மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். யாரையாவது—ஏழையை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடும் என்று சொன்னார்கள். உண்மை நிலை அதுதான், ஆகவே அப்படி வைத்துக் கொண்ட பிறகு குத்தகை பாக்கியைக் கொடுத்திருந்தால் அவரை வெளியேற்றி விட்டு இன்னொருவரைக் கொண்டு வந்து வைப்பது என்பது நாம் கொண்டுவரும் சட்டத்திற்கே பாதகம் ஏற்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும்.

ஆகவே 1—3—1972-க்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அப்படி வெளியேற்றப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. 1–7–1971-ல் இருந்து பஸ்லி ஆரம்பமாகிறது. பஸ்லி ஆரம்பத்தில் யாராவது குத்தகை பாக்கிக்காக வெளியேற்றப்பட்டு வேறு யாரும் குடியேற்றப்படாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கலாம். றே யாரும் இல்லையென்றால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இன்னொருவரை வைத்துவிட்டு அவர்கள் பயிர் வைத்ததற்குப் பிறகு அவரை வெளியேற்றி விட்டு பழைய குத்தகைதாரரை கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாகாது. அது சட்டச் சிக்கலைக் கிளப்பிவிடும். குத்தகைதாரர்கள் என்று எவ்வளவு ஆண்டுக்காலம் இருப்பது? உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முழுக்கமுழுக்க ஏற்றுக்கொள்கிற கருத்தாகும். அதற்கு நாங்கள் மாறுபட்டவர்கள் அல்ல.

கொள்கை அளவில் இன்று முதல் அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள் இதே மன்றத்தில் பலமுறை இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் நாம் நினைக்கும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தை படிப்படியாகப் போய் எட்டவேண்டும் என்று கருதுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல. இதைச் சீக்கிரம் கொண்டு வாருங்கள் என்று மணலி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது பாழாகாது. காலம் பிடிக்கும். காலம் கனியும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சௌடி சுந்தர பாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வரி பாக்கி நிறைய இருக்கிறது என்று. அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட தப்பான எண்ணம் பரவக் கூடாது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்தான் வரி நிலுவை அதிகமாக இருக்கிறது. கடன் பாக்கி அதிகமாக இருக்கிறது. உரக் கடன், கிணறு வெட்ட வாங்கிய கடன் இவைகளில் அதிக பாக்கியிருக்கிறது. அதற்காக அதைத் தள்ளுபடி செய்துவிடவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. நிலுவையைக் குறைக்க முயற்சிக்க வேண்டும். வரிபாக்கிகளை எல்லாம் துரிதமாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. வரியும், கடனும் சேர்த்து 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. இப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் அரசே நடைபெறாது. ஆகவே அந்தக் கோரிக்கை நியாயமானதல்ல என்று கூறிக்கொண்டு பிரிவுகள் வரும்போது உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்தால் அது பற்றித் தெரிவிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். 68-க்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டுமென்று

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொன்னார்கள். அங்கு வேறு குத்தகைதாரர்கள் குடியேற்றப் பட்டிருப்பார்கள். ஆகவே அது இயலாத காரியம். 1—3—1972-ல் இருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். இதில் எல்லா விதமான பாதுகாப்பும் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பாதகமான பிரிவுகள் இந்தச் சட்டத்தில் எதுவும் இல்லை. எனவே இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru Palanisami was, by leave, withdrawn.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;
"தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு எண் பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The question is—
'That clause 3 do stand part of the Bill'.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker, Sir, **I move the following amendment to Clause 3—**

'In clause 3 of the Bill—

(*a*) in sub-clause (1) (*a*) (ii), *add* the word 'or' at the end;

(*b*) after the same sub-clause, *insert* the following, namely—

(iii) is deemed to have paid or deposited under this Act.';

(*c*) In sub-clause (2), *for the words* 'upon deposit in the court or before the competent authority, or upon proof by the cultivating tenant of the payment, of the current rent', *substitute the words* 'if the cultivating tenant pays or deposits, or has paid

[Thiru P. U. Shanmugam]

or deposited, or is deemed to have paid or deposited, under this Act, the whole of the current rent and on the application of the cultivating tenant ';

(*d*) in sub-clause (3), *for the expression* ' upon deposit in the court or before the competent authority, or upon proof by the cultivating tenant of the payment, of the current rent within the period specified in clause (a) (ii) of sub-section (1) ', *substitute the expression* ' if the cultivating tenant pays or deposits, or has paid or deposited, or is deemed to have paid or deposited, under this Act, the whole of the current rent.'

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment, namely :—

' (i) in sub-clause (1) (*a*) of clause 3 for the letters and words ' 30th June 1971 ', *substitute* the letters and words ' 30th June 1972 '.

(ii) In item (ii) of sub-clause (1) (*a*) of clause 3, *for the words and figures*, " the whole of the rent due for the fasli year commencing on the 1st July 1971 and ending with the 30th June 1972 " *substitute the following* : " the whole of the rent due for any four fasli years commenced before 1st July 1971 or the whole of the rent due for the fasli year commencing on the 1st July 1971 and ending with the 30th Junr 1972 ".

The amendment was duly seconded.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move my amendment, namely :

Add the following proviso at the end of clause 3 : " Provided small holders of lands possessing less than 3 (three) acres of lands shall be exempted from the provisions of the Act."

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் 3-4 வருஷம் குத்தகை இல்லை, அவர்கள் கொடுக்க முடிய வில்லை என்று சொன்னாலும், இந்த வருஷம் மழை இல்லை என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கும் அந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனது திருத்தம். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, so far as these amendments are concerned, I would like to say a few words. As regards the Government amendment, it is stated—

'If the cultivating tenant pays or deposits, or has paid or deposited, or is deemed to have paid or deposited.........'

I am not able to understand the expression 'deemed to have paid or deposited'. Supposing you want to know whether a cultivating tenant has paid or deposited the rent, he must produce some proof in that regard. Otherwise, how can the court come to the conclusion that he is deemed to have paid or deposited? This is definitely a vague term and I want to know from the Hon. Minister, what are the guide lines in regard to this matter, and why this expression has been used.

So far as my amendment is concerned, even while speaking on the Bill, I have stated that the small landholders possessing less than three acres of land must be exempted from the provisions of the Bill. But the Hon. Minister is not willing to exempt them. Then my prayer is that at least they should be exempted from the payment of land revenue, water cess, local cess, etc., because they depend upon the rent that the cultivating tenant pays for the payment of these taxes. So to meet this expenditure, the Government should exempt them from the payment of these taxes.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். இந்த ஆண்டு பசலியில் முழுவதும் இன்றி, அடுத்த பசலியிலிருந்து கணக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அடுத்த பசலிக்கு என்று வைத்துக்கொண்டால், நடைபெறுகிற ஆண்டுக்கும் குத்தகை பாக்கி இல்லாமல் போய்விடக்கூடும். அது கூடாது என்பதற்காகத் தான், நடைபெறுகிற ஆண்டு குத்தகைப் பாக்கியை கொடுத்து விட்டால், இதற்கு முந்தைய 4 ஆண்டுகளுக்குள் இருக்கும் பாக்கியை கொடுத்துவிட்டதாகக் கருதப்படும் என்ற அந்த நோக்கத்தோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. கொள்கையில் சிறு வித்தியாசமே தவிர சட்டத்தில் முரண்பாடு இல்லை. அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் முடிவு சரியானது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, டீம்ட் டு ஹாவ் பேய்ட், ஆர் டெபாசிடெட் என்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு குத்தகை பாக்கியை 1—7—1971-க்குப் பிறகு இப்போது கொடுத்திருந்தால், கொடுத்திருக்கலாம், அவர்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே உள்ள பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டவர்களாக கருதப் படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, the Hon. Minister has not given me an assurance that the small landholders will be exempted from the payment of land revenue, etc., and I do not know what is running in their mind.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I am very clear about it and there is nothing running in our mind. The Government do not have such a proposal.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member pressing her amendment?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I cannot.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The question is—

'That Clause 4 do stand part of the Bill'.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move the following amendment :

[Thiru P. U. Shanmugam]

'In clause 4 of the Bill.—

(a) in sub-clause (1), *for the words* " or any order of court or competent authority ", *substitute the words* " and in cases of payment through or deposit before the court or the competent authority, it shall, on the application of the cultivating tenant, reopen the proceeding and pass an order that the rent so paid or deposited shall be deemed to have been paid or deposited towards the current rent ";

(b) in sub-clause (2), *for the words* " notwithstanding anything to the contrary contained in any order of court or competent authority ", *substitute* the words " and thr court or the competent authority shall, on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, reopen the proceeding and pass an order that the a mount so paid or deposited shall be deemed to have been paid or deposited towards the current rent ".

The *Government* amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER: The question is—

'That Clause 5 do stand part of the Bill'.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்.

'In sub-clause (1) of clause 5, for the words " six months " *substitute* the words " nine months ".'

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

திருத்தம் முறையாக வழி மொழியப் பட்டது

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஆறு மாதத்திற்குள் குத்தகை பாக்கியை கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று மசோதாவில் இருக்கிறது. நான் 9 மாதம் என்று போடவேண்டுமென்று சொல்லி

யிருக்கிறேன். காரணம் 9 மாதம் முடிவிற்குள் குறுவை அறுவடை வரும். குறுவை அறுவடை வந்தால் விவசாயிகள் குத்தகை அளக்க வசதியாக இருக்கும். இப்போதே கோர்ட்டுக்கு இழுத்து விட்டால், கரண்ட் பசலிக்கு கொடுக்க முடியாமல் போய்விடும், இப்போதே ஏகப்பட்ட ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். 6 மாதத்திற்குள் குத்தகை கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் வெளி யேற்றப்பட்டு விடுவார்கள். 9 மாதத்திற்குள் என்று வைத்து விட்டால், கரெண்ட் பசலிக்கு விவசாயிகள் கொடுத்து விடலாம். இது நடைமுறைச் சிக்கல்தான். அதைத்தான் கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 6 மாதம் என்பதை 9 மாதம் என்றாக்குவதிலே அரசாங்கத்திற்கு சிக்கல் இல்லை. நாம் அறிவித்த 1—7—1971-க்குப் பிறகு கொடுத்திருந் தால், நடைபெறுகிற பசலிக்கு கொடுத்து விட்டதாகக் கணக்கு வந்து விடும். அதற்குப்பிறகு தாளடி, சம்பா வருகிறது. அவர் களுக்கு அடுத்த ஒரு பசலிக்கு கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, 9 மாதம் என்று போடவேண்டியதில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளைக் கேட்ட பிறகுதான் 6 மாதம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். 6 மாதம் என்று இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களின் திருத்தம். பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே. என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER: The question is—

'That Clause 7 do stand part of the Bill.

'In sub-clause (1) of Clause 7, for the words and figures "1st Mach 1972" substitute the words and figures "20th April 1968".'

The amendment was duly seconded.

1972 ஏப்ரல் 3]

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:

'In sub-clause (1) of Clause 7, for the words and figures "1st March 1972" substitute the words and figures "1st March 1968".'

The amendment was duly seconded.

THIRU A. R. MARIMUTHU: Sir, I move the following amendment:

'In sub-clause (1) of Clause 7, for the words and figures "1st March 1972", substitute the words and figures "1st March 1971".'

The amendment was duly seconded.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்னால் விவரமாகப் பேசியிருக்கிறோம். மறுபடியும் அதையே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 1968-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு நிறைய பேர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட அந்த நிலத்தில் நிலச்சொந்தக்காரர்களே சொந்த சாகுபடி செய்திருந்தால், வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கும்படி கேட்கலாம். நிலத்தை வேறு நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்களே சாகுபடி செய்திருந்தால், அவர்களை வெளியேற்றவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அந்த முறையில் சட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தலாம். என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், இப்போது மார்ச்சு மாதம் முடிகிறது. பிப்ரவரி மாதம் வரையிலும் வெளியேற்றப் பட்டவர்கள் ஏகப்பட்ட பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜூலை மாதத்தில் குறுவை விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது ரெவின்யூ போர்டில் வழக்கு போட்டு குறுவை சாகுபடி அறுவடை செய்யாமல் செய்து இருக்கிறார்கள். சம்பா மகசூலை அறுவடை செய்யாமல் ஏகப்பட்ட பேர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஆபத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த வருஷம் உழுத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. மார்ச்சு மாதம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு யாரும் வெளியேற்றப்பட

வில்லை. சட்ட அமைச்சர் கூட யாரையும் வெளியேற்றக்கூடாது என்று நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த வழக்குகள் விசாரணைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரியான ஒரு நிலை இருந்தது. ஆகவேதான் வெளியேற்றப்படவில்லை. வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பது நல்லதுதான். இருந்தபோதிலும், இந்த வருஷம் சாகுபடி செய்த விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் இந்த அரியர்ஸைக் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக வெளியேற்றப்பட்டால், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பையா அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை முழுக்க முழுக்க நான் ஆதரிக்கிறேன். இம்மாதிரி ஒரு வருட காலத்தில் வெளியேற்றப்பட்டு, அவர்கள் அந்த நிலத்தை சொந்த சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தால், அந்த நிலத்தையாவது அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும். வேறு யாராவது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதை எடுக்க வேண்டியதில்லை. அந்த அளவுக்காவது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே. 1968-ல் பாக்கி கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இப்பொழுது அதைச் சொல்லவில்லை. ஏனெனில், அதனால் ஏராளமான சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லப்பட்டது.

இந்தப் பசலி பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டால், அவர்களுக்கு நிலம் நிச்சயம் கிடைக்கும் என்ற அளவுக்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 1972 மார்ச்சுக்கு முன்பு பாக்கியில் ஒரு பாதியை கொடுத்திருக்கலாம். 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திற்கு முன்பு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கலாம். இந்தப் பசலிக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கியில் ஒரு பாதியை முன்னால் கொடுத்திருந்தும், பாக்கி பாதியை கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக லாண்டு லார்ட்ஸ் ஏவிக்ஷன் ப்ரொஸீடிங்ஸ் எடுத்து குத்தகைதாரர்கள்

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

மார்ச்சுக்கு முன்பு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்ற முறை இல்லை. இதைச் சற்று கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். ஒருவர் இந்தப் பசலி குத்தகைக்கு ரூ. 1,000 கொடுக்கவேண்டும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் பாதிப் பணத்தை ரூ. 500 கொடுத்துவிட்டால், மிச்சம் ரூ. 500 கொடுக்க முடியாத நிலையில், அதன் காரணமாக 1972 மார்ச்சு மாதத்திற்கு முன்னால் அந்த விவசாயிமீது நடவடிக்கை எடுத்து அவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கலாம். 1972 மார்ச்சுக்குப் பின் எந்த நிலச்சொந்தக்காரரும் நடவடிக்கை எடுத்து, வார குத்தகைதாரரை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது. ஆனால், 1972 மார்ச்சுக்கு முன்னால் நடவடிக்கை எடுத்து வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அந்த ஒரு காரணத்திற்காக அப்படி வெளியேற்றப் பட்டவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்காது. இந்தப் பசலிக்கு இருக்கும் பாக்கியை கொடுத்தால் மட்டும் போதும் என்று நாம் சொல்கிறோம். இந்தப் பசலி ஆரம்பத்தில் யாராவது வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சலுகை கிடைக்கச் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு தகவல் அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா பற்றிய அறிவிப்பு வந்ததற்கு அப்புறம் கூட திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சிவன்புரம் என்ற கிராமத்தில் இனாம் தார்கள் 56 விவசாயிகளை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். 27—3—1972 அன்று தேதியிட்டு ரிகார்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட கேஸ்களைப்பற்றி உடனுக்குடன் அரசு கவனம் செலுத்தி, வெளியேற்றத்தை ரத்து செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இனாம்தார்கள் பிரச்னை வேறு. தனியாகக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

வெளியேற்றத்தைப்பற்றி நாம் போட்டிருப்பது என்ன வென்றால், நம் கொள்கையை நாட்டிற்கு அறிவித்ததற்குப் பின்னாலே, இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே வெளியேற்ற

[திரு. செ. மாதவன்]

யாராவது முயற்சிப்பார்களேயானால், அது தவறு. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இது போடப்பட்டது. முன்கூட்டியே வெளியேற்றியிருந்தாலும் தவறு தான். அவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சலுகையாகக் கேட்பது தவறு இல்லை. 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 1-ம் தேதிக்கு முன்னால் அன்றைக்கு இருந்த சட்டப்படி வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து, வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கும் நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. நாம் அப்படி பாதுகாப்பு கொடுப்பதினால் ஏராளமாக லிட்டிகேஷன்ஸ், வழக்குகள் வருவதற்குத்தான் வழி வகுக்கும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் சில பேர்களுக்கு தவறு ஏற்படும், பாதகம் ஏற்படும் என்று ஒரு வாதத்தைக் கூறினார்கள். பாதி முன் கூட்டியே கொடுத்திருந்தால், மார்ச்சுக்கு முன்னாலேயே கொடுத்திருந்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு மட்டும் சலுகை இல்லாமல் போய்விடுகிறதே என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்த அளவில் இம் மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அத்தனை பேர்களையும் இதில் சேர்த்து எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்றால், ரொம்ப சிரமம். நாம் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு முதல் தேதி நாம் இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அறிவித்தோம். நாம் அப்படி அறிவித்ததற்குப் பின்னாலே, இப்படி ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று அவர்கள் முன்கூட்டியே தெரிந்து கொண்டு, வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள், அதற்கு மட்டும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். முன்னாலே வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது சலுகை என்ற முறையிலே கேட்கலாம் என்றாலும், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு, அதை ஒத்துக்கொண்டு சட்டமாகக் கொண்டு வரும் பொழுது, 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களையும்

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால், ரொம்ப பாதகம் ஏற்படும். ஏராளமான லிடிகேஷன் ஏற்படும். அதில் பலன் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை மட்டும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்காகத்தான் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். 'டேம்ட் டு ஹாவ் பீன் பெய்டு' என்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்தப் பசலி ஜூலை முதல் தேதி ஆரம்பிக்கிறது. நாம் இப்பொழுது ஏப்ரலில் இருக்கிறோம். இன்னும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு சட்டம் ஆவதற்கு ஒரு மாதம் ஆகலாம். மத்திய அரசு அனுமதி பெற்று சட்டமாவதற்குள் இத்தனை மாதங்கள் கடந்து விடுகின்றன. இத்தனை மாதங்களுக்குள்ளாக ஒரு விவசாயி இந்தப் பாக்கியைக் கொடுத்திருந்தால், அந்தப் பாக்கியை வேண்டுமென்றோ அல்லது இயல்பாகவோ அந்த நிலச்சுவான்தார் முன்னால் பாக்கியுள்ள பாக்கிக்காக வரவு வைத்துக்கொண்டு, இரண்டு பசலிக்குக் கொடுக்கவில்லை, இந்தப் பசலிக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வாதம் வந்துவிடுமோ என்பதை உணர்ந்து தான், 'டேம்ட் டு ஹாவ் பீன் பெய்டு' என்ற வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு கொடுத்திருந்தால், ஜூலை மாதத்திற்குப் பின்னாலே கொடுத்திருந்தால், அது பழைய பசலிக்கு என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, அதையும் இந்த ஆண்டு கொடுத்த தாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், அப்படி எடுத்துக்கொண்டு பழைய பாக்கியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று இப்பொழுது போட்டிருக்கிறோம். பழைய சட்டங்களைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். 1948-ம் ஆண்டு சட்டம், 1963-ம் ஆண்டு சட்டம், இப்படிப்பட்ட சட்டங்களிலெல்லாம் இதைப்போன்ற வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். இங்கே கேட்டுக்கொண்டபடி 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து அல்லது 1972-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் பாதி கொடுத்திருந்தால், அவர் களுக்கும் இந்தச் சலுகையை கொடுக்கவேண்டும் என்றால், அதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் சிவன்புரம் இனும் கிராமத்தில் குத்தகை பாக்கிக்காக 56 விவசாயிகள் வெளியேற்றப் பட்டிருப்பதைப் பற்றி கூறினேன். அவர்கள் நிலைமையும் இந்தப் பாதுகாப்பிற்குள்ளே வருமா என்பதைப்பற்றி தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இனும் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் இனும் சட்டம் கொண்டுவரும்பொழுது பழைய பாக்கியை கொடுத்து விட்டால் வெளியேற்ற முடியாது. இப்போது இனும் சட்டத்தின் கீழ் யாருக்கு பட்டா என்பதுதான் பிரச்னை, யாருக்குப் பட்டா என்ற பிரச்னை இருக்கும்பொழுது இனும் சட்டத்தின்கீழ் அவரை குத்தகைதாரர் என்று கூறி வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி குறிப்பு எழுதி அனுப்பினால், அதைப் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இனும் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவரை ரயட்டி என்று கருதி, அவரை குத்தகைதாரர் என்று கருதி, யாராவது வெளி யேற்றிருந்தால் தவறுதான். நெல்லை மாவட்டத்தில், இப்படிப் பட்ட பல தவறுகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அந்தச் சட்டத்தையே ஸ்டே செய்துவிடுகிறார்கள். அம்பா சமுத்திரம் தொகுதியில் அடிக்கடி இந்தத் தகராறு உள்ளது. ஸ்டே இருக்கும் பொழுது குத்தகைதாரர் என்று கருதிக்கொண்டு வெளியேற்றப்படுகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு நீதி மன்றத்தில் வழக்குகள் நடக்கின்ற காட்சியைக் காண்கிறோம். தகவல்களை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால், அரசாங்கம் சாத்தியப் படுகின்ற அளவுக்கு உழுகின்ற விவாசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும், அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: ஸார், நாங்கள் சொன்ன கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதில் எங்களுக்கு சமாதானமாக இல்லை. ஆகவே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

Clause 7 was put and carried.

Clauses 8 to 12 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move :

"That the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972), as amended, be passed."

The motion was put and carried, and the Bill, as amended, was passed into law.

(6) அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:

"தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதி 21 (3)-ன் கீழ், இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் 'அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்' என்ற தலைப்பில், (8) மற்றும் (3) எண்கள் உள்ள சட்டமுன் வடிவுகளை, 7-ம் எண் உள்ள சட்டமுன்வடிவுக்கு முன்னதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஓ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு வரித் தண்டல் (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு 12/1972).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு வரித் தண்டல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 12/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என நான் முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1864-ம் ஆண்டு வரித்தண்டல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 2/1864) 52-வது பிரிவின் கீழ் நிலவரி நீங்கலான ஏனைய வரி பாக்கிகளும், மாநில அரசுக்குச் சேர வேண்டிய மற்றெல்லாத் தொகைகளும், நிலவரி பாக்கியைப் போலவே வசூலிக்கப்படலாம். சென்னையில் உள்ள தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் போன்ற ஓரளவு அரசுப் பங்கு பெற்ற நிறுவனங்களுக்கு சேரவேண்டிய தொகைகளுக்கும், போருக்கு பிந்திய பணிகள்--மறுவாழ்வு நிதி, முன்னாள் படையினர் மறுவாழ்வு சிறப்பு நிதி ஆகியவற்றில் தமிழ்நாட்டிற்குள்ள ஒருங்கிணைந்த பங்கிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும், முன் பணங்களையும், வசூலிப்பதற்கும் இந்த விதி பொருந்தாது. சென்னையில் உள்ள தமிழ்நாடு வேளாண்--தொழில் கழகம் அல்லது அவ்வப்போது அறிவிக்கப்படக் கூடிய அத்தகைய பிற கழகங்கள் எவருக்கேனும் கொடுத்த அல்லது போருக்கு பிந்திய பணிகள்—மறுவாழ்வு நிதி, முன்னாள் படையினர் மறுவாழ்வு சிறப்பு நிதி ஆகியவற்றில் தமிழ் நாட்டிற்குள்ள ஒருங்கிணைந்த பங்கிலிருந்து எவருக்கேனும் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும் முன் பணங்களையும் வசூலிப்பதற்கு திறனுள்ள வழிமுறை ஏதுமில்லை.

எனவே, மேற்கூறிய தொகைகளை நிலவரி பாக்கியைப் போலவே வசூலிப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக தமிழ்நாடு 1864-ம் ஆண்டு வரித்தண்டல் சட்டத்தில் (தமிழ்நாடு சட்டம்

* 29—3—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

2/1864) புதிய விதித்துறை ஒன்றை அமைத்துக் கொள்வதன் மூலம் அச்சட்டத்தை திருத்துவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இச்சட்டமுன்வடிவு மேற்கண்ட நோக்கத்தை எய்த விழைகிறது.

இதனைப் பேரவை ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the Tamil Nadu Revenue Recovery (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 12 of 1972) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER : There are no amendments.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move :

"That the Tamil Nadu Revenue Recovery (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 12 of 1972) be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(ஔ) 1972-ஆம் ஆண்டு பொது இஸ்லாமியர் அறக்கட்டளைகள் (கால வரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

THE HON THIRU S. J. SADIQ PASHA : Sir, I move :

"That the Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Bill,* 1972 (L.A. Bill No 5 of 1972) be taken into consideration.

The Public Wakfs (Extension of Limitation) Act, 1959 (Central Act 29 of 1959) as subsequently amended extends the period of limitation in certain cases for suits to recover possession of immovable property forming part of public wakfs up to the 31st December 1970. Though, availing this provision, a number of

* Published in the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated 23rd March 1972.

Thiru S.J SADIQ PASHA

suits have already been filed, there are number of cases in which **suits have yet to be filed.** It is, therefore, considered necessary **that the time limit for filing such suits** in this State should be extended **up to the 31st December 1972.** The present Bill seeks to achieve the above object.

Sir, I commend the motion for acceptance of the House.

MR. SPEAKER: Motion moved:

"That the Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 5 of 1972) be taken into consideration."

* **திரு வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்**: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் சற்றேறக்குறைய 150 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள வக்ப் சொத்துக்கள் தனியார் வசம் தற்போது இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்து அறநிலைய மசோதாவின் மீது பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனல் இஸ்லாமிய அறநிலையங்கள் பற்றி பேசுவதற்கு வாய்ப்பில்லாததால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி ஒரு சில விஷயங்களை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கும், அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே பேரவைத் தலைவரவர்கள் சற்று அவகாசம் தருமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: 31—12—1970 வரை காலகெடு நீடித்திருப்பதை காலவரையின்றி நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனல் காலவரையற்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வக்ப் சொத்துக்களைத் தனியார் கையாள்வதில் ஊழல் மிகமிக அதிகமாக உள்ளன. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானல் சென்னையில் உள்ள ராமராவ் தோட்டத்தில் அமீருன்னிசா பேகம் கபர்ஸ்தானில் மாபெரும் சொத்துகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு 5 டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். ஜனநாயக சட்டங்களுக்கு விரோதமாக இந்த 5 டிரஸ்டிகளும் ஆயுட்கால டிரஸ்டிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது வேறெங்கும் காணாத விநோதமாக இருக்கிறது. இதற்கு மாருக வக்ப் டிரஸ்டிகள் என்றால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு 3 அல்லது 5 ஆண்டுகள் தான் இருக்கும் முறையில் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். அதற்கு மாருக இங்கு ஆயுள்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

காலத்திற்கும் இருந்து வருவதால் அவர்கள் செய்யும் ஊழல் எல்லையே இல்லாமல் போய்விட்டது. வக்ப் சொத்துக்களை நிர்வகிக்க ஒரு ஸ்கீம் தயாரித்து, அந்த மஸ்ஜிதுகளோ, அல்லது தர்காவோ, அல்லது பள்ளிக்கூடமோ, எந்த எரியாவிலே இருக்கிறதோ, அந்தப் பகுதியில் வாக்காளர் ஜாபிதாவில் உள்ள முஸ்லீம் வாக்காளர்கள் வாக்கு கொடுக்க, தகுதி பெற்றவர் ஒருவர் தேர்தலுக்கு நின்று டிரஸ்டியாக வரும் அளவிற்கு, மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு முறை என்ற அளவுக்கு ஒரு ஸ்கீம் கொண்டுவரவேண்டும். ராமராவ் தோட்டத்திலுள்ள அமீருன்னிசா பேகம் கபர்ஸ்தானில் 5 டிரஸ்டிகளும் ஆயுட்கால டிரஸ்டிகளாக இருப்பதால் இன்று 2 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் பெரும் ஊழல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, இந்த வக்பில் உள்ள மஸ்ஜிதுக்கோ, கபர்ஸ்தானுக்கோ, முஸ்லீம் மக்களுக்கோ பயன் இல்லாத அளவிற்கு நிர்வகித்து வருவதாகவும் முழு சொத்துக்களையும் பாதித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் பொது மக்களிடத்தில் பரவலான குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த சட்டத்தில் போதுமான வழியில்லை என்பதை தாழ்மையுடன் குறிப்பிடுகிறேன்.

ராமராவ் தோட்ட கபர்ஸ்தானில் ஒரு பணக்காரர் தனக்கு சமாதி, அடக்கம் செய்து கொள்வதற்கு ரூ. 350 கட்டணம் கேட்கப்படுகிறது. 350 ரூபாய் கட்டணம் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு பணக்காரருக்கு நிலையான ஒரு இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு ஏழைக்கு அந்த வசதியில்லை. நான் அந்த அடக்க ஸ்தலத்திற்கு சென்று பார்த்தேன். பணக்காரர்களுக்கு ஒரு பக்கம்; ஏழைகளுக்கு ஒரு பக்கம். மனிதன் உலகத்தில் வாழும்போது தான் பணக்காரனுக்கு தனி இடம், ஏழைகளுக்குத் தனி இடம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே மௌத் ஆன பிறகு இறுதி இடத்திலும் பணக்காரர்—ஏழை என்ற வித்தியாசம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட, இஸ்லாமிய சட்ட திட்டங்களுக்கு விரோதமான முறையில் இஸ்லாமிய வக்ப் சொத்துக்கள் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்த அக்கிரமங்களை ஒழித்துக்கட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனென்றால் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் எந்த புனிதமான நோக்கங்களுக்காக மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக, மஸ்ஜிதுகள் போன்ற அறநிலையங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டனவோ, அவைகள் இன்றைக்கு சூறையாடப்படு

கின்றன, கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. இவைகளை அரசும், முஸ்லீம் சமுதாயமும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது பொருத்த மற்றது. அதற்குரிய சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிதம்பரம் லால்கான் மஸ்ஜிதில் சில சொத்துக்களை முன்பிருந்த டிரஸ்டிகளும் சில தனியாரும் தங்களுக்கு சொந்தம் என்று வாதாடி தங்கள் சொத்துக்களாக செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி எழுப்பினேன். அந்தக் கேள்வி எனக்கே திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது, "சிதம்பரம் நகர் எங்கே இருக்கிறது?" என்ற குறிப்புடன். நான் டிபார்ட் மெண்டுக்கு சொல்லவேண்டுமா சிதம்பரம் எங்கே இருக்கிறது என்று? ஐந்தாம் கிளாஸ் பையனைக் கேட்டால் கூட சிதம்பரம் எங்கே இருக்கிறது என்று சொல்வான்.

சென்னை நகரில் மற்றொரு வக்ப் அன்ஜுமனே கயர் காறெ குர்பயே இஸ்லாம், முஸ்லீம் ஏழைகள் நலம் விரும்பும் சங்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்தின் சொத்துக்கள் கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. 1955-ஆம் வருட ஆடிட் ரிப்போர்ட் படி ரூ. 67,000 மதிப்புள்ள சொத்துக்களும் ரொக்கம் ரூ. 31,611 ஆக ரூ. 98,611 ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ரூபாய் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. இன்றைய மதிப்பீட்டின்படி ரூ. 6 லட்சம் பெறு மென்று சொல்லப்படுகிறது. அனாதையாக யாராவது இறந்து விட்டால், வழியில், ஆஸ்பத்திரியில் கேட்பாரின்றி இறந்து போனால் ஒழுங்காக அவர்களை இஸ்லாமிய மார்க்க நெறிக்கேற்ப அடக்கம் செய்யவேண்டும் என்பது அந்த திட்டத்தின் நோக்கம். இதுவரை அந்தமாதிரி எத்தனை அனாதை சவங்களை இச்சங்கம் புதைத்துள்ளது என்று கணக்கு உண்டா? முழுக்க முழுக்க அந்த சொத்துகளை டிரஸ்டிகளில் சிலர் தின்று கொண்டிருக்கிறார் கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதற்கு 34 டிரஸ்டிகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 5 பேர் கூடினால் 'கோரம்' போதும் என்று இருக்கிறது. அந்த 5 பேரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் களாக இருக்கிறார்கள். வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு 5 பேர் கையெழுத்துப் போட்டு இப்படி கொள்ளை அடிக்கப்படுகிறது, என்று சொல்லப்படுகின்றது. அவைகள் புனிதமான சொத்துக்கள் என்பதை அரசுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

பிற்பகல் 1-30 மேலும் சையதனு பீபி தர்காவில் பள்ளிவாசல் கட்டப்படுவதற்கு வக்ப் போர்டிலிருந்து அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அது எப்போது கட்டப்படும் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

அடுத்து, மதுநிகள் பணத்திலும் கொள்ளையடிப்பவர்கள் ஒருபுறம் இருக்கிறார்கள். மற்றொருபுறம் நியாயமான இறைபக்தி உள்ள முஸ்லிம்களின் வழிபாட்டிற்காகப் பள்ளிவாசல்களை நிர்வகிப்பதற்கு ஆண்டிற்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று பொது மக்களிடம்—நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்களிடம் நன்கொடை பெற்றால் அதிலே அரசாங்கம் பங்கு கேட்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருக்கின்ற சட்டப்படி காண்ட்ரிபியூஷன் பெற்றாலும் அரசாங்கத்திற்கு அதில் ஒரு சிறு தொகை செலுத்த வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற வக்ப் போர்டு, கடமையை மீறி கொள்ளையடிப்பவர்கள் யாராவது இருந்தால், எங்காவது தவறு நடந்தால் அதைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்கிறது. அந்த முறையில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் அங்கத்தினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டலாம். இப்போது வந்திருக்கிற சட்டம் வழக்குப் போடுவதற்கான கால அளவை எக்ஸ்டன்ட் பண்ணுவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம். அதைப்பற்றி தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னால் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : இன்றைக்கு வழக்குப் போடுவதற்கான காலத்தை நீட்டித்துவிட்டு, நடக்கக்கூடியத் தவறுகளை தடுக்கமுடியாமல் போனல், அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இல்லாமல் போனல், அதனல் என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). இதைப் பற்றி பேசுவதற்கு அதிக நேரம் இல்லாமையால் இன்னும் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : இப்போது பள்ளிவாசலுக்காக வசூலிக்கப்படும் நன்கொடையில் 6 சதவிகிதம் அரசாங்கம் வசூலித்துவிடுகிறது. இது நியாயம் அல்ல. அமைச்சரவர்கள் தவறு நடந்தால் சுட்டிக்காட்டச் சொல்கிறார்கள். இங்கே ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். 1—3—1971 தேதியிட்ட ரசீதுபடி ராமராவ் தோட்டத்தில் நிரந்தர கபர்சான் கட்டுவதற்கு ரூ. 350 நன்கொடை வசூலித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் சில தொகைகள் இம்மாதிரி கப்ர்களுக்காக வசூலித்தவை காட்டப்படவில்லை. இதை (ரசீது) அமைச்சரிடம் தந்துவிடுகிறேன். 10—2—1971-லே 143-ம் நம்பர் ரசீதுபடி ரூ. 361.81 வட்டி வசூலித்திருக்கிறார்கள். இது இஸ்லாமிய தத்துவத்திற்கு முரணானது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வட்டி வாங்குவதைப் பற்றி, தங்கள் கருத்தினை வக்ப் போர்டு மூலமாக அல்லது மதத் தலைவர்களுடன் பேசி, முடிவான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். அரசாங்கம் அதைப்பற்றி கூறுவது சாத்தியமாக இல்லை. மதத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ள தாங்களே அது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : உண்மையிலேயே எனக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருந்தால், கொள்ளையடிப்பவர்களையும், திருட்டுத்தனம் செய்கிறவர்களையும் ஒரே நாளில்கூட அந்த இடத்திலிருந்து நீக்கிவிடுவேன். ஆனால் என்னிடம் அந்த அதிகாரம் இல்லை. நான் அதிகாரமற்றவனாக இருக்கிறேன்.

இறை வழிபாட்டிற்காக, தர்ம காரியங்களுக்காக, மற்றுமுள்ள நற்பணிகளுக்காக நேர்மையானவர்கள், நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள், புனிதவான்கள் தங்கள் சொத்துக்களை எழுதி வைக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக தங்கள் சொத்துக்களை எழுதி வைக்கிறார்களோ அந்த நோக்கத்திற்காகவே அந்த சொத்துக்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அதற்கு முஸ்லீம் பெரியார்களையும், அறிஞர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி அமைத்து, ஒரு ஸ்கீம் தயாரித்து அதன்படி செயல்பட வேண்டும்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. வ. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இந்த மசோதா கேஸ் போடுவதற்காக டிசம்பர் 1972 வரை காலத்தை நீட்டிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்லதுதான். ஆனல் அதற்குப் பின்னல் கண்டுபிடிக்கப்படும் தவறுகளை தடுக்க, கேஸ் போட இதில் வழி இல்லை. எனவே, காலவரையறை இல்லாமல் வழக்குத் தொடுக்க வகைச் செய்யப்பட வேண்டும் (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றியக் கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: வக்ப் சொத்துக்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு இன்று இருக்கின்ற காலவரையறை போதாத காரணத்திஞல், அதை மேற்கொண்டு நீட்டிக்க வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

பொதுவாக வக்ப் சொத்துக்களை பராமரிக்கின்ற முறைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் சொன்னர்கள். அந்தச் சொத்துக்கள் 'வக்பே ஆம்' ஆக இருக்கிறது. அதை பராமரிப்பதற்கு ஜனநாயக முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் நிர்வாகிகளாக வரவேண்டும். அப்படியானல்தான் நிர்வாகம் அமைகின்ற வகையிலேதான் வக்ப் போர்டு அமைக்கப்
நிர்வாகம் அமைகின்ற வகையிலே தான் வக்ப் போர்டு அமைக்கப்
பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக முறையிலே சந்ததிகளுக்கு வாக்கூடியச் சொத்துக்களை (வக்பு ஔலத்) முழுமையாகவோ ஒரு பகுதியையோ வாகித் என்று அந்தச் சொத்தை நல்ல உள்ளம் கொண்டவர் சிலர் நற்பணிகளுக்காக தானம் செய்து விடுகின்றனர். வாகித் சொத்துக்களுக்கு ஒரு நிர்வாகம் தேவை என்ற நிலையிலே, அதுவும் அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலைகளுக்கு எற்ப சட்டத் திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு, இந்த முறையிலே பெற்றுக்கொண்ட சொத்துக்களைப் பேணி வந்தனர். ஆகவே,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அரசாங்கம் இதிலே தலையிடுவதாக இருந்தாலும் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டுதான் அரசாங்கம் செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேறு பல விவகாரங்களையும் நாம் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த விவகாரங்களில் தலையிட இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டத்திலே அரசுக்கு இடமில்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்று நாம் கவனிக்கவேண்டிய முதல் விஷயம் என்னவென்றால் பல வாகித் சொத்துக்கள் எல்லா ஊர்களிலும் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். வாகித் சொத்துக்கள் முழுக்க முழுக்க 'வக்பே ஆம்'-மைச் சேர்ந்ததாகும். ஆனால் அவைகளை சில இடங்களில் சில வெளியார்கள் ஆக்கிரமித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாகித் என்றால் ஒரு நிலத்தை தானம் செய்துவிட்டார் என்று பொருள். அதற்குப் பிறகு அதில் தனிப்பட்டவர்களுக்கோ அல்லது அரசாங்கத்திற்குகோ உரிமை கிடையாது என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தனக்குள்ள சொத்தை ஒருவர் தானம் செய்து 'வக்பே ஆம்' என்று பிரகடனம் செய்துவிட்டால், அதில் கடவுளுக்குத் தான் 'ஓனர்ஷிப்' உண்டு 'The ownership is immediately vested in God, the Almighty; it is intended for the general public; not only Muslims—a time may come when there may not be Muslims and in order to provide for such a contingency, this is done and that is the philosophy of Wakf in the Islamic genius. The ownership is vested in God for the use of, for the betterment of the Human Community' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நாம் சொல்லும்போது, அந்தச் சொத்துக்களை எந்த நோக்கத்திற்காக—கல்விக்காக, தர்ம காரியங்களுக்காக அல்லது இதர நற்பணிகளுக்காக—தானம் செய்திருக்கிறார்களோ அந்த எண்ணம் நிறைவேறுகின்ற வகையிலே அந்தச் சொத்துக்களைப் பராமரித்து நேர் பாதையிலே செல்கின்ற வகையில் அரசாங்கத்திற்கு சட்டங்களை இயற்ற கடமையும், உரிமையும் இருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

ஏதோ 1,500 கோடி பெறுமானமுள்ள சொத்துக்கள் இந்த முறையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை விடுதலை செய்ய முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்குமானால், அதைத் தடுப்பதற்கு கோர்ட்டுக்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. சொத்து விதிமுறை

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

களில் 'அட்வர்ஸ் பொசஷன்' என்ற முறை இருக்கிறது. பொசஷன் ஆக்குப்பேஷனை டிஸ்டர்ப் செய்யமுடியாது, தடுக்க முடியாது. அவர்களுக்கு ஓனர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த நூல் கூட இங்கு வாகித் சொத்துக்களுக்கு இருப்பதாகத் தென்படவில்லை.

இன்று இருக்கிற ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி நம்முடைய வக்ப் போர்டு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அதை நாம் அறிவோம். ஆனால் சட்டத்திலே இருக்கின்ற வளைவுகள், நெளிவுகள் காரணமாக தாமதம் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு கால தாமதம் ஏற்படுவதால், அதிலே பலரின் தலையீடு இருக்கிறது என்று குறைபட ஏதுவாகிறது. இவைகளைத் தடுக்கும் முறையிலே வக்ப் போர்டு நாட்டம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. சில சிக்கல்களை தீர்த்து, நடவடிக்கை மேற்கொள்ள சிறிது காலம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவேதான் இந்த காலவரையறையை நீட்டிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். எந்த நோக்கத்திற்காக வாகித் சொத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டனவோ, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு, அதற்கு விரோதமான நாட்டத்தை தடுக்கும் வகையில், அப்படிப் பட்டவர்களை வெளியேற்றும் அதிகாரத்தை அளிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் இந்த சட்டத்தின் வாயிலாக வழி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் அதிகமான அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு அரசு தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அடுத்து—வேறு சந்தர்ப்பமே இதுபற்றிப் பேச கிடைக்காத காரணத்தினால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது என்பது பொருத்தமில்லை. ஒரு தனி நபர் மசோதா, தனித் தீர்மானம், கேள்வி போன்ற பல முறைகளில் நம்முடைய பேரவை விதிகளின்படி இதுபற்றிப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். இப்போது அந்தச் சட்டத்தின் காலத்தை நீட்டிப்பது பற்றித்தான் மசோதா. நீங்கள் அந்தச் சட்டத்தின் காலத்தை நீட்டலாமா, கூடாதா என்பதுபற்றித்தான் பேச முடியும். அதுதான் நம்முடைய அவை மரபும் ஆகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு

[பேரவைத் தலைவர்]

பயன்படுத்த முடியாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றுக்கு எல்லாம் பதில்சொல்கிற நிலையிலும் இருக்க மாட்டார் இந்த வரம்புக்கு உட்பட்டே அடுத்தபடியாக திரு. வகாப் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

* **திரு. கே. எ. வகாப்** : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பப்ளிக் வக்ப் சொத்துக்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் இருந்து அவற்றை மீட்க கேஸ் பைல் பண்ணுவதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காலவரையறையை மேலும் நீட்டிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரபட்டிருப் பதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

பப்ளிக் வக்ப்ஸ் சொத்துக்கள் நூறு கோடிக்கு அதிகமாக இருக்கும். ஆனல் இன்றைக்கு பத்து கோடிக்குத்தான் கணக்கு கள் இருக்கின்றன. அந்த நூறு கோடி சொத்தையும் கண்டுபிடிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும் என்கிற நல்ல முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இன்றையதினம் அவற்றில் பலவகையான ஊழல்கள் இருந்து வருகின்றன என்று பரவலாகக் கூறப்படுகிறது. வக்ப் வாரியத் திலே சிக்கனமாகக் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்கிற குற்றச் சாட்டு நாட்டிலே இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை நான் அரசாங்கத் திற்கு எதிராக சொல்கிற கருத்தாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் சமுதாயத்தில் மக்கள் சொல்கிற குறைபாடாக எண்ணவேண்டும். இந்த வாரியத்தில் முன்னல் இருந்த அதிகாரி ஒருவர் காலத்தில் நிறையத் தவறுகளும், ஊழல்களும் நடந்திருப்பதாகக் கூறப்படு கிறது. பல லட்சம் தாளக்கூடிய சொத்துக்கள் எல்லாம் சில ஆயிரம் ரூபாய்களுக்கே விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்போது நிறையத் தவறுகளும் ஊழல்களும் நடந்து இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, இதை எல்லாம் ஆராய்வதற்கு வக்ப் வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்பட ஒரு விசாரணைக் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையில் ஒரு கல்வி நிறுவனம் வக்ப் வாரியத்தின் சார்பில் நடந்துவருகிறது. நூறு கோடி ரூபாய் வருவாயுள்ள இந்த வக்ஃப் வாரியம் அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கூடக் கொடுக்கவில்லை என்கிற புகார்கள் வந்திருக்கின்றன.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

அதுமட்டுமல்ல. வக்ப் வாரியத்தில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே மதுரைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் குறித்த நேரத்தில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வக்ப் சொத்துக்களின்மீது 6 சதவிகிதம் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. இது மிகவும் அதிகம். இதையும் குறைக்க வேண்டும்.

அடுத்து வக்ப் வாரியங்கள் மூலமாக கல்வி நிறுவனங்கள் நடைபெறுகின்றன. அறநிலை ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக வேலூர், காயல்பட்டினம், ஆக்கூர், லாப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் மதர்சாக்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் இன்றைய தினம் நன்கொடை வாங்கி நடத்துகிறார்களே தவிர அவர்களிடம் எந்தவிதமான மூலதனமும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட கல்வி நிலையங்கள்—அற ஸ்தலங்களுக்கு இந்த வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் வேலூரில் உள்ள பாக்யார்த்தசாலிகா என்ற கல்வி நிலையத்திற்கு விதிக்கப்படுகிற வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கேட்டேன். அவர்கள் அதற்கு விலக்கு அளிப்பதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மற்ற இஸ்லாமிய கல்வி நிறுவன்ங்களுக்கும் விலக்கு அளிக்கவேண்டும்.

இந்த வக்ப் வாரியத்தின் சொத்துக்கள் பூரணமாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விட்டால் இங்கிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் பணக்கார அமைச்சராக—வக்ப் வாரிய அமைச்சர் விளங்குவார்கள். முன்பே சரியான காலத்தில் கேஸ்கள் போடப்படாத காரணத்தினால் பலகோடி ரூபாய் சொத்துக்கள் வாரியத்தின் கையை விட்டுப் போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வக்புகளை ஏற்படுத்தியதன் நோக்கம் இந்த அறநிலையங்கள் நல்லபடியாக நடக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதற்காக விடப்பட்ட சொத்துகள் அந்த நல்ல காரியத்திற்குப் பயன்படுகிற விதத்தில் இந்த வாரியம் நல்லமுறையில் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்

கொண்டு, அதற்கான நடவடிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்தச் சட்டத்தை முழுமனதுடன் வர வேற்று, என் உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே 31—12—1970-ஓடு முடிந்துவிடுகிற இந்தச் சட்டத்தின் காலவரம்பை 31—12—1972 வரை நீட்டிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டதாகும்.

இப்போதிருக்கிற பப்ளிக் வாக்ப் சட்டம் மத்திய அரசாங்கத் தின் சட்டமாகும்.

Under this Act, suits can be filed in respect of wakf properties made during the period from 1935 to 1954.

என்பதாக 1935-இல் இருந்து 1954-க்குள் பராதீனம் செய்யப்பட்ட சொத்துக்களைத்தான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நாம் மீட்க முடியும். அதற்கு முன்னால் பராதீனம் செய்யப்பட்ட சொத்துக் களை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. அதோடு இந்தக் காலவரம்புக்குள் பராதீனம் செய்யப்பட்ட சொத்துக்களை மீட்பதற்கும் கேஸ்கள் 31—12—1970-க்குள் போடவேண்டும் என்று இருந்தது. மத்திய அரசாங்கத்தின் சிபாரிசுப்படிதான் இப்போது 31—12—1972-க்குள் கேஸ்கள் போடலாம் என்பதாக அதன் கால வரையறையை நீட்டியிருக்கிறோம். இதை எல்லா உறுப்பினர்களும் வரவேற்றதற்கு நன்றி.

இந்த நோத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வேறு சில விஷயங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த ஸ்தாபனங்களில் இருக்கும் குறைபாடுகளையும் களையவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். கல்லூரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகிய வற்றின் மீது செய்யப்பட்டுள்ள எண்டௌமெண்டு வருமானத்தில் இந்த அளவுக்குமேல் போனால் 6 சதவிகிதம் சர்க்காருக்குத்தர வேண்டும் என்பது பொதுச் சட்டம். அதை இந்த ஸ்தாபனங்களும் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்

1972 ஏப்ரல் 3]

கிற வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த வாரியத்தினர்களோடு கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைத்து இந்த ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் செயல்பட உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Bill, 1972, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER : The Bill will now be taken up clause by clause. There are no amendments.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Sir, I move—

'That the Public Wokfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Bill 1972, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுறுகின்றன. பேரவை நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

92. Notification issued with G.O. R. No. 390, Revenue, dated the 22nd February 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by the Madras Branch of Aurobindo Society on 12th March 1972 at Safire Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

B. *Reports, Notifications and other papers.*

161. Notification issued with G.O. Ms. No. 3942, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the sale deed in favour of the Thamizhaga Pulavar Kuzhu.

@ 162. The Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972).

@ 163. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 7 of 1972) with Annexure.

@ 164. The Tamil Nadu Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 8 of 1972) with Annexure.

@ 165. The Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 9 of 1972) with Annexure.

@ 166. The Tamil Nadu Non-trading Companies Bill, 1972 (L.A. Bill No. 10 of 1972).

@ 167. The Tamil Nadu Revenue Recovery (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 12 of 1972).

@ Despatched to members on 30th March 1972.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS